

YENİ DEMOKRASİ YOLUNDA işçi-köylü

www.iscikoylu.org

Sayı: 2003-19 19 *Yıl:1 *10-23 Ekim 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

Destekçini, cesaretini, cüretini ve silahını IRAK HALKINA KARŞI DEĞİL EMPERYALİZME VE UŞAKLARINA KARŞI KULLAN

✓ TSK İŞGALE HAZIR

Aylardır süren Irak'a asker gönderme pazarlıkları sonuçlandı. 6 Ekim'de Bakanlar Kurulu asker gönderme kararını onaylayarak tezkereyi Meclis'e gönderdi. Tüm ayrıntısıyla hazırlanan tezkere, işgale ortak olmak istemeyen halka rağmen ve ona karşı çıkılmaktadır. Bunu herkes görüyor ve biliyor. Üstelik de devlet bunu sözümona "iyilikseverlik", "milli menfaatleri koruma", "komşudaki yangına müdahale", "insani yardım" adına yaptığını iddia ediyor. Oysa Irak'taki işgale verilecek hiçbir desteğin insani amaçları olamaz. Uşakların milli menfaatleri koruma gücü geçmişte de olmadı, şimdi de yoktur. Ayrıca hiçbir milletin menfaatleri başka bir halkın topraklarında işgale ortak olmaya bağlı değildir.

✓ İŞGALCI ÜLKENİN HALKI MÜCADELEYİ

DAHA DA YÜKSELTMEK ZORUNDADIR

Her işgalin, her haksız savaşın, emperyalistlere ait her askeri üssün amacı aynıdır: **Sömürü alanlarının korunması ve genişletilmesi.** Bunun dışındaki tüm gerekçeler birer aldatmacadır. Bugün Irak'taki işgale karşı direniş "özgürleştirme" adı altında kanla bastırılmak isteniyor. Bizden asker talebi ile istenen de Irak halkının özgürlük mücadelesini engellemektir. Eğer gerçekten özgürlükten yanaysak önce işgalcilere karşı çıkmak zorundayız. Irak'a Türk askeri gittiğinde Irak topraklarında işgalci konumuna düşecek olan ülkemizde mücadele daha da hız kazanmak zorundadır.

✓ TÜRK EGEMEN SINIFLARI UŞAKLIK VAZİFELERİNİ YİNE DEVAM ETTİRİYOR

Irak halkının kanı üzerinden kredi alan Türk devleti Dubai'de imzaladığı "İşgal bekçiliği ve katliamcılığı ücret belgesi" ile emperyalizme olan uşaklığını bir kez daha ilan etmiştir. Kore'den başlayarak işgal ve yağma birliklerine "kan verme" ve halkın kanını dökme politikası her zamanki hevesle bugün de yürütülmektedir.

Bu kararlar ne Bakanlar Kurulu'nun ne de Meclis'in kararlarıdır. Bunlar, emperyalist savaş kurmaylarının aldığı kararlardır. Bu uşaklığın sonu ise emekçi Türkiye halkı için daha fazla işsizlik, daha fazla açlık ve ölüm demektir.

✓ SİLAHIMIZI EMPERYALİZME VE UŞAKLARINA DOĞRULTALIM

Irak halkı ile Türkiye halkının çıkarları ortaktır. Irak halkı için; zulme, katliama, işgale ortak ettirilmek istenen kendimiz için Irak'ta emperyalist saldırganlığa ortak olmayalım. Emperyalistlere, işbirlikçilerine ve onların yerli uşaklarına değil Irak halkının haklı direnişine omuz verelim. Silahımızı, öfkemizi Irak halkına değil emperyalizme doğrultalım.

Çünkü gerçek düşmanımız emperyalizm ve onun yerli uşaklarıdır. Türk-Kürt çeşitli milliyetlerden emekçi Türkiye halkı ortak düşmanlarına karşı mücadeleyi yükseltmek zorundadır.

Örgütlenelim; tarih çizgisini izleyecektir

"Kitlelerin gücünü örgütlemek bir siyasettir." (Mao) Sınıf bilinçli proleterler her konuda kitlelere güvenmeli ve onlarla kaynaşmasını bilmelidir. Kitleler örgütlenmeden onların yaratıcı

gücü açığa çıkarılmaz, halk savaşı stratejisine kanalize edilemez. Kitleler içinde yürütülecek çalışmada onların ihtiyaçları temelinde örgütlenme yürütülmelidir. Kafamızdaki plan ve programa göre değil, onların ihtiyaçları temelinde örgütlenme ve çalışmaya gidilmelidir.

"Proletarya Partisi tarafından örgütlenip, yönetilmeyen bir kitle, dağınık ve görevlerinin bilincinde değildir. Güçlü savaşım verme yeteneğinden yoksundur, egemen sınıfların usta politikacılarının bir oyuncuğaya olmaya adaydır." (Lenin)

Her türlü bilinç bulanıklığı, sürekli ve kalıcı örgütlenmelerin yaratılmasını zora sokar. Bu darlık aşılmadığı sürece bu alana ilişkin uygun politikalar da geliştirilemez. Bu mevzilerdeki kitleyi proletaryanın devrim stratejisine uygun tarzda örgütleyip, harekete geçirerek, savaştırılması sağlanarak, güçlü ve sağlam parti örgütleri yaratılır. Mevziler sağlamladır. Sayfa 16-17

İşçi-köylü'den

ABD VE UŞAKLARININ
IRAK'TAKİ
İŞGALINE KARŞI
HALKLARIN
DİRENİŞ ATEŞİNİ
HARLAYALIM!

Sayfa 30

DÜZELTME

Gazetemizin 12-25 Eylül 2003 tarihli 17. sayısında, Sınıfsal Bakış köşesinde Mao Zedung yoldaşın bilime katkılarına değinilmiştir. Ancak, Mao Zedung'un felsefeye katkılarında söz edilirken bazı önemli hatalara düşülmüştür. Bu hataları belirtip düzeltiyoruz. Okurlarımızdan özür dileriz:

Köşe yazısının 6. paragrafında şöyle denmektedir: "Mao Zedung yoldaşın, M-L felsefeye, "zıtların/karşıtların birliği ve mücadelesi"ne diğer bir deyişle "çelişki yasası"ni diyalektiğin eksenine oturtarak yaptığı açıklama, tarihi önemdedir. Hareket ve gelişmenin, nicel birikim ve nitel dönüşümün, bunlarla bağlantılı şekilde de her olgunun birbirleriyle ilişkili bulunduğu gerçeğinin kaynak ve çıkış noktası olarak kavranması gereken "çelişme"; inkarın inkarı (yadsımanın yadsıması) süreciyle, tez, antitez, sentez olarak gelişim göstermektedir..."

Mao Zedung yoldaşın Marksist-Leninist bilime temel katkısı çelişki yasası ile açıklanmalıdır. Gerçekten de çelişki yasasının Mao Zedung yoldaşın kavradığı biçimiyle ele alınması sorunların doğru anlaşılmasında ve çözümlenmesinde belirleyici önem taşımaktadır. Çelişme yasasının Mao Zedung yoldaş tarafından diyalektik materyalizmin temel tek yasası olarak kavranması, bilimin önceki dönemlerinde ortaya konan yasaların temel kaynağını açıklar niteliktedir; bu kavrayış bütün diğer yasaların temelinde çelişme yasasının olması anlamında diyalektiğin geliştirilmesidir. Mao Zedung yoldaşın bilimsel felsefeye nitel katkıda bulunduğunu savunmak, bilimin önceki dönemlerinde çelişme yasasının görülmediği, kavranmadığı anlamına gelmez. Aksine, daha en başta, Marks ve Engels yoldaşlar tarafından çelişme yasasının kullanılmasının eşsiz örneklerine rastlıyoruz. Buna karşın, Mao Zedung yoldaşa kadar çelişme yasasının tek temel yasa olduğu bilimin önceki dönemlerinde saptanmamıştır. Bunun neden olduğu belirsizlikler, hatalar da söz konusu

olmuştur. Çelişme yasasının bu niteliğine ilk dikkat çeken Lenin yoldaş olmuş, ancak incelemeye zaman bulamamış ve bu görevi geleceğin Marksist-Leninistlerine bırakmıştır.

Alıntımızın birinci cümlesine ilişkin yaklaşımımızın temeli bu olmalıdır. Ve bu anlamda birinci cümle ve ikinci cümlelerin birinci kısmı içerik olarak doğrudur. İkinci cümlelerin son tanımlaması ise yanlıştır. Bu kısımda "çelişme; inkarın inkarı (yadsımanın yadsıması) süreciyle, tez, antitez, sentez olarak gelişim göstermektedir" deniyor ki, bu yaklaşım Mao Zedung yoldaşın yanlış bulduğu bir yaklaşımdır. Mao Zedung yoldaş, çelişmenin hareketteki diyalektiğini yadsımanın yadsıması olarak değil, "olumlama, yadsıma, olumlama, yadsıma..." olarak formüle eder ve, gelişimi tez, antitez, sentez biçiminde değil "analiz, sentez" biçiminde açıklar. Bu iki yaklaşım da tamamen Mao Zedung'a aittir. Bu kavramları ilk kez Mao bu biçimde kullanmıştır.

Mao Zedung yoldaşın bu sorunlarla ilgili temel yaklaşımları, "Felsefe Meseleleri Üzerine Konuşma" başlığı ile aktarılan, 18 Ağustos 1964 yılında yaptığı açıklamalarda bulunmaktadır. Kaynak Yayınları'nın dilimize çevirdiği bu açıklamaların konu ile ilgili kısmı şöyledir:

"Sentez nedir? İki zıddın, Guomindang ile Komünist Partisi'nin kıta toprakları üzerinde nasıl sentez olduğunu hepimiz gördünüz. Sentez şu şekilde gerçekleşti: Orduları üstümüze geldiler ve biz onları yendik, lokma lokma yiyip bitirdik onları. Yang Sien-çen'in sözünü ettiği şekilde, ikinin birleşip bir olması değildi bu; barış içinde bir arada var olan iki zıttın sentezi değildi. Onlar barış içinde bir arada yaşamak istemiyorlardı, bizi yutmak istiyorlardı. Aksi takdirde ne diye Yanan'a saldırsınlardı? Orduları üç sınır üzerindeki üç si-en hariç, Kuzey Şensi'nin her köşesine girdi. Sizin kendi hürriyetiniz var, bizim de kendi hürriyetimiz. Siz 250 bin kişisiniz, biz ise 25

bin. Birkaç tugay, 20 binin az üzerinde bir şey. Analiz yaptık, sentezi nasıl yapacağız?"

Eğer bir yerlere gitmek istiyorsanız, buyrun gidin, biz yine de ordunuzu lokma lokma yutacağız. Zafer kazanacak şekilde savaşabiliyorsak savaşıyoruz: kazanamayacaksak, geri çekiliyorduk. 1947 Mart'ından 1948 Mart'ına kadar düşmanın bütün ordusu doğaya karışıp gitti, çünkü on binlerce askerini imha etmiştik. Yi-çuan'ı sardığımızda ve Liu Kan, şehri kurtarmaya geldiğinde, başkomutan Liu Kan öldürüldü, üç tümen komutanının ikisi öldürülüp diğeri esir alındı ve bütün ordu (bir anda) yok oldu. İşte bu sentezdi. Tüfeklerinin ve toplarının tümü bizim tarafa sentez oldu ve askerleri de sentez oldu. Bizimle kalmak isteyen kalabilirdi, kalmak istemeyenlerin ise seyahat masraflarını ödüyorduk. Liu Kan'ı imha ettikten sonra Yi-çuan'daki tugay savaşmadan teslim oldu. Üç büyük seferde Liao-Geen, Huay-Hay ve Pekin-Tienzin seferlerinde sentez yöntemimiz neydi? Fu Zo-yi 400 bin kişilik ordusuyla birlikte savaşmadan bizim tarafımıza sentez oldu ve hepsi tüfeklerini teslim ettiler. Bir şeyin başka bir şeyi yemesi, büyük balığın küçük balığı yemesi, işte sentez budur. Bu şimdiye kadar kitaplarda hiç böyle konmadı. Ben de kendi kitaplarımda böyle koymuş değilim. Yang Sien-çen'e kalsa, o ikinin birleşip bir olduğuna ve sentezin, iki zıt arasındaki çözümlenmez bağ olduğuna inanıyor. Bu dünyada çözümlenmez bağ olarak ne var ki? Şeyler birbirine bağlanabilir, ama sonunda koparılacaklardır. Koparılamayacak hiçbir şey yoktur. ..."

"Analiz olurken, sentez de olmaktadır ve sentez olurken, analiz de olmaktadır."

"İnsanlar, hayvan ve bitkileri yediklerinde de ilk önce analizle işe başlarlar. Niçin kum yemiyoruz? Pirinç kumlu olduğunda yenmez. Niçin atlar, inekler ve koyunlar gibi ot yemiyoruz da sadece lahana gibi şeyleri yiyoruz? Her şeyi tahlil etmeliyiz. Şen Nung yüz otu tattı ve onların ilaç yapımında kullanılmasını başlattı. On binlerce ve on binlerce yıl sonra, analiz nihayet neyin yenebileceğini ve neyin yenemeyeceğini açıkça gösterdi. Çekirgeler, yılanlar, kaplumbağalar yenebilir.

Yengeçler, köpekler ve su hayvanları yenebilir."

"Engels üç kategoriden söz etmişti, ama bana sorarsanız ben bu kategorilerin ikisine inanmıyorum (zıtların birliği en temel kanundur; nicelik ve niteliğin birbirine dönüşmesi, nicelik ve nitelik zıtlarının birliğinden ibaretir ve yadsımanın yadsıması ise hiç yoktur). Nicellekle niteliğin birbirine dönüşmesini, yadsımanın yadsımasını ve zıtların birliği kanununu aynı düzeyde yan yana koymak, "tekçilik" (monizm) değil, "üççülük"tür. En temel şey, zıtların birliğidir. Nicellekle niteliğin birbirine dönüşmesi, nicelik ve nitelik zıtlarının birliğidir. Yadsımanın yadsıması diye bir şey yoktur. Olumlama, yadsıma, olumlama, yadsıma... şeylerin gelişiminde, olaylar zincirinin her halkası, hem olumlama hem de yadsımadır. Köleci toplum ilkel toplumun yadsımasıydı, ama feodal toplum açısından olumlama teşkil ediyordu. Feodal toplum köleci toplum açısından yadsınamayı, ama kapitalist toplum açısından olumlama teşkil ediyordu. Kapitalist toplum feodal toplumun yadsımasıydı, ama o da sosyalist toplum açısından olumlama teşkil ediyordu. Mao Zedung. Seçme Eserler. VI. Cilt. Sayfa 325-326-327)

Mao Zedung yoldaştan yaptığımız bu aktarımlar "sınıfsal bakış" köşesindeki çelişme tanımlamaları ile çelişkilidir. Çelişme; "inkarın inkarı süreciyle, tez, antitez, sentez olarak" değil, "olumlama, yadsıma, olumlama süreciyle, analiz, sentez olarak gelişim göstermektedir."

Yadsımanın yadsıması yasası diyalektiğe uygun olmayan bir yasadır. Hiçbir sürecin gelişimi yadsımanın yadsıması olarak gerçekleşmez. Her yadsıma bir olumlama içerir. Karşıtların birliği yasası burada da geçerlidir. Yine, "analiz-sentez" birin ikiye bölünmesi yasasının tek tutarlı gelişimidir. İkinin birleşip bir olması tezine karşı analiz sentez doğru ve tek tutarlı yanıtıdır. Mao Zedung'tan aktardığımız bilgiler oldukça zengindir. Süreçlerin böyle kavranması karşıtların mücadelesini doğru kavramamızı ve pratiğin esas olduğunu, iş yapmanın esas olduğunu anlamamızı sağlar.

DÜZELTME

Gazetemizin 17. sayısının son sayfasında yayınlanan "Anti-empyalist Kamp ve Selenik Direnişi 2003 Raporu" başlıklı yazının altındaki imza (YKP(ML), TKP/ML, FKP, HKP(ML)HS, EDKM) yazının tamamına değil sadece son bölümdeki bildiriye aittir.

Bununla birlikte, raporda YKP'nin Yunanistan Sosyal Forum'u içinde olduğu belirtilmiştir. Bu doğru değildir. YKP Sosyal Forum'u yadsımaktadır. Yunanistan Sosyal Forumu raporda belirtilen, YKP dışındaki örgütler tarafından örgütlenmiştir. Bu nedenle raporda "Yunanistan Sosyal Forumu içindeki etkin güç YKP" ya da benzeri ifadeler doğru değildir. Hatamızı düzeltiyor ve okurlarımızdan özür diliyoruz.

**IRAK'TA İŞGALE,
YÖK'E VE
YÖK YASA
TASARISI'NA KARŞI
2 KASIM'DA
ANKARA'DAYIZ!..
ÇAĞRIMIZ
TÜM DUYARLI
GENÇLİĞEDİR**

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

10-19 EKİM TARİHLERİ ARASINDA DÜZENLENEN CNR KİTAP FUARI'NDA BULUŞALIM

✳ Şiir Dinletisi: Nihat Behram

Tarih: 12 Ekim 2003-Pazar Saat: 12:45-13:45 Yer: A-Salonu

✳ Söyleşi: İşgal altında insan manzaraları

Uğur Parlak-Nihat Behram

Tarih: 13 Ekim 2003-Salı Saat: 15:30-16:30 Yer: A-Salonu

✳ Panel: AB Uyum Yasaları ve Düşünce Özgürlüğü

Uğur Parlak-Ragıp Zarakolu-Temel Demirel

Tarih: 17 Ekim 2003-Cuma Saat: 13:45-15:15 Yer: A-Salonu

✳ Karikatür Sergisi: Savaş ve İnsan

Recep Aydın

Tarih: 10-19 Ekim arası Yer: B Konferans Salonu

✳ İmza günü: Nihat Behram

Tarih: 12 Ekim 2003 -14 Ekim 2003 -16 Ekim 2003

17 Ekim 2003 -18 Ekim 2003

Saat: 14:00-17:00

Yer: Umut Yayımcılık Standı Salon: 3 Stand: 302

Adres: CNR EXPO Yeşilköy Havaalanı Karşısı

(Not: Metroyla ulaşım sağlanabilir)

Bilgi için Telefon: (0212) 521 34 30-(0212) 531 48 53

ÇIKTI

Devrimci müzik geleneğini dünyada temsil eden gruplardan biri olan Grup Yorum'un dünü ve bugününü anlatan Sıyrılıp Gelen Grup Yorum adlı kitap çıktı.

İşçi-köylü

senin sesin!

OKU-OKUT!

ABONE OL!

ABONE BUL!

ABONELİK ŞARTLARI

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Yurtdışı Hesap Numaraları

Sema Gül

Euro Hesabı

Ziraat Bankası

İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009

Halk Bankası

Laleli Şubesi: 3474/63487

Vakıf Bank

Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

Irak'a asker göndermenin öngününde TC'NİN KADEK "ŞARTI"

argıtay 6. Ceza Dairesi DEHAP'ın 3 Kasım seçimlerine "sahtecilikle" girdiği yönündeki yerel mahkemenin kararını 29 Eylül'de onayladı. Alınan karara göre dört DEHAP yöneticisi 11 ay hapis yatacak. DEHAP hakkında verilen bu kararın ardından 3 Kasım seçimlerinden büyük bir yenilgiyle çıkan düzen partileri, seçimin iptali için başvuruda bulundu. DYP, ANAP, MHP gibi faşist partiler ve bu partilerin temsil ettikleri klikler ortaya çıkan tablodan en iyi şekilde faydalanmak için YSK'ya başvuruda bulunarak DEHAP'ın oylarının iptali ve seçimlerin yenilenmesi için başvuruda bulundular. Ancak bu burjuva partilerin DEHAP'ın oyları üzerinden politik rant elde etmek için harcadıkları tüm çabalar sonuçsuz kaldı ve YSK yapılan başvuruları geri çevirdi.

3 Kasım seçimleri öncesi Yargıtay Başsavcısı tarafından DEHAP'ın seçimlere girmemesi yönünde yaptığı başvuru o gün YSK tarafından red edilmişti ve DEHAP seçimlere girmişti. Seçim sonrası diğer birçok parti gibi meclis dışında kalan DYP'nin yaptığı başvuru da yine YSK tarafından reddedilmişti. Ancak yine hatırlanacağı üzere devlet 2003 Mart ayında HADEP hakkında kapatma kararı alırken DEHAP hakkında da dava açmıştı. Bugün DEHAP yöneticileri hakkında onanan kararın geçmişte yaşanan örneklerinde de olduğu gibi, Kürt halkının imhasına yönelik gerçekleştirilen saldırının bir parçası olarak görmek gerekir. Bugünkü mevcut gerçeklikte Kürt halkının kendi iradesini temsil olarak kabul edilen partinin kapatılması, yöneticilerinin tutuklanması asıl olarak devlet tarafından bu iradenin tanınmaması ve bu iradeye karşı gösterilen tahammülsüzlüktür. Bu tahammülsüzlük ve saldırı kendisini çoğu zaman yargısız infazlarla ve yılları bulan hapis cezalarıyla da göstermiştir.

Bugün açısından baktığımızda Kürt Ulusuna yönelik daha da kapsamlı saldırıların gerçekleştirileceğini görmek için alim olmaya gerek yok sanırız.

Devletin daha da boyutlanan saldırıları karşısında geliştirilen tepkilerin cılızlığı ve yetersizliği ise gözden kaçırılmaması gereken bir ayrıntıdır. Bu tutumu elbette ki ulusal hareketin içinde bulunduğu mevcut durumdan ayrı ele alamayız. Sistemle bütünleşme adına, devletin her türlü saldırılarına karşı sessiz kalınmaktadır. Üstelik ortaya atılan çözüm yöntemleri ise

sınıf mücadelesinden kopuk, Kürt halkının devrimci dinamiklerinin bastırılması ve emperyalistlerin hizmetinde olmaya yöneliktir.

KÜRT ULUSUNA YÖNELİK SALDIRILARA KARŞI DURALIM

Meclisin açılmasıyla birlikte Irak'a TC'nin 10 bin asker göndermeyle ilgili tezkere kararı mecliste görüşülecek. Bu hafta içerisinde gerçekleştirilmesi planlanan Meclis otu-

Amerikan uşaklığını savunan TÜSİAD bile asker gönderilmesine istikrarsızlığın daha da derinleşeceği gerekçesiyle "karşı" çıkmıştır! En fanatik Amerikancıların dışında Türk hakim sınıflarının merkezi kanadı her ne kadar ABD yanlısı hatta durmuşsa da, vereceği destek stratejik uşaklığın gereği kerhen destek olacaktır. Böyle bir görüntü sergilemişlerdir. Yaptıkları "pazarlıklarda" Irak Kürdistanı konusunda ABD'nin kararlılığı nedeniyle stratejik olarak geri adım atmışlardır.

Bu belirlemeler; a) "Türkiye'nin güçlü ekonomik politikalar uygulaması", b) "Irak konusunda ABD ile işbirliği" şartına bağlanmıştır. Bir başka deyişle, Türk hakim sınıfları 8,5 milyar dolara emperyalistler tarafından tekrar satın alınmış, "Irak konusunda ABD ile işbirliği" şartıyla Irak'a asker gönderme kararını almışlardır. Öyle ki gönderilecek askerlerden, bu askerlerin nereye konuşlanacağına kadar her türlü teknik hazırlık da tamamlanmıştır.

Bu noktada konumuzun başına dönersek, bölgede yaşanan tüm gelişmeler, kendi üzerinde yapılan imha saldırıları karşısında ulusal hareketin tavrı, emperyalistlerden medet umma noktasındadır. Özgür Gündem gazetesinin 3 Ekim tarihli nüshasındaki "Bakış" köşesinde izlenen politika şu şekilde özetlenmektedir; "KADEK yol haritasını açıkladı. Demokratikleşme ve Kürt sorununun demokratik çözümünü sağlamak. Demokratikleşme ve AB yolunda gerçekleştirilecek reformları destekleyerek, hak ve özgürlükleri geliştirmek, böylece dayatılan inkar ve çözümsüzlük siyasetini aşmak." Yine KADEK Başkanlık Konseyi üyesi Osman Öcalan yaptığı açıklamalarla, KADEK'in içinde bulunduğu siyasi tıkanıklığı gözler önüne seriyor. ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell'ın KADEK'in Irak Kürdistanı'ndan çıkarılacağı yönündeki açıklamaları karşısında Öcalan şunları söylüyor; "Türkiye'nin vahşeti ortadayken KADEK'i tasfiye edeceklerini söylüyor. TC ise ABD'ye dostluk yapmıyor. Türkiye, ABD'ye karşı ihanet içerisindedir. ABD bilsin ki, Irak'taki direniş, Türkiye desteğindedir. Türkiye ABD'nin yenilgisinden hesap yapıyor."

Yukarıda aktardığımız pasajlarda da görüldüğü gibi KADEK, Kürt ulusuna yönelik imha saldırıları karşısında "demokratik çözüm" safsatalarını sürdürerek, emperyalistlere "ben size daha iyi hizmet ederim" çağrısını yapmaktadır. Yani egemen sınıfların dün olduğu gibi bugün de gerçekleştirdiği saldırılar karşısında, Kürt ulusunun yaşadığı acı ve soykırım, imha ne boyutta olursa olsun ulusal hareket ve önderliğinin söylemleri sistemle bütünleşme üzerine olmaktadır. Kürt ulusal hareketi bu gerçekliğini korurken, bizlerin ise Kürt ulusuna yönelik her türlü saldırılar karşısında tavrımızı devrimci bir tarzda Kürt ulusundan yana koymalıyız.

KADEK, Kürt ulusuna yönelik imha saldırıları karşısında "demokratik çözüm" safsatalarını sürdürerek, emperyalistlere "ben size daha iyi hizmet ederim" çağrısını yapmaktadır. Yani egemen sınıfların dün olduğu gibi bugün de gerçekleştirdiği saldırılar karşısında, Kürt ulusunun yaşadığı acı ve soykırım, imha ne boyutta olursa olsun ulusal hareket ve önderliğinin söylemleri sistemle bütünleşme üzerine olmaktadır.

rumundan büyük bir "aksilik" çıkmazsa tezkere onaylanacak. Ancak Türk egemen sınıfları asker göndermeyle ilgili tedirginlikler yaşamaktadır. Irak'a asker göndermeyle birlikte, emperyalistler tarafından kendisine yüklenen bu rolün külfeti bu sefer hayli fazladır. Bir anlamda ABD ile yapılan "pazarlıklar" aynı zamanda bu endişeleri de içermektedir. Nitekim egemen sınıflar bu noktada yekpare bir ses de çıkarmıyorlar. AB yanlısı ve İslamcı klikler, devletçi Kemalist kesimler, çıkarları gereği ve TC'nin altından kalkamayacağı endişesiyle asker göndermeye "karşıdır." Bu noktada orduda bile çatlaklar gizlenmemiş, çelişkiler iyice su yüzüne çıkmıştır. Hatta başından beri en uça

Kredi konusunu, Türkmen sorununu, KADEK sorununu gündemde tutarak gündemi mümkün mertebe sürüncemeye bırakmak istemişlerse de, ABD'nin bastırmasıyla karara doğru adım da atmak zorunda kalmışlardır. ABD, Irak'lı Kürtlerin tepkisinden dolayı KADEK'in tasfiyesinden yana değildir. En azından şimdilik. TC'yi, KADEK'e tercih etmesine rağmen Irak'ta tek destek sağladığı Kürtlerin içinden çatlaklar oluşmasını da istememektedir. Ama TC ABD'nin istediği hizaya doğru da yol almıştır.

Nitekim Dubai'de imzalanan anlaşmayla ABD'nin TC'ye 8,5 milyar dolar kredi vermesi resmîyet kazanmıştır. Bu kredinin koşulları ABD emperyalizmi tarafından belirlenmiştir.

Sınıfsal Bakış

IRAK DİRENİŞİNİ ZORBALIĞA KARŞI
DALGAKIRAN KILALIM!
“KASAP”LİĞA SOYUNANLARA “KASAP HAVASI”

Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısı, buna bağlı olarak sınıfsal panoraması, devletin niteliği ve bütün bunlar bağlamında politik arenada/sınıf mücadelesinde yaşananlar konusunda hata yapma lüksünü sürdürenler; yaşanan her yeni olayla **kafalara kakılırcasına** sergilenenleri artık daha ciddi ele almak durumundalar. İşin ciddiyeti, hakim sınıfların efendilerinin kaderine endekli bir biçimde aldıkları son derece **kritik** konumlanışlarından ileri gelmektedir. Bu konumlanış, **sertleşen** bir tabloya işaret etmekle beraber, saflaştırma ve ayırtırmayı da dayatmaktadır.

Son yirmi yıl kabaca ele alındığında görülecektir ki, mevcut bütün faşist renkler, **“umut”** olma adına, halkın muhalefetini kaldıraç kılarken; ilerici, demokrat, yurtsever kesimleri de bir biçimde peşine takabilmiş, en azından **bekle-gör** tavrına sürükleyerek tarafsızlaştırabilmişlerdir. Faşizmin 12 Eylül formasyonu ile beraber 21. yüzyıla doğru giydiği elbisenin değil kendisini, ütüsünü bile değiştirmeden yol alan hükümetler zincirinin büyük bir iştahla üstlendikleri **görev**; günümüzde 12 Eylül yasa ve kurumlarının aleniyete dökülen bütün yanlarına rağmen **canlı** ve **işlevli** olmasında önemli rol oynamaktadır.

Maskelerin düştüğü, peçelerin yırtıldığı bir süreci, bütün dünya ile birlikte ülkemiz de yaşıyor. Böylesi dönemler, kartların açıktan oynanmasına neden olmakta, gerçekler çıplak hale gelmektedir. Bu yüzden BM genel sekreteri sıfatıyla ABD memurluğu yapan **Kofi Annan** **“Orman Kanunu”**ndan söz edip (23.09), **“ABD planını reddetmek”**ten (03.10) bahsedebiliyor. Bu yüzden ABD'de biyologlar, İngiltere'de silah uzmanları faili **belli** bir biçimde ölü bulunabiliyor. Bu yüzden **engizasyon hukukuna**, pervasızca hortlatılıp 21. yüzyıla damgasını vurmaya amaçlı bir işlerlik kazandırılmasına çalışılabilir.

Yine bu yüzden ABD'li senatör **Edward Kennedy**'nin kendi hükümetini açıkça rüşvet vermekle suçladığı (22.09) günlerde, bütün ayrıntıların basına dökülen koşullarıyla (Irak'taki işgale aktif destek verileceği, TSK'nın tek taraflı Irak Kürdistan'ına giremeyeceği, özelleştirmelerin tamamlanacağı, vergi reformunun yapılacağı, kamu reformu tasasının çıkarılacağı, bankacılıktaki düzenle-

melerin bitirileceği ve diğer IMF koşullarına eksiksiz uyulacağı) Dubai'de imzalanan **işgal bekçiliği ve katliamcılığı ücret belgesi**, hükümet yetkililerince açıktan savunulabiliyor. Anayasayı değiştirebilecek oranda (birkaç bağımsızla birlikte) güce sahipken, **“yetki alamayacağımızı anladığımız takdirde meclise gitmeyiz”** (A.Gül, 24.09) diyebilen bir zihniyet, **“sınırsız yetki”** yöntemini ciddi bir biçimde tasarlayabiliyor. Ve bu faşist kafa, 12 Eylül rejiminin sadık bir bekçisi olduğunu, yeni YÖK (YEK) tasarısının gerekçesinde, **“YÖK'ün kurulduğu zamanlardaki ‘olumlu’ havasından uzaklaştırıldı”** saptamasına yer vermekle, açığa vurmaktan çekinmiyor.

Bunların, TSK-MGK, TÜSİAD, AKP, CHP, DYP vd. kurum ve klikleri arasındaki; gerek türban-laiklik, kadrolaşma, milli eğitim-YÖK; gerek AB, Kıbrıs konularında; gerekse de **“asker gönderme”** ve son günlerde **“seçimlerin iptali-erken seçim”** vesilesiyle yürüttükleri tartışmaların sıra ABD ve AB ile ciddi anlamda temaslara ve direktiflere geldiğinde ne kadar önemsiz ayrıntı/farklılıklara dönüştüğü açıkça görülebilir. Tümünün **“devletin çıkarları”** paydasında demir attıkları, hiç şüphe götürmeyen bir gerçeklik olarak belirince, akan sular duruyor, edilen sözler yutuluyor. Nitekim 8.5 milyar dolarlık **“kan ve katliam bahşişi”** meselesinde hem TSK generalleri hem de Baykal vb.lerinin tek ciddi **“itiraz”**larını, **“Kuzey Irak'a girme yasağı”** konusunda dillendirmeleri, **“majestik muhalefet”** tavrına denk düşüyor.

Gelinen aşamada yağmanın boyutları ve emperyalizmin talan politikasının daha iyi anlaşılabilmesine en somut örneklerden birisini **Türk Telekom** ve **Milli Piyango**'nun özelleştirilmesinde **Koç** ve **Sabancı** holdinglerin birlikte hareket edeceklerine dair anlaşma imzalaması oluşturuyor. Birbirlerinin en büyük rakibi konumunda olan büyük kompradorların bu ittifakı, efendilerinin dayattığı yıkım politikalarının karşısında dayanabilme takatlarının ve yağmadan pay kapma kavgasının aldığı boyutu göstermesi bakımından **anlamlıdır**. TÜSİAD'ın sonradan çark etse de Irak'taki işgal rolüyle ilgili **“endişe”**lerini dile getirmesi ve bunun **“diş güçler”** suçlamasıyla karşılaşması (A.Gül, 25.09), ekonomide yaşandı-

ğı iddia edilen **“bahar havası”**nın esasen **“bozgun havası”** olduğuna delalettir.

IMF'nin **en çalışkan/sadık** uşağı olma sıfatını başarıyla elde edenlerin kaçınılmaz bir biçimde ülkeyi getirdikleri nokta, kendi rakamlarıyla dahi belirlendiği üzere **25** milyonu aşkın kişinin **yoksulluk** sınırının altına itilmesine neden olmuştur. Son üç yılda ücret ve maaşlarda yüzde **23** erime meydana gelmiş, eğitilmiş genç nüfus içinde işsizlik oranı yüzde **30**'u geçmiş, bütçe daha ilk altı aylık dilimde **30** katrilyon açık vermiştir. Gayri-safı **“milli”** hasılanın yüzde **80**'i ile borç faizlerini ancak karşılayabilen bir devletten söz ediyoruz. Sendikalı işçi sayısının **1970**'ler düzeyine gerilediği koşullarda, iş ve çalışma sürelerinin esnekleştirilmesine paralel **“sıfır zam”** dayatılmaktadır. Hatta TİSK başkanı **Refik Baydur** **“eksi zam”**dan söz edebilmektedir.

Yalan söylemek, kitleleri yanlış bilgilendirmek ve yönlendirmek (manipülasyon ve dezenformasyon) sadece MGK'ya bağlı TİB (Toplumsal İlişkiler Başkanlığı)'in psikolojik savaş taktiği olmayıp tüm hakim sözcülerinin ve temsilcilerinin **sıkça** başvurduğu bir **yöntem** olagelmıştır. Diğer emperyalist yetkililerin işgal ve direnişin aldığı boyuta ilişkin üst üste verdiği beyanların ardından, en son ABD işgal kuvvetleri komutanı korgeneral **Ricardo Sanchez**'in yaptığı açıklamalara **“Düşman değişiyor. Biraz daha öldürücü, biraz daha karmaşık, bazı durumlarda biraz daha dirençli. 03.10** ve Almanya'daki Askeri Hastane sözcüsünün verdiği bilgilere **“Irak'tan günde 40-44 yaralı geliyor.” 03.10** karşın, **A. Gül**'ün **“Bölgede artık savaş değil yeniden yapılanma var.”(03.10)** demesi, gözünün içine baka baka yalan söylemek anlamına geliyor.

Bunların devlet geleneği hep böyle şekillenegelmiştir. Kore'den başlayarak işgal ve yağma birliklerine **“kan”** verme ve halkın **kanını dökme** politikası her zamanki hevesle yürütülmektedir. **Ecevit**, son başkanlığında, **“Afganistan'a asker gönderelim. Hem de ön saflarda çarpışsın kendisini gösterebilir.”** demişti. Bugün benzer mevkiyi işgal edenlerin tavrı, onu da öncekileri de hiç aratmamaktadır. **A.Gül, Colin Powell** ile yaptığı yarım saatlik görüşmenin **(25.09)** ardından, **“tüm konuları gözden geçirdik”** diye açıklama yapmaktadır. Bu kadar kısa sürede bütün konuların konuşulması ancak **emir ve emir tekrarı** biçiminde mümkündür. İkili görüşmeler adı altında olan biten de hep budur.

Ancak bütün bunların ötesinde, AB üyeliği **aldatmacası** çerçevesinde kotarılan, **“uyum paketleri”** vasıtasıyla sunulan **“demokratikleşme”** hamlelerinin yaldızlı parıltısı çok ça-

buk dökülüverdi. Kağıt üzerinde dahi son derece göstermelik kalan bu **“adım”**ların, pratikte 11 Eylül sürecine denk düşen bir biçimde neredeyse **tam tersi** bir yönelim eşliğinde yürütülmesi, şaşırtıcılık boyutunu çoktan geride bırakan bir aşamaya ulaştı. Sadece **“kürt sorunu”** ile sınırlı kalmayan bir biçimde faşizmin bütün fonksiyonel reaksiyonlarının doludizgin devam ettiği koşullarda, orta oyununu sürdürmeye çalışan komprador patron-ağa devleti, **“asker gönderme”** tasarrufunu da aynı ortamın getirisi olarak değerlendirmek istemektedir.

Buna karşı işgal öncesi karşı koyma ivmesinin **henüz** yakalanamadığı gerçeği, faşist diktatörlüğün işini kolaylaştırıcı **en önemli** etkenlerden biridir. **27 Eylül** pratiğinin son derece zayıf kalması, dünya geneline paralel bir görüntü verse de, direnişte **sürekllilik** yakalanamaması olgusunun önemli bir zaafı olarak kendini göstermektedir. Sendikalar, demokratik kitle kurumları ve çok çeşitli platformlardaki örgütlülük ve inisiyatif sorununun **kaçınılmaz** kıldığı bu durum; Irak'taki direnişe destek mevzi-sinin, Türkiye'deki barikatla birlikte örülmesi gereğinin yerine getirilememesi sonucunu doğurmaktadır.

Oysa emperyalistler ve faşistlerin, saldırı ve işgalle ilgili meşruiyet tartışmasının neredeyse tartışılmaz bir noktaya geldiği şu **teşhir olunmuşluk** şartlarında, giderek de güçlenen bir direniş karşısında (**Irak'taki yurtsever güçler cephe oluşturma aşamasına ulaştılar. 04.10**) çaresizlik içinde kıvrınma sancıları **kronikleşmişken**, yüklenerek bu avantajı en ileri kazanımlara çevirmenin şartları olgunlaşmış durumdadır. Şu anki gerileme ya da bir başka ifadeyle eski tansiyonu yaratamama ortamı, **ısrarlı** olunması halinde çok çabuk sürede aşılabilecektir. Çünkü, geriye dönülmez bir yolda ilerleyen emperyalist haydutların git gide saldırganlaşmasına paralel dünyadaki hava her geçen gün daha **boğucu** bir hal almaktadır. Dünya Bankası başkanı **James Wolfenson**'un Dubai'deki toplantının **(23.09)** açılış konuşmasında sarf ettiği, **“Gezegelimiz dengeli değil. Çok az bir kesim, çok fazla kontrolü elinde bulunduruyor. Çok fazla karmaşa, çok fazla savaş ve çok fazla acı var.”** sözleriyle doğruladığı emperyalist-kapitalist sistemin yarattığı dünya panoraması, sınıf çelişkisini keskinleştirmekte, çatışmayı yoğunlaştırmaktadır.

Halkların kasaplığına soyunan emperyalistlere, onlara destek için kasap yamaklığına talip olan faşistlere karşı Irak halkının bir “kasap havası” edasıyla ördüğü direnişin emperyalist saldırganlığın kırılma noktası haline gelmesi için yüklenmenin tam zamanıdır.

Paşabahçe işçisi Kristal-İş Sendikası'na geçti

Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Paşabahçe Eskişehir Cam Fabrikası çalışanı 411 işçi üye oldukları Çimse-İş Sendikası'ndan istifa ederek Kristal-İş sendikasına geçtiler. Vardar İş Merkezi önünde gelişmeleri açıklamak için biraraya gelen 250 cam işçisi basın açıklaması yaptı. Yapılan açıklama-

mada, işçiler kararlarına her iki sendikadan da saygı göstermesini beklediklerini dile getirdiler. Kısa bir konuşma yapan işyeri temsilcisi Hür Keskin, "Türk İş'in işçinin mağduriyetinin önlenmesi için işçilere sahip çıkacağına inancımız tamdır" dedi. Aynı zamanda arkadaşlarına da sahip çıkan

Paşabahçe işçileri bir yıldır fabrikada çalışan 300 taşeron işçisinin işten çıkartılma planlarının olduğunu belirterek "iş arkadaşlarımız geçimlerini sağladıkları fabrikadan ayrılmak istemiyorlar. Çıkacak olumsuzluklardan işçi arkadaşlarımızın sorumlu olmadığını kamuoyuna duyurmayı da kendimize bir görev sayıyoruz" diyerek basın açıklamasını bitirdiler.

PAŞABAHÇE'DE DİRENİŞ JANDARMAYA RAĞMEN SÜRÜYOR

Paşabahçe yönetiminin işçilerle görüşmeyi reddederek fabrika etrafında jandarma ve polis, yığınağı artırıyor. Direnişte bulunan işçileri zorla boşaltmayı planlayan yönetim bu arada işten atmalara da devam ediyor.

2 Ekim Perşembe günü yaklaşık 100 işçi, jandarma tarafından tek tek fabrika dışına

çıkarılırken 12 işçi gözaltına alındı, önder işçilerden 10'u işten atıldı.

Gece saat 02:00'den itibaren fabrikaya gelen jandarma ile birlikte, TEM'den gelen iki ekip, iki otobüs çevik kuvvet polisi de direnişteki işçilere saldırdı. Fabrikanın kapısı önünde bekleyen işçiler, direnişteki işçilerin eşleri ve çocukları "Direne direne kazanacağız", "Babalar işsiz çocuklar aç", "Ölmek var dönmek yok" vb. sloganlar atarak saldıranları protesto ettiler.

Morallerinin yüksek olduğunu belirten işçiler, Şişecam'ın Eskişehir'de yürüttüğü "psikolojik baskı" ile de mücadele ediyorlar. Şişecam; işçilerin 1,5 milyar lira maaş aldığını, fabrikanın kaldırılacağını propaganda ederek işçilere desteğin düşmesini sağlamaya çalışıyor. Öte yandan atılan 300 işçinin yerine Gaziantep, Çorlu, Uşak ve Mersin'den alınan işçilerden 120'si geri döndü. (H. Merkezi)

Emekçinin Gündemi

SENDİKAL ÇALIŞMADA KENDİMİZİ EĞİTELİM, DÖNÜŞELİM, DÖNÜŞTÜRELİM!

Genelde IMF ve Dünya Bankası, özelleştirme saldırılarını bu kez AKP eliyle hayata geçirmeye çalışmaktadırlar. Başta TEKEL, PETKİM, TÜGSAŞ, SÜMERBANK, SEYDİŞEHİR ALÜMİNYUM vb. gelmek üzere, bütün kamu mülkiyetindeki kârlı kuruluşları sermaye güçlerine peşkeş çekmeyi baş görev olarak önüne koyan AKP hükümeti, sınır tanımaz bir pişkinlikle, babalarının malını satarcasına, bu çabasını devam ettiriyor. Bunların, bir avuç sermaye gücünün temsilcisi ve tetikçisi olduğu gerçeğinin altını çizdiğimizde; bu saldırılardan kendiliğinden vazgeçmeyecekleri, onları durduracak merkezi işçi mücadeleleri geliştirilmemesi halinde istedikleri gibi at oynatacaklarını bilmek zorundayız.

Bugün egemen sınıfların "istikrar" adına gerçekleştirdikleri her türlü düzenleme ve yasaya karşı egemen sendikal cepheden gizli bir destek gelmektedir! Sanki aralarında bir anlaşma yapılmış; hükümetler her türlü saldırıyı düzenleyecekler, egemen sarı sendikal yönetimleri de bırakalım buna ses çıkarmayı; bunun cephe gerisindeki koşulları hazırlayacaklar ve yolu açacaklar! Evet olan tam da budur! **Her sınıf kendi sınıfsal, ideolojik, politik ve ekonomik çıkarları için mücadele eder. Teorik söylemlerine rağmen işçi sınıfı örgütlerinin başına çöreklenmiş olan işbirlikçi sendikal yönetimlerin engellemelerinden dolayı, işçi sınıfı kendi tanımına uygun bir pratik ve yönelim gerçekleştirememektedir. İşçi sınıfının direniş ve mücadele bilinci yok edilerek, sınıfın kendiliğinden ve devrimci dinamiklerin yönlendirmelerinden kaynaklı lokal mücadele ve eylemleri dar sınırlar içerisinde hapsedilerek, göstermelik, sembolik "eylemciler"le süreç geçiştirilmeye çalışılmaktadır.**

Ülkemizin kar getiren büyük kamu kuruluşları, bir bir sermaye güçlerine peşkeş

çekilmektedir. Bugüne kadar yapılan özelleştirmeler sonrası uygulamalar, özelleştirilen işyerlerinde yaşananlar ne kadar haklı olduğumuzu göstermektedir. Özelleştirilen iş yerleri, ya kısa bir süre sonra kapatılmış çalışanları işsizliğe ve açlığa mahkum edilmiş ve sadece mülkiyetindeki gayri menkuller, arsalar, binalar, araçlar, makineler vb. satışlarında özelleştirme için verdikleri tutarın kat kat fazlası gelir elde edilmiş ya da yoğun işten çıkarmaların yanısıra, yapılan üretime rağmen borçlarının üzerine yatarak, özelleştirme borçları ödenmemiş ve özelleştirmeden elde edileceği söylenen "tatlı gelir" elde edilememiştir. Bu kadar açık gerçeklere rağmen, bugün de TEKEL; PETKİM; TÜGSAŞ vb. gibi nice karlı kuruluşlar aynı akıbeti uğratılmak istenmektedir.

Buna artık dur denmelidir! İşçi sınıfı hem özelleştirme saldırılarına, hem bu saldırılar karşısında kendilerini satan işbirlikçi sendikal yönetimlere karşı mücadelesini yükseltmek ve bu saldırıları geri püskürtmek zorundadır. Bugün dört bir yandan değişik iş kollarında, değişik sendikaların örgütlü bulunduğu işyerlerinde gündeme sokulan özelleştirme uygulamaları; buralardaki sendika ve işçilerin birlikte, merkezi bir koordinasyon oluşturarak, birlikte mücadelelerini geliştirmelerini gerektirmektedir. **Sorun artık bir sendikanın, bir işkolunun, bir kısım işçinin sorunu olmaktan çıkmış, genel bir sınıf sorunu haline almıştır. Hatta sadece bir sınıf somutunda değil, Türkiye halkının genel bir önemli sorunu haline almıştır; zira özelleştirmeler sadece binlerce işçiyi değil, on binlerce emekçiyi, köylüyü, üreticiyi ilgilendirmektedir. Öyleyse, mücadelenin lokal düzeyden çıkarılıp, özelleştirmelere karşı ülke çapında bir emekçi barikatına evrilmesinin tam zamanıdır. Hedef bu olmaktır.**

Bugün bu yönlü lokal mücadeleler yaşanmaktadır. Petkim işçisinin İzmir'de,

TEKEL işçisinin ülke çapına, TÜPRAŞ işçisinin Körfez'de, TÜGSAŞ işçisinin Samsun'da, Alüminyum işçisinin Seydişehir'de, Sümerbank işçisinin buldukları yerlerde irili ufaklı, ama birbirinden kopuk gerçekleştirdikleri eylemler, artık merkezileşmek zorundadır. Çünkü saldırı merkezi-dir. Gücünü uluslararası emperyalist tekel-lerden, IMF'den, Dünya Bankası'ndan alan bu saldırılara karşı mücadelede hem ülke içinde merkezileşmeli hem de evrensel anlamda merkezileşmelidir. İşyerlerinde başlayan hoşnutsuzluk, yer yer sokağa, eyleme dönüşmesine rağmen, etkilenen güçlerin bir araya gelmesi ve topyekun bir karşı koyuş gerçekleştirmesi, hem sermaye güçlerinin iktidarınca, hem de işbirlikçi sendikal önderliklerince engellenmektedir. Bu artık görülmeli, karşı koyuş ve mücadele, sermayeye karşı, işbirlikçi bürokrat sendikal önderliklere rağmen gerçekleştirilmelidir.

Bu sıçrama, belirli bir perspektif ışığında ve bir mücadele programı temelinde olmalıdır. Öncelikle karşı koyuşun artık merkezi anlamda geliştirilip, sonuç alıcı hale gelmesi için aşağıda sıralayacağımız önerilerin bir bir hayata geçirilmesi gerekmektedir. Bunun için;

1) Öncelikle belirli periyotlarla üretim durdurularak, üretimden gelen güç hareketine geçirilmelidir.

2) Lokal olarak gerçekleşen eylemler merkezileştirilmeli; bölgesel bütünleşme giderek ülke çapında bütünleşme olmalıdır.

3) Eylemlerin merkezileşmesi için işyerlerinden başlayarak, işyeri komiteleri kurulup, bunlar geliştirilerek bölge komitelerine, oradan da merkezileştirilerek özelleştirmelere karşı mücadeleyi koordine edecek "koordinasyon komitesi" oluşturulmalıdır.

4) Özelleştirme saldırılarının gerçekleştiği işyerlerinin örgütlü olduğu sendikaların (ki bunlar başta Petrol-İş, Tek Gıda-İş, Deri-İş vb.dir) birleşerek, bir merkezi güç birliği oluşturmaları gerekli olup, bunun için bir işkolları platformu oluşturulmalıdır.

Bu genel teknik belirlemeler ışığında sunular yapılmalıdır:

• Hemen her gün işyerleri önünde basın açıklamaları ve protesto gösterileri ya-

pılmalıdır.

• Türkiye özelleştirme İdaresi önünde sendika konfederasyonlarının da içinde yer alacağı basın açıklamaları yapılmalıdır.

• AKP'nin il binaları önünde basın açıklamaları yapılarak, saldırıların tetikçi ve uygulamacıları olan bu parti teşhir edilmelidir.

• Yine sendika konfederasyonlarının içinde yer alacağı bir Ankara mitingi yapılmalı, aynı gün devamında birkaç günü kapsayan bir oturma eylemi gerçekleştirilmelidir.

• Yapılacak eylemlere paralel, özelleştirmek istenen işyerlerine alıcılar sokulmalı, işyerleri terk edilmemelidir.

• Özelleştirilecek işyerlerinde yapılan lokal eylemler koordineli bir biçimde yapılmalı, buralara dönük destek ve dayanışmalar geliştirilmelidir.

• Özelleştirmelerden etkilenen üreticiler, köylüler vb. ile ilişkiler geliştirilerek, özelleştirmelere karşı hep birlikte tavır geliştirilmesi sağlanmalıdır. Bunun için öncelik ve muhatap sendikalar olan Petrol-İş, Tek-Gıda İş, Deri-İş gibi sendikaların ve sendika konfederasyonlarının girişimleri ve pratik eylemler geliştirmeleri sağlanmalıdır.

• Özelleştirmelerin söz konusu olmadığı sendikalarca da, özelleştirmelere karşı gelişen mücadelelerle dayanışma ve destek eylemleri gerçekleştirilmelidir.

Özetle, ülke çapında özelleştirmelere karşı bir seferberlik başlatılmalıdır. Sermaye güçleri bu mücadeleleri parçalamak ve etkisiz hale getirmek için her türlü yasal düzenlemeyi hayata geçirmektedir. Yeni iş yasası bunun en bariz örneğidir. Öyleyse emek cephesi de "Birlik Mücadele Zafer" perspektifiyle birliğini gerçekleştirmeli ve tarihsel saldırıyı geri püskürtmek için ülke çapında emekçi barikatını oluşturmalıdır. Geleceğin kendi ellerimizde olduğu bilinciyle, başta Devrimci Demokratik Sendikal Güçler olmak üzere, her türlü sendikal birlik ve oluşum bu mücadele içinde olmalı, mücadelede elinden gelen katkıyı sunmalı, buna destek vermeli; dahası bu mücadeleyi egemen sendikal yönetimlerin eline terk etmeden, bu sürece önderlik etmeye çalışmalıdır.

Köylü, tarım politikalarına karşı ayakta

5 Ekim 2003 tarihinde saat 12:30'da Tekirdağ Lüleburgaz'da Üretici Köylü Sendikası tarafından "Ulusal Tarım İçin Örgütlenelim" adlı miting yapıldı. Yoğun "güvenlik" tedbirlerinin alındığı mitingde son anda yerin değiştirilmesinden kaynaklı katılım beklendiği gibi gerçekleşmedi. Ayrıca önceden belirlenen miting buluşma noktasında da mitingin 'yasal olmadığı' gerekçesiyle gelenlerin geriye gönderilmesi de katılımın kalabalık olmamasında etkili oldu. Tür Köy-Sen Genel Başkanı Şevki Konur miting başvurusuna ilişkin "17'sinde başvuru yaptık. Ancak sendikanın mahkemelik olmasından kaynaklı faaliyet yürütmeyeceğimize ilişkin İçişleri Bakanı tarafından karar verilmiş. Böyle birşeyin olamayacağını, bunun yasal olmadığı ve mahkemenin devam ettiği doğrultusunda itiraz ettik, üç gün kala izin verildi. Ancak miting alanı değiştirilmiş. Ve çalışma yaptığımız köylerin hepsine üç gün içinde yeniden ulaşmamız mümkün değildi" açıklamasını yaptı. Tüm bunlara rağmen gelen kitle pankartlarıyla coşkulu bir şekilde buluşma noktasında toplandı. Mitingde açılan "IMF! Engel olma, hem ülkemizi hem dünyayı besleriz-Tür Köy Sen" imzalı pankartın yanında Dalman köylüleri "Atatürk'ün efendisi IMF'nin kölesi olmaz", Ergene köylüleri ise "Ergene Trakya'nın

can damarı, kirletmeyiz" pankartlarını açtılar. "Savaşa hayır" pankartıyla Edirne Barış Platformu da mitinge katılırken "Emperyalist savaşa, üniversitelerdeki sermaye işgaline hayır" pankartıyla Trakya Üniversitesi Öğrenci Platformu da köylünün yanında yer aldı. Yaklaşık 200 metre devam eden yürüyüş boyunca Tür-Köy Sen Ankara temsilcilerinden Satılmış Başkavak "burada Antep'te fıstık üreticisinin, Karadeniz'de fındık, bütün İç Anadolu'da pancar üreticisinin sesi olmak için toplandık. Uygulanan talan politikalarıyla ülke tarımımızın bitirilmesine izin vermeyeceğiz" konuşmalarıyla kitleyi coşturdu. Miting alanında kitleye seslenen Tür-Köy Sen Genel Başkanı Şevki Konur "Türkiye'de hükümetimizin kendi politikaları yok, çok uluslu tekellerin DB/IMF vb. politikalarının kalemşörlüğü ve sözcülüğü yapılıyor. Ülke tarımı bitiriliyor. Köylü görmezden geliniyor. Buna dur demek için örgütlenelim ve tarım politikalarımızı yaşama geçirelim" şeklinde konuşurken Tür-Köy Sen Şube başkanlarından Orhan Genç de AKP hükümetini eleştiren bir konuşma yaptı. Ayrıca alanda dağıtılmak istenen Tür-Köy Sen bildirimlerine incelenmesi gerekçe gösterilerek el kondu. Miting 14:30'da sona erdi.

Miting bitiminin ardından üreticilerden

"Türkiye'de, çok uluslu tekellerin sözcülüğü yapılıyor. Ülke tarımı bitiriliyor. Köylü görmezden geliniyor. Buna dur demek için örgütlenelim ve tarım politikalarımızı yaşama geçirelim"

sorunlarına ilişkin görüşlerini aldık.

-Kendinizi tanıtır mısınız?

-Sinanlı beldesinden İsmet, soyismim Patron. Ama patron değil emekçiyim. Tarım ve hayvancılıkla uğraşıyorum. Ülkede önemli bir stratejiye sahip olan tarımın bu duruma getirilmesi o ülkenin hayat damarının yok edilmesi demektir. Köylülük insanlığın temelidir. Bu nedenle tarım önemlidir. Tarımımızı bu duruma biz düşürmedik ne işçiler, ne köylüler, ne memurlar gidip parlamentoda bulunmadı. Bu ayıp bize ait değil. Ülkenin tarımını yanlış karar alıp, bana ne deyip bu duruma düşürenlerin ayıbı.

-Tarımda yaşanan sıkıntılar neler?

-Hiçbir zaman biz alnteri döküp ürettiğimiz malın fiyatını belirlemiş değiliz. Bizden alınan çok düşük fiyattaki gübreyi ele geçiren tacirlerin yine işçiye memura 15 kat zamlarla satın bütün insanlığın emek gücünü kendilerinde biriktirmeleri. Bu gelir dağılımındaki büyük tehlikeye eğer çözüm bulunmazsa sosyal patlama yaşanacak diye bir kehanette bulunmaya gerek yok, zaten durum ortada. 80 senelik cumhuriyet devletiyiz. Toprak reformu yapmamışız. Diğer ülkeler 1 dekar yerden 1 ton buğday alırlar. 500 kg. çiçek alırlar. En ucuz mazotu kullanıyorlar. Biz en pahalısını kullandığımız gibi yani altyapısı yapılmamış kırsal kesimdeki insanların 150-200 kg ayçiçeği ile onlarla rekabet yapın deniyor. Biz tarımda reform yapmadan onlarla yarışamayız.

-Köylünün sorunlarının çözümü nedir sizce?

-Gelir dağılımının düzelmesi, bu güzel üreten insanlar, örgütlü olarak kendilerinin tarım sanayinde yer alması gerekir.

Dedelerimiz tarım yapmışlar, demir çelik fabrikaları kurmuşlar, şeker üretmişler. 200 devlet içinde kendi kendimize besleme yeterliliğine çarıkli zamanda ermiştik.

Ama bugün sadece bir tüketen toplum olduk. Buna dur dememiz için üreten insanın bunu mamul durumuna getirip hem memuruna hem işçisine vermek lazım. O zaman iki üç el değiştirmeyeceği için tarımsal girdilerinin sanayi ile birleştirilmesi, yeniden ulusal tarım politikası yapılması lazım. Bu ülkenin tarım politikası yok. Bu çok açık. TC parlamentosu, bu ülkeyi tamamen rantta dayalı çeteler, hortumcular ücretli ve diğer kesimlerle imar etti.

Gürcan Uzunkaya

Duru köyde 25 sene çiftçilik yapıyorum. Buğday ayçiçeği yetiştiriyorum. Biz faizle çalışıyoruz. Peşin üretim yapamıyoruz. Mesela buğday bir yerde toplayamıyoruz. Ayçiçeği de öyle. Mesela geçen sene 330 bin liraydı ayçiçeği. Bu sene de öyle. Ofis buğdayı almıyor bizi tüccarın kucacağına itiyor. Böyle devlet olur mu? Bunlar böyle devam ederse mahvolduk biz. Dolar düştü, mazot yükseliyor. Tarımı tamamen bitirdiler, desteklemediler. İnsanlar burada tarım üzerinden geçiniyor. 330 hanelik köyümüzde 200 hane kaldı. Gençler gidip büyük şehirlerde 230 milyon karşılığı tekstilde çalışıyorlar. Bu miting sesimizi duyurmak için yaptık. Ama görüyorsunuz bizden çok, güvenlik almışlar. Hükümet konağının önüne izin vermediler. Köylüyü şehre sokmadılar. Zannetmesinler böyle gider. Bu millet bir uyandı mı orada oturamazlar. Zaten hükümet siyasi konumundan kaynaklı bizden oy almadı. Trakya üvey evlat muamelesi görüyor. Ayçiçeğine destek verdiler. Pınarlar köyünde ama Lüleburgaz ve Baba İshak'a hiçbir destek yok. Bu miting bir başlangıç. Ayrıca şuna da değinmek istiyorum. Basın Gülben Ergen kasetinin arkasına günlerce düşerken buraya neden gelmiyor, işçinin, köylünün derdini neden yazmıyor. (İstanbul)

Kayısı baş fiyatı belirlendi

Türkiye Üretici Köylü Sendikası (Tür Köy-Sen) Malatya şubesi ve kayısı üreticileri Kayısı Birlik'in belirlediği baş fiyatı protesto etti. Eyleme Malatya Ziraat Odası da destek verdi.

22 Eylül Pazartesi günü kayısı alım satımlarının yapıldığı Şire pazarında biraraya gelen yaklaşık 200 üreticiye hitaben bir konuşma yapan Tür Köy-Sen Malatya Şube Başkanı Hayri Yıldırım 'Tarım İl Müdürlüğü'nün verilerine göre maliyet yaklaşık 2 milyon 356 bin liraya yükselmiş. Bugün kayısının her türlü girdisinin fiyatı artmışken hangi akıl ve

vicdan sahibi bu fiyatı belirliyor? Ziraat Bankası, kooperatif ve sulama birliğine borcunu ödeyemeyip icralık olan, traktörünü satmak zorunda kalan, çocuklarını okula göndermek için elindeki kayısıyı yok pahasına satan üretici, gelecek yıl nasıl ilaç ve gübre alacak, tarımı yok etmek istiyorlar" dedi. Yıldırım konuşmasının devamında tarımla ilgili tüm odalara ve sendikalara işbirliği çağrısı yaparken, kayısı üreticilerine de seslenerek üreticilerin sendikada bir araya gelmelerini ve ortak mücadele etmeleri gerektiğini belirtti.

(Malatya)

FISTIK ÜRETİCİLERİ YOLU KAPATIP EYLEM YAPTI

Nizip-Karkamış yolu girişinde bir araya gelen fıstık üreticileri AKP hükümetinin tarım politikasını attıkları sloganlar ile protesto ettiler. Eylem sırasında yolu trafiğe kapatan eylemciler, 50 kilo antepfıstığını ve arazideki fıstık ağaçlarını yaktılar.

Üreticiler, "Hükümet çiftçiyi unuttu", "Sadaka değil hakkımızı istiyoruz", "Güneydoğu birlik açılın, fıstık üreticilerine destek verilsin" yazılı pankartlar açtılar.

Nizip İlçesi'ne bağlı Ekinci Köyü Muhtarı Burhan Orhan ile Sarıkoç Köyü Muhtarı Hasan Naim, antepfıstığının kilosunun geçtiğimiz yıl 4 milyon 800 bin liraya satıldığını, bu yıl 2 milyon 100 bin liraya alıcı bulamadığını belirterek, hükümetten destek istediler. (H. Merkezi)

YERFİSTİĞİNA ALICI ÇIKMADI

Yerfıstığı üretiminin büyük bir bölümünün yapıldığı Osmaniye'de bu yıl alıcı çıkmadığı için ürünler depolarda kaldı. Üretim alanları ve verim artışı, arz-talep dengesi üretici aleyhine çevrilen Osmaniye'de nisan-mayıs aylarında ettikleri ürünlerin hasadını sürdüren köylüler yüksek rekolteye sevinemiyor. Geçen sene 13 bin 145 hektar alana ekimi yapılan ve 40 bin 948 ton ürün alındı. Bu yıl ise kesin rakamların belirlenmemesi üzerine 13 bin 500 hektara yaklaştığı tahmin ediliyor. Ticaret Borsası Başkanı Ökkeş Kuyulu 431 üyeli borsada 260 esnafın fıstık ticareti yaptığını il genelinde 20 fıstık fabrikasında 5 bin kişinin istihdam edildiğini belirterek bu nedenle fıstığın ilçe ekonomisinde lokomotif olduğunu kaydetti. Kuyulu ayrıca geçen yılki yüksek rekolte nedeniyle depolarda kalan mahsulün bir bölümünün yeni hasatla birleşince talep fazlası oluştuğunu, Osmaniye'de Türkiye'deki toplam yerfıstığı alanının %79.4 üretimin yüzde 83.3'üne sahip olduğunu vurguladı. (Mersin)

“Pancarda son oyunlar!”

Ülkemizde tarımsal üretimin yokedilerek, emperyalist tekellere bağımlılığı hedefleyen, IMF'nin dayattığı politikaları uygulayan egemenler, 2001 yılında meclisten çıkardıkları şeker yasasıyla, şekerpancarı ekimine kota koyarak üretimin azaltılmasını amaçlamıştır. Şeker yasasıyla kamuya ait şeker fabrikalarının özelleştirilmesinin öni açılırken, Türk ve yabancı ortaklı şirketlerin kurduğu fabrikalar teşvik edilerek, nişasta bazlı şeker üretimi için geniş olanaklar sunulmuştur.

Şeker yasasında pancara uygulanan kotayla köylünün mağdur duruma düşmesinin ve AKP hükümeti tarafından nişasta kökenli şeker üretimi için tanınan kotanın %15 artırılmasının ardındaki oyunlar yavaş yavaş belirginleşiyor.

Pancar ve mısır üreticilerini karşı karşıya getirmeye çalışanların AKP hükümeti, Cola şirketleri ve mısır tekelleri olduğunu belirten TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası (ZMO) Genel Başkanı **Gökhan Günaydın** Ülker'in mısır tekeli Cargill ile ortak Cola Turka'yı ürettiğini hatırlatarak **“başbakanın oğlu bu ürünün dağıtıcısı. Bu da neden nişasta bazlı şeker üretiminin teşvik edildiğini gösteriyor”** dedi.

Pankobirlik'in nişasta bazlı şeker üretimine

verilen kotaların daraltılması yönündeki ilanının ardından nişasta bazlı şeker üreticileri ve mısır üreten bölgelerin Ziraat Odaları başkanları da bir ilan vererek kotanın artırılmasını istedi. İlanda şekerpancarı üretimi kötülenirken, pancar üretiminin Türkiye için gereksiz olduğu üzerinde yorumlara değinilmiştir.

ZMO Genel başkanı **Gökhan Günaydın** Ülker-Cargill ortaklığında Cola Turka'yı üretirken yayınlanan ilanlar hakkında **“Bir tarafta Başbakan ve Cargill, bir tarafta ilanda, nişasta bazlı şeker üretimine verilen kota miktarı Slovakya'da yüzde 34, Macaristan'da yüzde 27'dir deniliyor. Onlar 2004'de AB üyesi olacaklar. AB ortalamasına giremezler. AB'deki, kota miktarı ortalama yüzde 2'dir. AB'nin iki önemli ülkesi Almanya ve Fransa'da yüzde 1 civarındadır. Bunları iyi saptamak lazım”** şeklinde açıklama yaptı.

Günaydın ayrıca Türkiye'nin mısır açığı olduğunu ve her yıl 1-1,5 milyon ton arasında mısır ithal edildiğini, yapılan bu ilanların siyaseten AKP'ye iktisadi olarak da nişasta bazlı şeker üreten yabancı firmalara hizmet ettiğini ifade ederek **“Bu ilanın arkasında hükümet var diyebiliriz”** dedi. (Samsun)

AKP'nin yeni senaryosu “Tarımda sponsorluk”

3 Kasım seçimlerinden önce köylüye birçok vaatte bulunan, ucuz mazot sağlayacağı, tarımda uygulanan kotaları kaldıracığı ve sulama projeleriyle köylünün yüzünü güldüreceği şeklinde kulağa hoş gelen söylemlerle AKP'nin çizdiği pembe tablo, geçen zaman ve yaşananlarla beraber gerçekliğini yitirdi. Her geçen gün tarım üzerinde uygulanan yıkım politikalarıyla çıkmaza sürüklenen köylü tıpkı kendinden önceki hükümetler gibi AKP'nin de gerçek yüzünü gördü. Köylünün öfkesiyle karşı karşıya gelmek istemeyen AKP aldatmacalarına devam ederek **“Tarımda sponsorluk”** adı altında yeni bir senaryo hazırladı.

Proje şu şekilde açıklanıyor; **“Türkiye'de 200'ü aşkın ilçe var. Her ilçeye bir köy hesabıyla valilikler ve belediyelerle görüşülerek tarım gönüllüsüyle çalışmaya istekli köyler saptanacak.** Tarım gönüllüsü, köyün özelliğine göre ziraat mühendisi ya da veteriner olacak. Köyler de gönüllüler de yerel mülakat komisyonlarıyla be-

lirlenecek. Tarım gönüllülerinin istihdamı için kamu kaynakları kullanılmayacak, il özel idarelerinden sağlanacak mütevazı ve gerçekçi sponsorlukların yanısıra köylüden ve sivil toplum kuruluşlarından da katkı beklenenecek.” Bu işleyişe sahip olacağı söylenen projeye olmadık payeler biçenler, projeye bir de devletle köylüler arasında köprü görevini de yüklemekte. Bu köylerde görevlendirilecek gönüllüler ilkokullara ders vermekten tutun yolların yapımına vs... kadar birçok sorunu gündemine alacak(!) Gelelim bu projeye amaçlanan hedefe. Köylüye sürekli yaptığı hakaretlerle gündeme gelen AKP'nin Tarım Bakanı **Sami Güçlü**'nün ifadesiyle **“Türkiye'de kırsal kesimin ihmal edilmişliğine, tarım dışındaki kesimlerin dikkatini çekmek”** amacındaki bu projenin **“simgesel”** anlamı ağır basan bir proje olduğu da ifade ediliyor. Sami Güçlü söyleminde tamamen haksız değil. Kırsal kesimin ihmal edildiği hatıta bunun ötesinde yukarıda kısaca aktardığımız

tarım üzerinde uygulanan yıkım politikalarının IMF, DB, DTÖ vb. emperyalist kurumların emirleri doğrultusunda yaşama geçirildiği çok açık bir gerçektir. Emperyalistler bir yandan kendi ülkelerindeki tarımı büyük ölçüde desteklerken geri bıraktırmış yarı-sömürge ülkelerde tam aksini dayatarak bu ülkelerdeki köylülüğü bitirme noktasına getirmektedir. Örneğin ABD'de önümüzdeki 10 yıl içinde üreticilerin 250 katrilyon TL'si sübvansiyon aktarılacakken yine ABD ve diğer emperyalist dayatmalarla Türkiye'de sübvansiyonlar geçtiğimiz yıl tamamen kaldırıldı. Yerine getirilen ve DB'nin yardımı şeklinde propaganda edilerek ödeneceği söylenen DGD'ler konusunda da köylü hüsrana uğratıldı.

Bugün bunu sözlerden çok köylünün kendi yaşamı göstermektedir. “Simgesel” anlama gelince yine köylünün bugün içinde bulunduğu koşullar bu ayakları havadaki “simgesel projeyi” yerle bir etmektedir.

Bugün köylü üretmez duruma getiril-

mişken ürettiğini de pazarlayamaz/karşılığını alamaz haldeyken bu tür “simgesel projeler”, “iyi niyetler” AKP hükümetinin “lafla peynir gemisini yürütme” çabalarından başka birşey değildir.

Bu projeye destek verenler, Ticaret ve Sanayi Odaları, Türk-İş ve Hak-İş ayrıca Bülent Eczacıbaşı gibi komprador burjuvalar ve çeşitli kişiler; böylesi “sivil toplumcu” anlayışlarla halkın hiçbir sorununun kökünden çözülmesi mümkün değildir.

Bir kez daha vurgulamak gerekir ki halkın kendi sorunlarına sahip çıkarak sorunun yaratıcılarına karşı örgütlü mücadelesi bu ve benzeri sorunları çözenin tek yoludur. Bu çözüm doğrultusunda kuracakları birlikler, kooperatifler mücadelenin merkezleri olmalıdır. Bizi yönetenlerin, bizi aldatmaya yönelik politikalarına kanmayalım. Bugüne kadar hükümete gelen partiler, halkın alınlarını kullanarak saltanatlarını sürdürmekten başka birşey yapmamışlardır.

(Turhal)

Fiskobirlik depolarındaki fındık satılmayacak

Fındık üreticisi, tarımda uygulanan yıkım politikalarına karşı mitinglere katılmış, **“Fındığınızı Pazara İndirmeyin”** kampanyasına destek vererek her geçen gün tarımın biraz daha yok edilmesine seyirci kalmayacaklarının tepkisini göstermişti.

Fındığın serbest piyasada Fiskobirlik'in açıkladığı fiyatın altına düşürülmesi için ihracatçı firmaların, bu yıl yaşanan kuraklık nedeniyle bulunan 2001 yılı ürünü fındığın satılması yö-

nündeki girişimleri üreticilerin ve Ziraat Odalarının Başkanı **Yetkin Karamollaoğlu** yaptığı açıklamada **“Bazı ihracatçıların Fiskobirlik depolarında 2001 yılı ürünü fındığın satışa çıkarılması için Ankara'da kulis yaptıklarını öğrendik. Bunun üzerine gerekli girişimlerimizi yapıp hükümet yetkililerinden fındığın satılmayacağı konusunda güvence aldık. Üreticilerimizin bu konuda endişe etmesine gerek yok”** dedi.

TERME'DE SÖKÜMLER İÇİN 236 BAŞVURU YAPILDI

Yetkin Karamollaoğlu, 6 bin dönüm fındık arazisinin sökümlü için ön tespitlerin başladığını belirterek **“Terme'de alternatif ürün programı çerçevesinde başlatılan kampanyaya 236 çiftçimiz müracaat etti. Dönüm başına 200 dolar alacak olan çiftçiler 6 bin dönüm fındık sökecek. İlçe Tarım Müdürlüğü iki ekip halinde arazilerin ön tespitlerini yapmaya başladı”** dedi.

(Samsun)

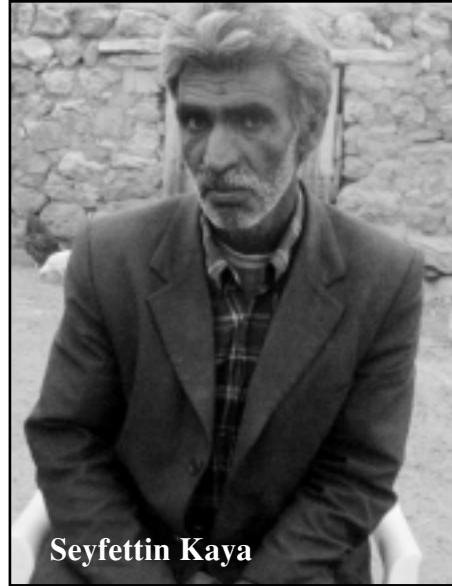
14 yaşındaki çocuk "dur" ihtarına uymadığı iddiasıyla infaz edildi

"Biz 30 Eylül akşamı saat 19:00'da mazot getirmek için İran'a doğru yola çıktık. İran sınırını 5 metre geçerek İranlıların getirdiği kaçak mazotları atarımıza yükleyerek, köyümüze doğru koyulduk. Yaklaşık 150 metre Türkiye sınırları içerisinde askerlerin pususuna yakalandık. Saat 23:00-24:00 sıralarıydı. Askerler teslim olmamızı istedi. Önce 'dur' ihtarında bulundular. Bizden bir grup kaçarken, ben ve Zahir ellerimizi kaldırıp 'teslim oluyoruz' dedik. Askerler bize çok yakındı. Bizi görüyorlardı. Aramızda en fazla 15 metre gibi bir mesafe vardı. Ellerimizi kaldırıp teslim olduğumuz halde, üç taraftan bize ateş ettiler. Zahir'e arkadan bir kurşun isabet etti. Zahir yaralı halde yere düştü." (Zahir Yılmaz ile birlikte yakalanan Seyfettin Kaya'nın anlatımı)

Böylesi anlatımlar özellikle son dönemlerde yaşanan katliamları, işkenceleri, yargısız infazları düşündüğümüzde hiç de yabancı olmadığımız sözler. Açıklama ise hep aynı: "Dur ihtarına uymadı ateş ettik". Bu olayda öldürülen Zahir Yılmaz, daha 14 yaşında bir çocuktur. Babasının anlatımlarına göre maddi sıkıntılarından dolayı okula gidemedi. Ailesinin geçimini sağlayabilmek için küçük yaşta çalışmaya başladı. Köyde iş olmadığı için ara sıra İran'a gidip kaçak mazot taşımacılığı yapıyorlardı. Tüm dünyada Dünya Çocuk Günü'nün kutlandığı bugünlerde Zahir Yılmaz'ın payına ise Filistin'de,

Zahir Yılmaz

Seyfettin Kaya

Tüm dünyada Dünya Çocuklar Günü'nün kutlandığı bugünlerde Zahir Yılmaz'ın payına ise Filistin'deki, Irak'taki ve savaşın gölgesinde büyüyen yüzlerce yaşıtı gibi katledilmek düştü.

Irak'ta ve savaşın gölgesinde büyüyen yüzlerce yaşıtı gibi katledilmek düştü.

DİHA'dan aldığımız bilgilere göre Van'ın Çaldıran İlçesi'nin İran sınır bölgesinde Üçgözler (Qaşım) köyü güzergâhında 1 Ekim'de gece İran'dan mazot getiren bir grup kaçakçı, Güldere Jandarma Karakolu ekiplerinin kurduğu pusuya düştü. Askerle-

rin 'dur' ihtarına uymayan bazı kaçakçılar, kaçarak uzaklaşırken, Üçgözler köylüsü 14 yaşındaki Zahir Yılmaz ile 49 yaşındaki Seyfettin Kaya ellerini havaya kaldırarak teslim olmasına rağmen askerler, kısa mesafede ateş açarak Zahir Yılmaz'ı yaraladı. Yılmaz, götürüldüğü Çaldıran Tabur Komutanlığı'nda kan kaybından yaşamını yitirdi.

Yılmaz'ın yaralandıktan sonra tedavisinin yapılmayarak olduğu yerde sorgulandığını söyleyen Seyfettin Kaya, yaşananları şu şekilde anlattı: "Askerler beni yüzüstü yere yattı. 'Siz bize ateş açtınız' diyorlardı. Üzerimizi aradılar. Üzerimizde hiçbir şey yoktu. Bir asker, postallarıyla boynuma basıyordu. Zahir ise yaralıyken sorguya alındı. Askerler onu sorguluyordu. İfade ahyorlardı. 'Kiminle gittiniz?', 'Kaç kişiydiniz?', 'Niçin gitmişsiniz?' gibi sorular soruyorlardı. Aradan 1,5 saat geçti; hiçbir askeri cemse ve ambulans getirilmedi. Ben çaresiz kaldığım için onu sırtıma aldım ve yaklaşık bir kilometre kadar götürdüm. Ondan sonra bir askeri cemse geldi. Zahir'i askeri cemseye koyduk. Askerler bizi Çaldıran Tabur Komutanlığı'na götürdü. Orada serum takacaklardı; fakat serum almıyordu. Zaten iş işten geçmişti. Zahir'in daha erken getirilip, hastaneye kaldırılması gerekiyordu. Aradan 40 dakika geçti. Zahir tam 03:30'da yaşamını yitirdi. Bazı askerler, sağlık ocağında Zahir'in üzerindeki elbiseleri çıkararak götürdü." Olayla ilgili olarak görüşülen Çaldıran Tabur Komutanlığı'nda görevli bir askeri yetkili ise bilgi veremeyeceklerini, açıklama yetkilerinin bulunmadığını söyledi. Yetkili, gereken bilginin ancak Genelkurmay Basın Bürosu'ndan alınabileceğini belirtti.

(H. Merkezi)

Irak'a geçen köylüler geri döndü

Kaçak eşya bulduklarını gerekçesiyle askerler Hakkari Çukurca'ya bağlı Çıgılı (Aşüt) köyünü 8 Eylül günü basarak 6 kişiyi gözaltına almış, 24 at ile çok sayıda yiyecek eşyasına el koymuştu. Devletin baskılarıyla yaşamları çekilmez hale gelen köylüler bu son olaya tepki göstererek Irak sınırını geçip Kanimasi bölgesindeki akrabalarının yanına yerleşmişlerdi. Ailelerin bir kısmı 11 ve 12 Eylül'de köylerine geri dönerken Kani-

masi bölgesinde kalan köylüler ise devletin köylerine baskılara son vermeleri koşuluyla geri döndüler.

Köylerine geri dönüş yapan köylüler yaptıkları konuşmalarda; "daha önceleri evlerimiz basılarak silah aranıyordu; ama şimdi o gerekçe de kalmadı. Şimdiki baskınlarda şeker, çay, salça, yağ gibi gıda maddelerimize kaçak olduğu gerekçeyle el koyuyorlar. Köyümüze yapılan bu son baskında iki köylünün tüm

erzağına el koydular. Bunun üzerine karakola gittik, böyle bir şeyi yapmalarına haklarının olmadığını, bu insanların aç kalacaklarını söyledik. Söylediklerimiz ciddiye alınmadı. Sesimizi basına duyurmak, sorunumuzun çözülmesi için Irak sınırını geçtik. Sesimizi de basına duyurduk. Bu gelişmelerden sonra, karakola da bir daha bu ve buna benzer olaylar yaşanırsa tamamen Irak'a gideceğimizi söyledik. Karakoldan evlerimizin bir daha basılmayacağı sözünü aldıktan sonra evlerimize geri döndük."

Yaylaların yasaklanmasından dolayı hayvancılık yapamadıklarını, kimliklerini karakola bıraktıktan sonra yaylaya çıkıp ot biçebildiklerini söyleyen köylüler devletin hiçbir zaman kendilerine el uzatmadığını da belirtiyorlar. Köylüler, bu şartlar altında kim olursa olsun kaçakçılık yapacağını, çünkü bundan başka geçimlerini sağlama koşulunun olmadığını vurgularken kaçakçılığın evdeki gıda maddelerine el koyarak önlenemeyeceğini, yasaklar kaldırılırsa huzurlu bir şekilde kendi işleriyle uğraşabileceklerini ekliyorlar.

(Malatya)

Tunceli'de askeri konvoyu HAVAN TOPLU BOMBA

Tunceli Pülümür karayolunun Kutudere mevkiinde operasyondan dönen bir askeri konvoyu yola yerleştirilen uzaktan kumandalı bomba ile saldırı gerçekleştirildiği bildirildi.

Yerel kaynaklardan edinilen bilgiye göre, operasyondan dönen kalabalık asker grubuna yönelik geliştirilen saldırıda yola yerleştirilen 120'lik parça tesirli havan topu, uzaktan kumanda ile patlatıldı. Araçların geçişi esnasında patlayan bomba nedeniyle bir cemsenin arka kısmında hasar meydana geldi. Araçta bulunan 10 askerin patlamayı yara almadan atlattığı kaydedildi. Patlamada yolda 2 metre genişliğinde 1 buçuk metre derinliğinde çukur oluşurken asfalt parçaları 30 metre çevreye yayıldı.

Bombanın karayolları ekibininin bir hafta önce yolda yaptığı asfalt çalışmasından önce asfaltın altına yerleştirildiği öğrenildi. Saldırıdan sonra Kutuderesi bölgesinde çok sayıda askerin katıldığı büyük çaplı operasyon başlatıldığı bildirildi. (H. Merkezi)

Duyarlı olabilmemenin kriterleri

Devletin 19 Aralık katliamını ve F tipi hapishanelere geçişi protesto etmek amacıyla 2000 yılında birçok ilde çeşitli eylemlilikler yapılmıştı. Yapılan eylemliliklerde 19 Aralık katliamcılarının yargılanması, F tipi hapishanelerin açılmaması ve devrimci tutukluların tabutluklara götürülmemesi isteniyordu. Kamuoyunun, DKÖ'lerin, tutsak ailelerinin, kendine devrimci demokrat diyenlerin bu saldırı karşısında kullandıkları en demokratik haklarına bile tahammül edemeyen devlet o dönem birçok basın açıklamasına, eylemliliklere saldırmış, binlerce insanı gözaltına almış, kimilerini tutuklamış, yüzlerce insan hakkın-da da 'örgüt üyeliği' veya 'örgüte

yardım yataklıklardan' dava açmıştı.

İstanbul'da 7 Ekim 2000 tarihinde F tipi hapishaneleri protesto etmek amacıyla Galatasaray Lisesi önünde bir eylem yapılmıştı. Eylemde gözaltına alınan 29 kişinin nüfusa kayıtlı oldukları bölge ve eğitim durumlarına bakılarak bu kişiler "yasadışı örgüte yardım etmekle" suçlanmıştı. DGM Savcısı **Enver Çoban** bu tespitini şu cümlelerle açıklıyor. "Gözaltına alınanlar savunmalarında her ne kadar duyarlı kişilikleri nedeniyle F tipi cezaevlerine karşı olduklarını belirtmiş iseler de, çoğu terörün yoğun olduğu Doğu bölgesi nüfusuna kayıtlı sanıkların, yine birçoğunun ifadelerine göre boşta gezer, tahsilsiz olduklarını

bildirmelerine göre, idarenin F tipi cezaevi çalışmalarına karşı duyarlı olduklarını savunmaları bilgi ve eğitim eksikliği nedeniyle samimi bulunmamıştır". Yine savcı Çoban eylemde atılan sloganlardan "tutsak" kelimesini de "örgütsel suçtan tutukluları tutsak olarak nitelendirmeleri ise doğrudan devlete karşı olduklarının göstergesidir" diyor.

29 kişi iki yılı aşkın bir süre İstanbul 5 No'lu DGM'de yargılandı ve dava 11 Eylül 2003 tarihinde beraatle sonuçlandı. Ancak mahkeme heyeti savcının görüşlerine katılmadığından değil, Türk Ceza Kanunu'nun yasadışı örgüte yardım suçunu düzenleyen 169. maddesinde değişiklik yapıldı-

ğından ve böylece örgüte yardım suçunun unsurlarının değiştiğinden dolayı sanıkların beraatine karar verdi.

Bu haber gösteriyor ki insanların duyarlı olmasının kriterleri yaşadıkları ve doğdukları bölgelere bakılarak değerlendiriliyor.

Doğulu olmak bile "terörist" damgasını yemek için yeterli görülüyor. Tüm Doğu ve Güneydoğulular "terörist" olarak gösterilmek isteniyor. Böyle olunca da bu insanlara yapılan herşey mübahmış gibi davranılıyor. F tipi hapishanelere karşı çıkmaları gerçekçi bulunmayarak haklarında başka bir dava açılıyor. Bu da aslında devletin halka düşman bakış açısının bir ürünü ve göstergesi. (Malatya)

Tüketici dernekleri Federasyon kurdu

Ankara Valiliği'ne dilekçe veren Tüketici Dernekleri Federasyonu 25 Eylül 2003 tarihinde kuruldu.

Tüketicilerin haklarını korumak amacıyla oluşturulan derneklerin biraraya gelmesi ile kurulan federasyon; Türkiye genelinde yüze yakın il ve ilçede faaliyet gösteren şubeleri ile 40 binin üzerinde üyeye sahip. **Tüketiciyi Koruma Derneği**, **Tüketici Hakları Derneği**, **Tüketicileri Koruma Derneği**, Eskişehir ve Adana Tüketiciler Derneği'nin biraraya gelmesi ile oluşturulan Federasyon'un merkezi Ankara ve Genel Başkanı ise Tüketiciyi Koruma Derneği Başkanı **Mehmet Sevim** olarak belirlendi. Tüketici Hakları Derneği Başkanı **Turhan Çakar**; sürekli yapılan zamların altında ezilen tüketicinin ekonomik çıkarlarının savunulması gerektiğini söyledi.

(Ankara)

Bir şovenizm örneği Türkçe alfabeğe uyum şartı

İçişleri Bakanlığı'nın 81 ilin valiliklerine gönderdiği genelgede ailelerin çocuklarına koymak istedikleri isimlerde Türk alfabesine uyma şartı getirildi. Genelgeye göre Rojin ve Rojda gibi Türk alfabesine uygun kelimeler serbest iken **Xezal**, **Welat**, **Xelil**, **Xebat**, **Bawer** gibi Türk alfabesine uymayan kelimeler yasaklandı. İçişleri Bakanı **Abdulkadir Aksu**'nun imzasıyla yayınlanan ve "Türk örf ve adet geleneklerine aykırılık" koşulu kaldırılan genelgede "Genel ahlak kurallarına aykırı olmayacak" "kamuoyunu incitecek yanı olmayacak", "Türk alfabesine uygun olacak" şartları getirildi. İstanbul Kültür Enstitüsü bünyesinde Türkçe-Kürtçe sözlük hazırlayan **Zana Fargini**, söz konusu genelgeyi yasaklayıcı olarak değerlendirdi. (Mersin)

Göç-Der 4. Olağan Kongresi yapıldı

27 Eylül 2003 Pazar günü Göç-Der İzmir Şubesi, 4. Olağan Kongresini yaptı. Kongrede göçün nedenleri üzerine konuşmalar yapılırken yeni yönetim de belirlendi. İzmir Şube Başkanı **İbrahim Uzel** göç edenlerin sıkıntıları üzerine bir konuşma yaparken büyük şehirlere göçedenlerin zorluklar çektiğini belirtti. Uzel hükümetin başta olmak üzere tüm duyarlı kesimin artık söz yerine eyleme geçerek konuya duyarlılık göstermesi gerektiğini belirtti. İbrahim Uzel, İzmir'in en çok göç alan şehirlerden biri olduğunu, göç nedenleri arasında koruculuk ve köy yakmalarının önemli yer tuttuğunu, Türkiye'nin uluslararası alanda insan haklarına dair birçok belge imzaladığını ama bunların hiçbirine uymadığını belirterek Türkiye'nin en önemli sorunlarından biri olan göç ile ilgili artık sosyal ve ekonomik çözümlerin bir an evvel söylenmeden çıkıp eylem haline gelmesini istedi. Kongrede şube yönetimine **Hasan Doğan**, Ferzende Deniz, **Hüseyin Çetinkaya**, Rıfat Adıbelli, **Nadir Baykara**, İman Diz, **Seyfettin Özdemir** getirildi. (İzmir)

TİKKO militanlarından Giresun'da eylem

Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre; Espiye'nin Ericek köyünde bulunan Orman İşletme Müdürlüğüne ait şantiyeye saat 09.00 sıralarında gelen TİKKO militanları, şantiye aşçısı **Beykat Oflu**'yu da yanlarına alarak uzaklaştılar.

Yerel gazetelerde çıkan haberlere göre; şantiyede işçilerin yemeklerini hazırlamakta olan Beykat Oflu'yu gören militanlar, bir miktar gıda maddesini aldıktan sonra aşçıyı da yanlarına alarak bölgeden uzaklaştılar. Uzun bir yürüyüşten sonra aşçı serbest bırakıldı. Serbest bırakılan aşçı **Beykat Oflu** yaşadıklarını Giresun Işık Gazetesi Haber Müdürü **Selami Çelebi**'ye şöyle anlattı; "Ben işçilere yemek hazırlıyordum. Arkam kapıya dönüktü. Belimi birinin yokladığını hissettim. Geriye döndüğümde asker üniformalı 2 şahıs konuşmamamı ve gıda maddesi hazırlamamı istediler. Dediklerini yaptım. Daha sonra benim de gelmemi istediler. Onlarla birlikte şantiyeden ayrıldık. Tepede 2 bayan terörist de bize dahil oldular. Daha sonra onlarla birlikte 7 saatlik bir yolculuktan sonra beni Güllük yaylasında bıraktılar. 'Başının çaresine bak' dediler. Ben 'yol iz bilmiyorum' dedim. Bana sisli bir ortamda yol tarif ettiler. Ben bu yoldan dönüş yaptım. Teröristler silahlıydı. Onların nereye gittiğini bilmiyorum." (H. Merkezi)

Kürt Festivali'nden sonra gözaltı furyası

13 Eylül'de Almanya'da düzenlenen **11. Kürt Festivali**'ne katıldıkları gerekçesiyle DEHAP Genel Başkanı **Tuncer Bakırhan**, Özgür Toplum Partisi Genel Başkanı **Ahmet Turan Demir** ve sanatçı **Haluk Levent** 169. madde gereğince Ankara'da gözaltına alındılar. Haluk Levent DGM'de ifade verdikten sonra serbest bırakılırken Özgür Toplum Partisi Genel Başkanı ve DEHAP Genel Başkanı, Savcılık tarafından tutuklanmaları talebiyle Ankara 1 No'lu DGM Yedek Hakimliğine sevk edildi. Burada ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakıldılar. Serbest bırakılmalarının ardından bir basın açıklaması yapan Bakırhan "Türkiye'nin gündeminin demokratikleşme olması gerekirken gündemi festivalde atılan sloganlar dolduruyor" dedi. Bakırhan'dan sonra Özgür Toplum Partisi Genel Başkanı **Ahmet Turan Demir** de "Talihsiz bir durum yaşamaktayız arka arkaya. Demokrasinin başlatılacağı söylenerek uyum paketleri çıkarılıyor. Bu tür durumların Türkiye'nin gelişmesine, değişmesine katkıda bulunmayacağını herkes biliyor" şeklinde konuştu. DGM binası önünde bekleyen grup "Başkanımıza uzanan eller kırıl-sın", "DEHAP halktır halk burada" vb. sloganlar eşliğinde Demir ve Bakırhan'ın içinde bulunduğu konvoyu uğurladılar. (Mersin)

Yirmi yılda bir milyon kişiye İŞKENCE, bir kişiye CEZA(!)

Egemen sınıf, karşısında tehdit olarak gördüğü güce karşı öncelikle onun kişilik bütünlüğünü parçalamaya, kendi özsaygısını yok etmeye, dolayısıyla onu kendisi için "tehlikeli" yapacak konumdan uzaklaştırmaya çalışır. İşkencenin sadece uygulanan kişi üzerinde değil, toplumsal bellekte de korku uyandırması ve insanları sindirmesi istenir.

İşkence... İnsanlık tarihinde "kişiye kendi iradesi dışında söz, eylem ya da davranışta bulunmaması için yapılan her türlü uygulama" olarak tanımlanabilir. Zeus'un Prometheus'u yere çivileyip göğsünü akbabalara yedirtmesi de, Roma İmparatorunun Spartaküs'ü ağaçlara asma da, Jeanne D'arc'ın yakılması, Nesimi'nin derisinin yüzülmesi, Pir Sultan'ın asılması da ve kuşkusuz sayamayacağımız yüz binlerce örnek sadece o kişiyi cezalandırmaya yönelik bir eylem olarak algılanmamalıdır. Egemen sınıf, karşısında tehdit olarak gördüğü güce karşı öncelikle onun kişilik bütünlüğünü parçalamaya, kendi özsaygısını yok etmeye, dolayısıyla onu kendisi için "tehlikeli" yapacak konumdan uzaklaştırmaya çalışır. İşkencenin sadece uygulanan kişi üzerinde değil, toplumsal bellekte de korku uyandırması ve insanları sindirmesi istenir. **Kişi işkence-de direnişi ortaya koyduğunda bilir ki, direnen yalnız kendisi değildir, bir bütün olarak ezilenlerin ezen güce karşı başkaldırışını simgelemektedir.** Kişinin direnişinin dışarıda yankısını bulacağını bilen sistem, her defasında yeni bir "yöntem" uygulamaya sokarak çözülmeyi sağlayabileceğini hesaplar. Oysa ki, aslolan insan iradesidir ve yenemeyeceği hiçbir yöntem yoktur.

TC, kurulduğundan beri Osmanlı'dan devraldığı pekçok gelenek gibi "işkence geleneğini" de devam ettirmiştir. Bu uy-

gulamalar dönem dönem yoğunlaşmış, dönem dönem azalmışsa da işkence, sistemin gerçekliği olarak varlığını devam ettirmiştir. Bu yüzden devletin, sistemin koruyucuları olarak gördüğü işkencecilerin cezasız kalması ya da çok hafif cezalar alması şaşırtıcı bir durum değildir. Devlet, işkence vakalarını "münferit" olaylar olarak göstermek istemektedir. Oysa ki, farklı yer ve zamanlarda farklı insanlara sürekli yapılan işkence uygulamaları bunun hiç de "münferit" olmadığını göstermektedir. Son haftalarda burjuva medyada sıkça yer verilen eski İstanbul Organize Suçlar Şube Müdürü **Adil Serdar Saçan**'ın işkence yapması yüzünden meslekten ihraç edilmesi, bundan sonra tüm işkencecilerle aynı muamelenin yapılacağını göstermemektedir. **Tam aksine devletin yaptığı bu uygulamayı AB'ye uyum yasalarının birbirini ardına çıkarıldığı dönemde "demokratikleşmenin" bir "kanıtı" olarak ulusal ve uluslararası kamuoyunu yönlendirmek amacıyla yaptığı gün gibi ortadadır.** Sistemin bu konuda ne kadar "samimi" olduğunu görmek için şöyle bir işkence davalarına göz atalım:

*Necdet Menzir'in İstanbul Emniyet Müdürü olduğu dönemde Beyoğlu'nda faaliyet gösteren "dayak timleri" özellikle travestilere karşı övünülecek "icraatlarında" bulunmuştu! Bu timlerin başında bulunan gözaltına alınanları hortumla döven "Hortum" lakaplı **Süleyman Ulusoy** hak-

kinda 27 yıl hapis istemiyle açılan dava af kapsamına girdi. Hakkında açılan idari soruşturmadan ne ceza aldığı açıklanmayan Ulusoy, halen Fatih Ekipler Amiri.

*İşkencede katledilen sendikacı **Süleyman Yeter**'in işkencecilerine açılan dava, sanıkların suçu bir daha işlemeyeceğine dair kanaat(!) olduğu için **cezaları ertelendi.** Aynı işkencecilerden ikisinin iki ayrı işkence davasından da aynı gerekçelerle kurtulduğu ortaya çıktı! Açılan idari soruşturmalarda da Saçan örneğinin aksine ceza çıkmadı.

*Silvan'da TEM ekiplerinin 17 Ekim 2001'de düzenlediği operasyonda **Selma Kılıç** adlı kişi öldürüldü. Açılan soruşturmaya Valilik izin vermeyince dosya "takipsizlik kararı" verilerek kapatıldı.

*Aynı şekilde Alpaslan Yelden'i işkenceyle öldürmekten sanık Başkomiser **İbrahim Peker**, açılan soruşturmalardan ceza almadı. Hakkındaki işkence davalarından birisinden mahkum olup cezası ertelenmesine karşın, Peker görev yaptığı Emniyet müdürlüklerince "başarılı çalışmalarından ötürü" tam 21 kez takdirname ve taltif ile ödüllendirildi.

*Yine Kavacık'ta açtıkları ateşle **Semra Kayacan**'ın ölümüne neden olan polislerin suçlu buldukları halde sadece "üç ay" memuriyetten men edildikleri görüldü. Perpa Katliamıyla üç kişinin öldürülmesinden sorumlu olan polisler de "üç ay" memurluktan men "cezasıyla" "cezalandırılıyordu." Yani polis öldürdüğü bir kişi için bir ay "hapis" yatınca "cezasını" almış alıyordu!

*İzmir Barosu İşkenceyi Önleme Grubu avukatlarının yaptığı açıklamaya göre; açılan 72 işkence davasından sadece 20'sinde sanık polisler hakkında idari soruşturma açılabilmiş, ancak şu ana kadar ceza alan tek bir polis memurunun dahi bulunmadığı belirtiliyor!

Ankara'da seyyar satıcılık yapan **Haydar Durmaz**'ın işkenceci polislerle açtığı dava sonucunda ise işkenceciler 2 aylık hapis cezası alırken, Durmaz hakkında görevli polise küftüğü için dava açılıyor. Durmaz lehine ifade veren **Eyüp Acay** ise "görevli polise mukavemet"ten dava açılarak devletin adaleti(!) gösteriliyor.

*İşkence yapıldığına dair rapor veren doktorlar da bu adaletten(!) nasipleniyorlar. 1998 yılında Aydın İncirliova'da **Doktor Eda Güven**'e "işkenceyi belgeleyen rapor" verdiği için dava açılıyor. Yine 1999 yılında Çorum Oğuzlar ilçesinde hırsızlık zanlısına "darp izine rastlandı" şeklinde rapor veren **Doktor Nevin Semerci** "Gerçek dışı rapor, adli görevi ihmal" gerekçesiyle dava açılmaktan kurtulamıyor. Herhangi bir kanıt uyduramayan devlet, her iki davayı da beraatle sonuçlandırıyor. Amaç ceza vermekten öte, doktorları sindirmek, bundan sonra bu yönlü rapor verilmesini engellemek...

*TİHV'in belirlemelerine göre; 2001 yılında 643, 2002 yılında 988, 2003'te

şimdiye kadar 580 kişi işkenceye maruz kaldı. Tabii bunlar kayıtlara geçenler, bir de "dile getirilen bir faydası olmayacağı" düşünüp sessiz kalanlar var...

*Bu "cezazsız" işkence davalarına yine geçtiğimiz günlerde bir yenisi daha eklendi. 16 Ocak 1991'de Ankara'da gözaltında işkenceyle katledilen Hacettepe Üniversitesi öğrencisi **Birtan Altunbaş**'ın katillerinin yargılandığı dava görüldü. İşkenceci polislerden hiçbiri duruşmaya katılmazken; bugüne kadar (12 yıl boyunca) ifadesi alınamayan(!) ve başka bir davadan dolayı hakkında gıyabi tutuklama kararı çıkarılan **Süleyman Sinkol** adlı işkenceciye yine "ulaşamadığı" iddia edildi. Altunbaş'ın avukatı Ender Büyükcülha "asıl amacın davayı zaman aşımına uğratmak" olduğuna dikkat çekti. Mahkeme 24 Ekim'e ertelendi.

*2002 yılında Marmara Üniversitesi çeşitli kuruluşlarla beraber yaptırdığı "zanlıya verilen hakların polisler tarafından ne oranda benimsendiği" anketinin sonuçlarına baktığımızda Ankara ve İstanbul'da soru sorulan polislerden çoğunluğu zanlıya "susma hakkını" hatırlatmanın, suçun araştırılmasına engel olduğu görüşünde birleştiklerini görüyoruz. Madem susma hakkı bir "engel" o halde konuşmak için yapılan her şey de "mübah" oluyor.

* İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli tıp Anabilim Dalı Başkanı **Şebnem Korur Fincancı**, son 20 yılda 1 milyon kişinin işkence gördüğünü belirtiyor. Bu da her altmış kişiden birinin işkence gördüğünü gösteriyor. Sistemin "işkence" sayesinde kitleleri pasifize etme, korkuyu hakim kılma, tepki vermeyi engelleme amacını düşündüğümüzde, işkencenin önümüzdeki yıllarda da sistemin bir aracı olarak yaygınca kullanılacağı net bir şekilde ortada. **Ş. Korur Fincancı** son yıllarda işkence yöntemlerinin geliştirildiğini, bu yüzden tanı koymakta zorluk çektiklerini belirtiyor. İşkencenin azalmadığını tam tersine arttığını ancak görünürde fiziki iz bırakmayan işkence yöntemleri uygulandığını söylüyor.

Burada değinilmesi gereken bir diğer nokta da, işkencenin sadece fiziksel şiddet olarak algılanmaması gerektiği. Kişinin iradesi dışında yaptırılan her uygulama işkence kapsamına girer. Zorla dinletilen müzik, uykusuz bırakma, sözle taciz etme vb. psikolojik işkencenin kapsamına giriyor.

Sonuç olarak, **Ali Suat Ertosun** gibi pek çok halk düşmanı, işkenceci eli kanlı katiller sürüsü, devlet tarafından ödüllendirilse de halkın vicdanında sahip oldukları yer bellidir. Buz dağının görünen kısmındaki birkaç işkenceciyi göstermelik cezalarla cezalandıran devlet, işkencecilerini kendi elleriyle yetiştirmekte, özel olarak eğitmektedir. Yani işkencecilerden hesap soracak olan da TC adaleti değil, halkın örgütlü mücadelesi olacaktır.

(H. Merkezi)

Bayram Kama

Tutsaklar DGM'de yargılanan değil, yargılayan oldu

1 Ekim 2003 tarihinde İstanbul 3 No'lu DGM'de görülen duruşmada TKP/ML dava tutsaklarından Bayram Kama siyasi savunma yaparak "Siz bir sınıfın temsilcisi olarak, burjuvazinin savunucusu, onun mahkeme sıfatını taşıyan bir kurumunu temsil ediyorsunuz. Ve bir başka sınıfın temsilcilerini proletaryayı, Türkiye proletaryası ve ezilen azametli halk kitlelerinin savaşçılarını yargılamaya çalışıyorsunuz. Biz bu tür yargılamayı baştan mahkum ettik. Eğer bizleri yargılamaları gerekirse, bunu en başta enternasyonal proletarya yapabilir" dedi. 12. yılına giren ve üç-dört dosyanın birleştirilerek 40'ın üzerinde kişinin yargılandığı davada Bayram

Kama, sanıklardan Zeki Şahin ve Hasan Rüzgar'ın sağlık durumlarının kötü olduğunu söyleyerek devletin hapisanelerdeki tecrit politikasını ve bazı uygulamaları anlattı. Devletin uyguladığı bu politikaların asıl amacının devrimci tutsakları teslim almak olduğuna dikkat çekerek, konuşmasını şöyle sürdürdü: "Yeni saldırılarla geliyorsunuz. D Tipi, 2 Nolu F Tipi, Tek Tip Elbise, zorla çalıştırma vs. İsterseniz yer altında dehlizler/hücreler inşa edin/yapın devrimci komünist iradeye boyun eğdiremezsiniz. Devrime, halkımıza, yoldaşlarımıza, partimize olan inancımızı boğamazsınız, boğamayacaksınız..."

TC tarihi boyunca Kürt

ulusu üzerinde yaşanan katliam, asimilasyon ve inkar politikalarına, yeni çıkartılan "pişmanlık, ihanet yasasına", Irak'ta yaşanan işgale ve burada TC'ye biçilen uşak role de değinen Bayram Kama, aynı davadan yargılandıkları yoldaşlarıyla tecritten dolayı biraraya gelemedikleri için savunmayı tam olarak hazırlayamadıklarını söyleyerek sözlerini şu şekilde bitirdi: "Biz son sözümüzü devrimle söyleyeceğiz. Gayri siz belirtin hakkımızda verdiğiniz fermanı. Biz kalemi kırdık, gemileri yaktık. Devrimden başka alternatifimiz yok. Buradan Partimiz TKP/ML'nin gerçekleştirmiş olduğu 7. Konferansı selamlıyorum. Kızıl Ordumuz TIKKO'nun savaşçı-

larını, yoldaşlarımızı selamlıyorum. Komsomol Gençlik Örgütümüz TMLGB'nin genç komünistlerini, yoldaşlarımızı selamlıyorum.

Şan ve şeref olsun Partimiz TKP/ML'ye!

Şan ve şeref olsun Kızıl Ordumuz TIKKO'ya!

Şan ve şeref olsun Komsomol Komünist TMLGB'ye!

Şan ve şeref olsun Halk Savaşını sürdürenlere!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!"

Bayram Kama'nın dışında Zeki Şahin, Hasan Rüzgar ve Cengiz Polat'ın da katıldığı duruşma 26 Aralık 2003 tarihine ertelendi. (H. Merkezi)

AYŞE YUMLI YETER SERBEST BIRAKILDI

"Örgüt üyeliği" suçlamasıyla 16 Eylül'de İstanbul 4 No'lu DGM tarafından tutuklanarak Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukhanesine konulan sendikacı Ayşe Yumlu Yeter, 24 Eylül 2003 Çarşamba günü serbest bırakıldı. Yeter, avukatı Keleş Öz-

türk'ün itiraz dilekçesi üzerine tahliye edildi.

Ayşe Yumlu Yeter, tutuklanması ile ilgili basın yaptığı açıklamada kendisine komplo kurulduğunu, devletin Süleyman Yeter davasıyla ilgili kendisinden öğ almak istediğini söyleyerek şunları ifade etti: "Ben yeni kurulan Tekstil-Sen sendikasının genel başkanım. Tekstil-Sen'in kurucu üyelerinden Necati Abay'ın evine polislerin yaptığı baskılar sonucunda bulunan ve "örgüt başvurusu" olduğu iddia edilen evraklarda sadece özgeçmişimiz vardı. Evraklar içerisinde benim kimlik bilgilerim, sabıka kaydım da vardı. Polisler sadece özgeçmişimi alarak, bana komplo kurmaya çalıştı... Kesinlikle emir başka yerden gelmişti. Ne savcı ne de hâkim aslında böyle bir evrakla beni tutuklama haklarına sahip değildi. Aslında yasalara aykırı bir tutuklama yaptılar. Sonuçta Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde bulunan hakim ve savcılar kendi öz iradeleriyle kararlar aldıklarını düşünmüyorum. Bu kadar komik bir evrak karşısında tutuklanmış olmam yargının bağımsız olmadığını, birileri tarafından yönlendirildiğini gösteriyor."

Yeter devletin amacının işkenceye karşı mücadele etmesini engellemek olduğunu söyleyerek bu tip saldırıların kendisini yıldırılmayacağını ifade etti ve son olarak şunları söyledi: "Eşimin davası bitmiş sayılmaz. Türkiye'de işkence hâlâ devam etmekte; dolayısıyla işkenceye karşı mücadele ederek, işkence davalarına karşı duyarlı olmaya devam edeceğim." (H. Merkezi)

Meclisin açılışında eylem

1 Ekim'de açılan TBMM yeni yasama yılına emekçilerin eylemleri ile başladı.

Hapishanelerde yaşanan tecrit uygulamasını protesto etmek amacıyla Abdi İpekçi Parkı'nda açlık grevi yapan TAYAD'lı aileler, taleplerini iletmek ve Irak'a asker gönderilmesi protesto etmek amacıyla Meclis'in önünde eylem yaptılar. Abdi İpekçi Parkı'ndan TBMM Dikmen Kapısı'na kadar yürüyen aileler, burada bir açıklama yaptılar. Grup adına açıklama yapan Ayşe Arapgil, hapishanelerde tecritin hala sürdüğünü hatırlatarak, şimdiye kadar 107 kişinin öldüğünü ve 500'den fazla kişinin sakat kaldığını söyleyerek "Tecritte öldürdükleriniz yetmiyormuş gibi, şimdi de Irak'ta çocuklarımızın kanını, Cönilerin kanı akmasını diye akıtacaksınız. Siz kimin vekilisiniz?" diye sordu. Polis tarafından ablukaya alınan aileler "Öldüren Meclis istemiyoruz" pankartı açtılar.

Ayrıca Gençlik Derneği'nin yapmak istediği eyleme

saldıran polis; "YÖK'e de YEK'e de hayır", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganları atan eylemcileri gözaltına aldı. (Ankara)

Necati Abay serbest bırakıldı

18 Nisan 2003 tarihinde evine yapılan baskında gözaltına alınarak MLKP üyesi olmakla yargılanan Yeni Atılım Gazetesi çalışanı Necati Abay, 3 Ekim 2003 tarihinde İstanbul 4 No'lu DGM'de görülen duruşmasında tahliye edildi.

Saat 11:00'de Beşiktaş DGM önünde basın açıklaması yapan Yeni Atılım Gazetesi Yazışmaları Müdürü Özgür Çubuk; "Yazarımız Necati Abay şahsında gazetemize dönük bir saldırı, egemen sınıfların son dönemde geliştirdiği komplolardan bağımsız değildir. Kartal temsilcimiz Kamber Saygılı böyle bir komployla birkaç ay cezaevinde tutulduktan sonra serbest bırakıldı. Memik Horuz ve daha birçok devrimci gazeteci aynı tarz komplolarla zindanlarda tutulmaktadır. Egemen sınıflar bu saldırılarla sisteme muhalifleri, devrimcileri, sosyalistleri, ilerici insanları susturacaklarını zannediyorlar. Ancak yanılıyorlar" dedi. "Necati Abay'a özgürlük", "Sosyalist basın susturulamaz" sloganlarını atan kitleyi polis mahkeme salonuna almadı. Uluslararası Af Örgütü ve ICAD'tan duruşmayı seyretmek ve Abay'a destek vermek için gelen heyetin dışında küçük bir grubun içeri alınması gerginlik yarattı.

Duruşma çıkışında "Komplocu polislerin oyunu bozuldu" diyen Abay'ın dava dosyasına, bir süre önce tutuklanıp daha sonra tutuksuz yargılanmak üzere tahliye edilen

Ayşe Yumlu Yeter'in dava dosyasının eklenmesi görüşülerek bir sonraki celsede karar verilecek. Necati Abay serbest bırakılırken Abay'la aynı davadan yargılanan Hatice Duman, Gülizar Erman ve Ali Rıza Kaplan'ın ise, tutuklu olarak yargılanmasına devam edilecek. (İstanbul)

Ulucanlar katliamı kınandı

19 Aralık 2000 tarihinde devletin kolluk güçleri tarafından gerçekleştirilen ve 28 devrimci tutsağın şehit düştüğü katliamın ön provası olan 26 Eylül 1999 tarihindeki Ulucanlar katliamında şehit düşen 10 devrimci tutsak yapılan anma etkinlikleri ve eylemlerle bir kez daha anıldı. Yapılan etkinliklerle Halil, Önder, Ümit, Nevzat, Zafer, İsmet, Abuzer, Mahir, Ahmet ve Aziz güneşe uğurlanışlarının dördüncü yılında bir kez daha anılırken devlet ise yaptığı katliamlardan kaynaklı kınandı.

ANKARA

26 Eylül 2003 tarihinde İHD Ankara Şubesi ve TAYAD üyesi 60 kişilik bir grup alkışlarla ve şehitlerin resimleriyle katliamın yapıldığı Ulucanlar Hapishanesi önüne gelerek katliamı kınadı. Yapılan açıklamayı İHD Ankara Şube Başkanı Ender Büyükçulha okudu. Büyükçulha yapılan katliamın insan yaşamına önem verilmediğini kanıtlandığını, bu katliamda işkence ve kötü muamele de uygulandığını söyledi. Katliamcılarının yargılanıp cezalandırılması gerektiğini söyleyerek konuşmasını bitirdi.

Aynı gün Çağdaş Hukukçular Derneği Ankara Şubesi üyesi bir grup avukat da Adliye binası önünde bir basın açıklaması yaparak katliamı kınadı. ÇHD'li avukatlar adına konuşma yapan ÇHD Ankara Şubesi Başkanı Sait Kıran yapılan bu katliamın 19 Aralık katliamının bir provası olduğunu söyledi.

ADANA

26 Eylül 2003 tarihinde İHD Adana Şubesi Cezaevi Komisyonu ve Dayanışma Derneği üyesi bir grup İnönü Parkı'nda toplanarak Ulucanlar katliamını protesto etti. Basın açıklaması yapan grup adına konuşmayı İHD Cezaevi Komisyonu Sözcüsü Ethem Açıkalm yaptı. Açıkalm yaptığı konuşmada aradan dört yıl geçtiğini ancak hiç kimsenin yargılanmadığını söyleyip katliamcılarının yargılanmasını istedi. Açıkalm yapımı süren D Tipi hapishanelerin yapımının durdurulmasını da talep etti.

İZMİR

Ulucanlar katliamı İzmir'de de 26 Eylül'de yapılan eylemlerle kınandı. Katliamı kınamak için İHD İzmir Şubesi önünde bir araya gelen bir grup insan hakları savunucusu dernek önünde basın açıklaması yaptı. Açıklamayı İHD GYK Üyesi Ahmet Dağlı okudu. Dağlı katliamı kınarken, hapishanelerdeki saldırıların artık Türkiye'nin bir klasiği haline geldiğini söyledi. Dağlı sorumluların yargılanmasını isteyerek konuşmasını bitirdi.

Aynı gün TAYAD da bir açıklama yaptı. Konak Sümerbank önünde toplanan bir grup TAYAD üyesi katliamı kınadı. Açıklamayı yapan TAYAD üyesi Sezgin Zengin 19 Aralık katliamının anlaşılması için önce Ulucanlar katliamının anlaşılması gerektiğini söyledi. F tipine geçişin ilk adımının Ulucanlar katliamının olduğu-

işkenceyi yenecek" sloganı atıldı. Eylem alkışlar ve zılgıtlarla bitirildi.

TUYAB'lı aileler ise katliamı kınamak için Ulucanlar şehidi Ümit Altıntaş'ın mezarının bulunduğu Karaca Ahmet Mezarlığı'nda 28 Eylül 2003 tarihinde bir araya geldi. Karaca Ahmet Camisi önünde toplanan 200 kişilik kitle şehitlerin resimleri ve "Kanla yazılan tarih silinmez", "Yaşasın Ulucanlar direnişi", "Tek tipe, tecrite hayır" vb. dövizleri açarak kortej oluşturdu. Buradan Ümit Altıntaş'ın mezarına sloganlarla gelen kitle saygı duruşuyla anmayı başlattı. Ardından TUYAB adına bir açıklama yapıldı. Yapılan açıklamada Ulucanlar ve 19 Aralık katliamlarına değinilerek "devlet her girdiği hapishanede devrimci iradenin sert duvarıyla karşılaşılıyor. Çünkü devrimci tut-

nu söyleyen Zengin o dönemde burjuva basındaki haberleri de örnek gösterdi.

İSTANBUL

Katliamı kınayan İHD İstanbul Şubesi 26 Eylül 2003 tarihi akşamı şube binası önünde mumlu oturma eylemi gerçekleştirdi. Ulucanlar şehitlerinin resimlerinin de açıldığı eylemde konuşmayı İHD Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Gülseren Yoleri yaptı. Yoleri hapishanelerde yaşanan sorunlara dikkat çekerek bu saldırının ne ilk ne de son olduğunu, buna karşın duyarlı olunması gerektiğini söyledi. 10 dakika süren oturma eyleminin ardından "insanlık onuru

saklar halkı için mücadele ediyor. Yok edilemeyen, teslim alınmayan işte budur. Katliamın dördüncü yılında bir kez daha haykırıyoruz; hücreler yıkılacak, dökülen kanların hesabı sorulacaktır" denildi. Konuşmanın ardından Ulucanlar katliamını anlatan bir şiir okundu. Grup Yel de kısa bir dinleti verirken anında "Ulucanlar şehitleri ölümsüzdür", "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" vb. sloganlar atıldı. Şehitlerin isimleri okunarak "Yaşiyor" denildi. Anma "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganı, zılgıtlar ve alkışlarla bitirildi.

Örüşmelerden sonuç alamayan KESK, eyleme hazırlanıyor

Toplu görüşmelerin ikinci raundundan da hükümetin IMF programındaki ısrarı nedeniyle uzlaşma çıkmadı. Hükümet, Uzlaştırma Kurulu'nun önerisini dikkate almayacağını açıklarken, kamu emekçileri bütçe ve saldırı yasalarına alana çıkarak müdahale edecekler.

Hükümet, KESK ve Kamu-Sen'le yaptığı son görüşmede de IMF programından geri adım atmadı. Görüşmede yeni bir teklif sunmayan hükümet, Uzlaştırma Kurulu'nun kararlarını kesinlikle reddetti. Toplantı sonrası açıklama yapan KESK başkanı **Sami Evren** hükümetin bu tavrına karşı 2004 bütçesinde taraf olacaklarını ve ilk uyarı eylemlerini Meclis'in açıldığı 1 Ekim günü yapacaklarını bildirdi.

Kamu-Sen Başkanı **Bircan Akyıldız** da çalışanların alana itildiğini söyledi.

YENİ ÖNERİ YOK

Görüşmenin ardından açıklama yapan KESK başkanı **Evren**, Bakan şahinin mevcut istikrar programının bozulacağını söyleyerek yeni bir öneri sunmadığı gibi uzlaştırma kurulu kararlarını reddettiğini belirtti. Bu tavrın

görüşmelerin reddi anlamına geldiğini ifade eden **Evren**, "1 Ekim'de meclis açılıyor. Kamu çalışanları olarak Meclis'in kapısında olacağız" diye konuştu. 2004 bütçesinin yanı sıra, demokratik taleplerin kabulünü, Irak'ın işgali tezkeresinin reddedilmesini ve Kamu Reformu adı altında esnek üretim ve performans göre ücretlendirme gibi kamu alanını tasfiyesini hedefleyen yasaların geri çekilmesini istediklerini ve bu taleplerinin bakanlar kuruluna iletileceğini söyledi.

İSTANBUL'DA EYLEM

KESK' e bağlı kamu emekçileri Mecidiyeköy' de yaptıkları oturma eylemi ile AKP hükümetini uzlaşmaya çağırdılar. "Sadaka değil toplu sözleşme", "Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek", "IMF defol bu memleket bizim" sloganlarını atan emekçiler adına KESK İstanbul Şubeler platformu dönem sözcüsü **Nejdet Uygun** konuştu. Uygun taleplerinin kabul edilmemesi durumunda her türlü demokratik eylemi yapacaklarını söyledi.

SAĞLIK EMEKÇİLERİNDEN EYLEM

SES Türkiye'nin dört bir yanında SSK hastanelerinde düzenlediği basın açıklamalarıyla halkı hastanelere sahip çıkmak için birlikte mücadeleye çağırdı.

Sağlık emekçileri sorunların düzeltilmemesi halinde Meclis'in açılmasının ardından eylem ve grevleri hayata geçireceklerini duyurdular.

İstanbul'da SES Aksaray Şubesi'ne bağlı sağlık emekçileri Samatya SSK ile SSK Eyüp Hastanesi'nde; SES Şişli Şubesi'ne üye kamu emekçileri Okmeydanı SSK'da; SES Bakırköy Şubesi'ne üye sağlık emekçileri SSK Bakırköy Kadın ve Çocuk Hastanesi'nde; SES Anadolu Yakası Şubesi'ne üye sağlık emekçileri ise; Göztepe ve Süreyyapaşa SSK önünde basın açıklaması düzenlediler.

Eyüp ve Samatya SSK'da konuşma yaparak hastalara seslenen SES Aksaray Şube Başkanı **Songül Beydilli**, yapılan eylemin sadece ücret artışı için olmadığını, Meclis'e getirilen reform adı altındaki yasalarla sağlığın paralı hale getirilerek halkın hizmet almasının engellenmek istendiğini söyleyerek SSK'dan yararlanan tüm kesimlerin mücadeleye katılması çağrısında bulundu.

Beydilli "bağış adı altında para kesilmesini, kuyruklarda perişan olmanızı biz istemiyoruz. Bunun sorumlusu borç faizi ödemelerini aktarmayan ama halkın sağlığına gelince kaynak aktarmayan IMF'nin dedikinden çıkmayan siyasi iktidardır" şeklinde konuştu.

Hasta ve hasta yakınlarının da alkışlarla desteklediği basın açıklamaları sloganlarla devam etti.

Okmeydanı SSK'da ise yapılan eyleme; yüzün üzerinde sağlık emek-

çisi katıldı. Hastaların da destek verdiği eylemde basın açıklamasını SES Şişli Şube Başkanı **Rabia Tuncer** yaptı. Konuşmanın ardından emekçiler yemekhane önünden başhekimliğe yürüdüler.

Basın açıklamalarına yoğun ilgi gösteren halk da sağlığa bütçe ayırmayan, sağlığı paralı hale getirmek isteyen ve kuyruklarda perişan olmalarına neden olan hükümete tepki gösterdiler. (H. Merkezi)

KESK'TEN HÜKÜMETE UYARI

Kamu emekçileri hükümetle yapılan görüşmelerin sonuçsuz kalması üzerine 1 Ekim'de Meclis önünde eylem düzenleyerek uygulanan tasfiye politikalarını protesto ettiler.

Irak'a asker gönderilmemesini, IMF politikalarına son verilmesini, Kamu Yönetimi Reform Yasası'nın geri çekilmesini ve 2004 bütçesinden kamu hizmetlerine daha fazla pay ayrılmasını isteyen KESK üyesi eylemciler "IMF uşağı hükümet istifa", "Zafer direnen emekçinin olacak" vb. sloganlar atarak seslerini duyurmaya çalışan emekçilerin döviz ve pankart açmalarına izin verilmedi. Kitle adına konuşan KESK Genel Başkanı **Sami Evren**; Irak işgaline ortak olunmamasının hükümetin tutumuna karşı bütün ülkenin eylem alanına çevrilmesi gerektiğini belirtti.

KESK eylemi devam ederken Mamak Belediyesi'nde çalışan Tüm Bel-Sen üyesi işçiler Mamak Belediye Başkanlığı'nın önünde bir saatlik oturma eylemi yaptılar. Yaklaşık 300 işçi Meclis'in emekçilerden yana yasaları çıkarmalarını istediler.

BTS Ankara Şube üyeleri de Ankara Garı'nda biraraya gelerek hak gasplarına karşı olduklarını dile getirdiler. (Ankara)

SENDİKA KONGRESİNDE, SENDİKAYA TEPKİ

Türk-İş'e bağlı Tek Gıda-İş sendikasının 12. Olağan Kongresi özelleştirme kapsamında bulunan Tekel işçilerinin protestosu ile başladı. Tek Gıda-İş Genel Merkezi önünde toplanan Tekel işçileri, işyerlerine gönderilen bir genelge ile yıl sonuna kadar 8 bin işçinin işten atılacağını söyleyerek Türk-İş'i göreve çağırdılar. İşçiler, "Tekel halkındır satılamaz", "Suskun Türk-İş istemiyoruz" vb. sloganlar attılar. İşçiler sendika yetkililerinden, kürsüde söz hakkı istediler. Yöneticilerin olumsuz cevabı üzerine, kendi yazmış oldukları bir bildirin okunacağı sözü üzerine salona girdiler.

İşçilerin, Türk-İş'i sorumluluğa, özelleştirme tehdidi altındaki sendikaları birlikte mücadeleye çağırdığı bildiriye Tek Gıda-İş Sendikası Genel Sekreteri okudu. Kongreye birçok sendikacı, siyasetçi ve kitle örgütü yöneticisi katılırken Kurulun açılış konuşmasını Tek Gıda-İş Genel Başkanı **Hasan Hüseyin Karakoç** yaptı. Karakoç konuşmasının sonunda yeniden aday olmayacağını belirtti. Türk-İş Genel Başkanı **Salih Kılıç** konuşma yaptığı sırada delegeler ve işçiler tarafından Salih Kılıç'ın konuşmasına müdahale edildi. "Türk-İş uyuma, sıra sana gelecek", "Suskun Türk-İş istemiyoruz" sloganlarını atan işçiler, hortumcular TEKEL'in, PETKİM'in içerisinde, onları temizleyin dediler. Ertesi gün delege konuşmalarıyla devam eden Genel Kurul, yapılan seçimlerle sona erdi.

(İzmir)

İşçiler sendikacılardan HESAP SORDU

TEKEL'in özelleştirilmesine ciddi bir karşı koyuş sergileyemeyen **Tek Gıda-İş Sendikası**; **TEKEL-Cevizli işçileri** tarafından yapılan eylemlerle protesto edilmeye devam ediyor. Aktif eylem çağrısı yapan işçiler Tek Gıda-İş'in Üsküdar'daki Marmara, Trakya Şubeleri ile Genel Merkezi'ne yürüyüş kararı aldılar.

Eyleme başlayan işçiler 25 Eylül'de çeşitli sloganlarla yürüyüşe geçtiler. İşçiler sendikayı işçiye sahip çıkmaya, özelleştirmeye karşı durmaya çağırdılar. Bölge Şubesi'ne giden işçiler, Şube Başkanı **Özcan Mete** ile görüştükten sonra Genel Merkeze geçerek buradaki yöneticilerle görüştüler. Sendikacıların konuşmalarını sık sık kesen işçiler, sendikanın teslimiyeti savunduğunu ve kendilerini "Süt veren inek" olarak gördüğünü söyleyerek bunların hesabını soracaklarını belirttiler. İşçiler ayrıca mücadelenin önündeki en büyük engelin Tek Gıda-İş'in sendikal anlayışının olduğunu, bu anlayışla hesaplaşacaklarını dile getirdiler. (Kartal)

Değişiklikler demokratikleşmeyi ifade etmiyor

Geçtiğimiz haftalarda Radikal gazetesinde yayınlanan yazı dizileriyle MGK Gizli Yönetmelikleri hakkında burjuva medyada çeşitli tartışmalar yaşandı. Bu tartışmalar da öne çıkan sanki bunların ilk kez biliniyor gibi bir hava yaratılmasıydı. Ancak yıllardır bu yönetmeliklerle ülke içerisinde birçok katliamlar, faili meçhuller, siyasi tutuklamalar gerçekleştirildi. Bu konuyla ilgili olarak İstanbul Barosu eski başkanlarından Avukat Yücel Sayman'la yaptığımız söyleşiyi yayınlıyoruz.

-Geçtiğimiz haftalarda MGK'nın gizli yönetmeliği Radikal gazetesinde yayınlandı ve üzerine bir dizi tartışma yapıldı. Ülkenin yönetilmesinde önemli bir yeri olan bir yönetmeliğin gizli olması ne anlama geliyor? Bunun yasalardaki yeri nedir?

Çıkartılan yönetmeliklerin gizli olması, yönetmelikle verilen görevler, aslında Türkiye'de devlet biçimi olarak benimsenmiş ve örgütlenmiş yapının gerekleri olarak yerine getiriliyor. Yani bizde devlet biçimi olarak demokrasi söz konusu değil. Demokratik bir devlet yapısı yok, yapılanması yok. Yerine otoriter, despotik bir toplumsal, siyasi örgütlenme var. Şimdi böyle bir yapılanmanın, böyle bir örgütlenmenin kuralları o despotizmi sağlayacak olan her türlü örgütlenmenin ve yasanın getirilmiş olmasıdır. O çerçevede ön görülmüş düzenlemeler, bunda şaşırılacak bir şey yok. Yani gizli yönetmelik sadece yönetmelik değil. Zaten onun gizliliği de yayınlanmış olmasından kaynaklanmıyor. Yönetmelik var, kanun hükmünde kararname var, kararname var, yasa var, yaptığı anlaşmalar var gizli olan. Ulaşamadığınız, halkın bilmediği hukuki belgeler, düzenlemeler hep vardı, hala var. Bu devlet yapısı devam ettikçe de bunlar olacak. Despotik ve otoriter bir sistemi benimsediğinizde bunlar doğal ve kaçınılmazdır. Ama uygulamaları nelerdir dersek, neler yapabileceğini yazıyor. Uygulamaları ortaya çıkarma işi de yargındır. Yargı da zaten bunları ortaya çıkartabilecek şekilde örgütlenmemiş, böyle bir işlev dahilinde olmadığı için bunları ancak demokratik bir yapıya geçiş süreciyle öğrene-

biliriz.

- Son dönemde bu gizli yönetmeliklerin ortaya atılıp medyada tartışılmasını neye bağlıyorsunuz? Uyum paketlerinin bunda etkisi oldu mu?

MGK Genel Sekreterliğiyle ilgili yasanın değişmesi ile bugün artık uygulanması mümkün olmayan, değiştirilmesi gereken bir yönetmelik söz konusu oldu. Şu ya da bu şekilde nereden buldu bilmiyorum ama Radikal Gazetesi ulaşmış ve bunu yayınladı. Uyum paketleriyle alakası olduğunu sanmıyorum. Bu yönetmeliğin kaldırılması bir yasal değişikliğin doğal sonucu. Ama bu, içeriğinin mutlaka değişip bundan sonra olmayacağı anlamını taşıyor. Aynı içerik yine farklı bir üslupla getirilebilir. Örneğin Başbakanlık Kriz Yönetim Merkezi gibi çıkartılmış yönetmelikler var. Bu yasal düzenlemelerin hepsini bunlar veriyor zaten. İşleyen bir sistem var. Çok fazla bir eksiklik değil sistem için. Milli Güvenlik Sekreteryası değişebilir ama onun işlev ve görevini başka bir örgütlenme üstlenebilir. Yani Uyum Yasalarının doğrudan bir etkisi; ki şu anlamda bir doğrudan etkisi, artık bunu kaldırıyoruz, yerine daha demokratik, şeffaf, herkesin denetimi olabileceği, hukuk devleti ilkelerini benimseyen bir anlayış geliyor değil, bu anlamda uyum paketlerinin bir etkisi yok.

-Bu yönetmeliklerde dikkat çeken bir diğer durum ise bunların bir yasaya dayanmaması. Yani yasal bir zemini yok. Bu ne demek?

Türkiye böyle bir sürece girdi. Bazı şeyleri meclisten çıkarması zor olacağı için ya da meclisten çıkardığı

zaman orada her zaman bir değişiklik imkanı vardır. Bir de artık herkesin aşikar olarak ulaşabileceği bir metin haline gelir. Yani hukuken tanımlayamayacağımız bir şey. Mesela Üçlü Protokol böyle bir şey. Hukuki tanımlamasının mümkün olmadığı düzenlemeler Türkiye'de getiriliyor. Tabi, bugün Türkiye'de demokrasi var gözüyle bakarsanız, bu mantıkla bakarsanız şaşırırsınız. Öbür türlü mevcut yapı kendi kendini temizliyor, arındırıyor ve koruyor. Gayet tıkr tıkr işleyen, çok iyi monte edilmiş, iyi yerleştirilmiş ve her açığını hemen kapatıyor.

- Bu tıkr tıkr işleyen sistem nereye kadar gidecek? Hiç tıkanmalar yaşamıyor mu?

Bunu bilemem ama tıkr tıkr işliyor. Onun yerine bir toplum projesi öngörürsünüz. Ama hata bizde. Şöyle bir hata vardı. Sanki iki-üç şeyi yerinden değiştirdiğimiz zaman demokratik bir devlet olur diye. Yani biz yama yapmaya çalışıyoruz. Bir otoriter, bir despotik örgütlenmeye üç-beş yerinden yama yaparsak eğer, ne kadar demokratik olur diye düşünüyorduk. Halbuki bu toplumun birlikte yaşamasını öngören, birlikte nasıl yaşanacak, nasıl davranılacak, nasıl var olunacak; bunlara karar verilmiş, ona göre bir devlet yapısı gerçekleştirilmiş. Bundan memnun değilseniz eleştirirsiniz, yerine gayet iyi yapılmış başka bir toplumsal proje koyarsınız. Bunu beğendim anlamında söylemiyorum. Ama bunu da görmek lazım ve şaşırılmamak lazım. Onun için muhalefet partisi olarak söyleyip iktidara geldiğiniz zaman yapamadığınız şeyleri söylemiş oluyorsunuz.

Yani demokratikleşme açısından söylüyorsanız, özgürlük vaat ediyorsanız iktidara geldiğinizde bunların hiçbirini yapamayacaksınız. Çünkü yapı ona müsait değil. İmkan bırakmaz. Bırakmamak için de bütün kurallar oluşturulmuş. Bundan sonra şaşılıyor. Yani parlamenter sistem, otoriter bir sistemin korunmasına yönelik bir anlayışla kurulmuş. Yüzde on barajı getirilmiş, aşamıyorsunuz. Yani oraya çok muhalif partilerin girmesi mümkün değil. Girdiği zaman onu da eritecek kurumlar oluşturulmuş. Yani denediğiniz zaman orada da tosluyorsunuz. Diyelim ki barajı şu ya da bu şekilde aştınız, meclise girdiniz ya da barajı aşan bir partinin içinde muhalif bir ses olarak çıktınız, hemen sizi ortadan kaldırabiliyor sistem. Yani kendi koyduğu hukuk kuralları çerçevesinde kaldırabiliyor. Mesela Radyo-televizyonu ele alın. Şimdi radyo-televizyonda bütün herkes yayın ilkelerini tartışıyor. İstedığınız kadar demokratikleştirin yayın ilkelerini, ve cezaları kaldırın. Sistem kendini korumaktadır orada da. Mesela sendikalar, meslek örgütleri, vakıflar radyo televizyon kuramıyor. Kim kurabiliyor? Tek bir anonim şirket kurabiliyor. Yani holdingler vs para gücü olanlar kurabiliyor. Tek yönlü yapılabilecek yayınların önü açılmış. Ne kadar özgürlük getirirseniz, onları o kadar özgür bırakıyorsunuz. Ama çoğulculuğu sağlayacak bir sistem zaten kurulmuyor. Çoğulculuğun başka sesleri, başka görüşleri getirecek olan televizyonların, hele ulusal düzeyde kurulması zaten engellenmiş. Tesadüfen kurduğunuzda da onu kaldıracak çareler var.

Bu yönetmeliğin kaldırılması bir yasal değişikliğin doğal sonucu. Ama bu, içeriğinin mutlaka değişip bundan sonra olmayacağı anlamı taşıyor. Aynı içerik yine farklı bir üslupla getirilebilir. Örneğin Başbakanlık Kriz Yönetim Merkezi gibi çıkartılmış yönetmelikler var. Bu yasal düzenlemelerin hepsini bunlar veriyor zaten. İşleyen bir sistem var. Çok fazla bir eksiklik değil sistem için. Milli Güvenlik Sekreteryası değişebilir ama onun işlev ve görevini başka bir örgütlenme üstlenebilir.

Onun için toplumun tek yönlü olarak şartlandırılması çok kolay. Şimdi tek yönlü şartlandırabileceğimiz bir toplumu, bombardımana tutabileceğiniz bir alanda böyle psikolojik hareket taktikleri çok çabuk başarıya ulaşıyor.

- Bir de Kriz Yönetim Merkezi var. Bu merkezin işleyişleri nasıl?

Biz İstanbul Barosu olarak zamanında Kriz Yönetmelik Merkezleri hakkında yürütmenin durdurulması için dava açtık. Bu kriz hali ilan edildiğinde, ikinci bir anayasadır. Üç halde ilan edilebilir: Bir ekonomik kriz anlarında, İki doğal afetlerde, Üç sosyal kaynaşmalarda. Onu ilan ettiğiniz zaman yönetim, (MGK Sekreteri aynı zamanda buranın da sekreteridir), onun çalışmasını planlayan, bütün o gizli yönetmelikteki yetkiler, kriz yönetiminin açısından da elinde olan yetkililerdir. Bu resmi gazetede yayımlandığı kadarıyla o yönetmelik, bütün köylere kadar örgütleniyor.

Halkı örgütleniyor. Bu örgütlenmenin bir sene içinde yani 1998 yılında bitmiş olması lazım. Açtığımız iptal davası sonucunda Danıştay, "İstanbul Barosu'nun dava ehliyeti açısından bu davayı açmakta menfaati yoktur" dedi. Yani incelemeye bile girmedik.

- İkinci anayasa olarak adlandır-

dınız. Bunu biraz açar mısınız?

Öngördüğü düzenlemeler bakımından, mevcut anayasayı aşan hükümler var, artık yönetim ona göre oluyor. Bu merkezin anayasadaki en temel kurumları ortadan kaldıran yetkileri var. Bu yetkilere dayalı hukuki düzenlemelerde çıkartılması bile yok. Yani yönetmelik çıkarmaya yetki veren bir yasa yoktur, dedik. Başbakanlık da "NATO sözleşmesinde öngörülüyor" dedi ve bütün ülkelerde olduğunu söyledi. Hatta, "bu bizim yaptığımız NATO'da bir yükümlülüktür" denildi.

- Kriz Yönetim Merkezinin yürürlüğe girmesi için üç koşul olduğunu söylediniz. Bunlardan biri de sosyal patlama olduğu durumlar. Demek ki sistem bir şeylere hazırlanıyor.

Var öyle bir şey. Başbakan böyle bir açıklama yaparsa Kriz Yönetim Merkezi devreye giriyor. Bu yönetmeliğin devreye girmesi yetkisini de başbakana vermişler.

-AB'ye uyum çerçevesinde yapılan düzenlemelerle bazı yasalarda değişiklik yapıldı. Mesela Terörle Mücadele Yasasının 8. maddesi tamamen yürürlükten kaldırıldı. Bu değişikliklerle ülkenin demokratikleştiği ya da demokratikleşeceği söylenebilir mi?

Bir iki yasal değişiklik -uygulama olmasa da- yapılan değişiklikler de olumlu yanlar var. Ama bu bir demokratikleşmeyi mi ifade ediyor? Hayır. Bu sistemin yapılandırılmasını değiştiren bir şey değil. Şimdi bakın. Oraya siz demokratik maddeler koyun. O kurumlar sizi mahkum eder yine. Yani

dukları nokta burası. Yani "iktidar olup çok şey değiştirebilirim" imajı var. Bu imaj halka da verilmiş durumda. "Demokrasi getireceğim, özgürlükler getireceğim" diyen partilerin, iktidara gelmesiyle en yapılmayacak şeyleri onlara yaptırıyorlar. Mesela ilk Adalet Partisi 27 Mayıs'tan sonra "demokrasi" diye geldiğinde, ona yaptırıldılar. Sonra Ecevit'e yaptırıldılar. İşte şimdi de AKP'ye yaptırmaya çalışıyorlar. Büyük ölçüde başarıyorlar da. Başka birileri bu savaş kararlarını çıkarmaya zorlanırdı, ama AKP yapıyor. Türkiye'de böyle bir oyun oynanıyor. Sanki bir anda her şey güllük gülistanlık olacağına inanılıyor. Ama her şeyiyle mükemmel ve tıkr tıkr işleyen bir örgütlenme var. Bunlar monarşi ve faşist iktidardan farklı. Faşist yönetimlerdeki nefessizlik burada yok. Bir serbestlik sağlanıyor. Siz de bir şeyleri değiştirebileceğinizi zannediyorsunuz. Ve size hep özgürlük ve demokrasi tartışması için bir alan veriliyor, siz orada demokratik alanın yanında olunca bir şeyler kazanacağım zannediyorsunuz. Halbuki o hiç olmayan sanal bir şey. Bu da çok başarılı bir şekilde uygulanıyor. Burada bu tuzağa düşmeyen geniş bir kitle yok Türkiye'de. Bilgi olarak bunlar empoze ediliyor. Başka türlü olacağına inanılıyor.

- Hedef şaşırtma, psikolojik harekat vs. bunlar bir bütün olarak dünyaya genelinde baktığımızda uygulanan bir politika aynı zamanda.

Elbette. Bu, 2. Dünya Savaşı öncesi kurulmuş olan sistemi savaştan sonra tekrar ayakta tutmak için bütün

lenme. Kopuk olarak karar alamıyoruz. Aldığınız zaman hizaya getiriyorsunuz. Aynı şey Amerika için de geçerli. Bu söylediklerim benim iddialarım değil, bu iddialar çok güçlü.

- Siz Baro Başkanı olduğunuz dönemde F Tipi hapishanelerle yakından ilgilenmişsiniz. Bugün tutsaklara daha ağır koşullar dayatılmanın hazırlıkları yapılmakta. İnfazlarla ilgili yapılan değişikliklerden bahsedermisiniz?

Bugünkü infaz kurumları, demokratik toplumların benimsediği bir infaz kurumu değil. Bunu çok aşan, tamamen cezalandırmaya, yani devletin cezalandırma kudretini çok açık seçik kullandığı, şu ya da bu şekilde sistemler mevcut. Ya tecrit ederek, ya L Tipi cezaevlerinde zorla çalıştırarak, ya da daha güvenli cezaevleri -ki bunu pek bilmiyorum- gibi yöntemlerle uygulanan infaz politikalarıdır. Ve bunlar o Adalet Bakanlığı tarafından değil, daha önce başka şekillerde hazırlanmış. Dediğim gibi devletin bu örgütlenmesi içerisinde bu kurullar zorunlu kurullar olarak görünüyor, aksaklık olduğu yerlerde de bunu kapatıyor. Mesela o zamana kadarki cezaevleri - Bayrampaşa'dır, başkalarıdır- ilk kurulduklarında 10-20 kişilik koğu sistemi için bir sosyalleşmeyi öngören ve Balkanların ve Ortadoğu'nun en demokratik kurumları olduğu söyleniyordu. Doğrudur. Ama siz oraya 100 kişiyi koyunca bu hale geldi. Şimdi geldiği halde, yani devlet kendi kurduğu sistemin işlemediğini görünce, ya da kendi istediği gibi işlemediğini gö-

Parlamentar sistem, otoriter bir sistemin korunmasına yönelik bir anlayışla kurulmuş. Yüzde on barajı getirilmiş, aşamıyorsunuz. Yani oraya çok muhalif partilerin girmesi mümkün değil. Girdiği zaman onu da eritecek kurumlar oluşturulmuş. Yani denediğiniz zaman orada da tosluyorsunuz.

yargı anlayışı zaten hep mahkum etmeye yönelik kurulmuş bir yargı sistemi. Onun özünü değiştirmedikçe, kanunları değiştirdiğinizde fazla bir işe yaramaz. Nitekim uygulamada görülüyor. Değiştirilen kanunlar var ama uygulama değişmiyor. Burada önemli olan bir şey var. Bence burada hep bir toplumsal, çoğulcu bir muhalefet varmış gibi gösteriliyor. Ve en başarılı ol-

dünya çapında bir örgütlenme. Tek başına Türkiye'de olan bir örgütlenme değil. Herkes kendi yapısına göre bu örgütlenmenin içerisinde. Yani burada tek başına karar alınmıyor. Genel olarak karar alınmıyor. Mesela İtalya'da, Fransa'da tasfiye edilemedi. Emperyalizm dışarıda bir güç, bizimkiler de onun işbirlikçisi, yani bu o kadar basit değil. Dünya çapında ortak bir örgüt-

rünce, onu şiddet de kullanarak ortadan kaldırıp, yerine yeni bir sistem kurabiliyor. F Tipi, L Tipi, daha yüksek güvenli gibi bu anlayışların uygulanacağı söyleniyor. Yeni cezaevlerinde de, infaz kurumlarında da hiçbir muhalefete ve direnişe izin vermeyeceğim, benim istediğim şekilde davranarak infazını geçireceksin deniliyor. Düşünce bu.

ÖRGÜTLENELİM

Tarih, çizgisini izleyecektir

“Örgütlenme sorunu bugün için de partimizin birincil sorunudur.”, “Kitle çalışmalarının nitelikli hale getirilmesi, kitle içinde parti örgütlülüklerinin oluşturulması, bu anlamda illegal çalışmaların geliştirilmesi bütün bölge faaliyetlerinin esas görevi durumundadır. Çalışmaların askeri faaliyetlerle ilerleyebileceği, parti örgütlülüklerinin askeri çalışmalar içinde etkinleşebileceği bilince çıkarılmalıdır.” (7. PMK 2. top. kararları)

Bugün düşünme, inceleme, çalışma, örgütlenme ve savaşın temelini “illegal parti örgütlenmesinin sağlanması, gerilla savaşının geliştirilmesi ve gerilla savaşının her gelişiminin illegal parti örgütlenmesini sağlamaştırması” yönelimi konulmalıdır.

Bu yönelimin kavranmasının yolu illegal/legal örgütlenme ve illegal/legal çalışma, gerilla savaşı/kitle örgütlenmesi, devrimci savaş ile kitle ör-

gütlenmesi arasındaki soruna doğru bir bakış açısı getirmek ve aralarında ki diyalektik bağların doğru kurulmasını sağlamak ve buna uygun örgütlenme, çalışma tarzını geliştirmektir.

Proletarya Partisi, devrimci teoriyle, devrimin yasaları bilgisiyle silahlanmak zorundadır. Yoksa, sınıf savaşımının sorunlarına çözüm, kitlelerin devrim ihtiyacına yanıt olamaz. Proletarya Partisi, devrimci teorinin güçlü kuşanımıyla savaşçı rolünü oy-

nayabilir.

Devrimci teori ile pratik çalışma arasında ortaya çıkan sorunlara, doğru bakış açısı, doğru yöntem ve devrimci bir tutum kazandırmalıyız. Bugün proletarya saflarında ve devrimci harekette ortaya çıkan başlıca sorunlardan birisi illegal örgütlenme ile legal örgütlenme, illegal çalışma ile legal alan çalışması, illegal yayın ile legal yayın arasındaki diyalektik bağın doğru kavranmaması ve bu bağın doğru kurulamamasıdır. Bu kavrayışsızlık, kitleleri örgütlemeye, kitleler içinde kalıcı devrimci çalışma yürütmede, kitleler içinde illegal parti örgütlenmeleri yaratmada başarısızlığı yaratmaktadır.

Bu sorun yeterince çözülmüş değildir. Teorik olarak doğru savunu, yanlış bir pratik, yanlış bir çalışmayla karşımıza çıkmaktadır.

Bazen “doğru” diye savunulan bir düşünce, yüzeyselden derine, görünenenden gerçeğe doğru yönelindiğinde yanılabilir ve yanlışlıklar ortaya çıkmaktadır. Devrimci mücadelede kat edilen yol, elde edilen kazanımlar, varılan aşama, devrimci çalışmanın zayıf olduğunu göstermektedir. Sınıf bilinçli proleterler ne kadar çok MLM bilimiyle donanırsa, sınıf-devrim ve parti bilinciyle kuşanırsa, çalışmalarında o kadar verim elde eder, yaratıkları değerler o kadar nitelikli olur. Her şey politik niteliğe ve politik seviyenin gelişim düzeyine bağlıdır. Politik niteliğin ve seviyenin yükseltilmesi, devrimci kazanımları güçlendirir.

İllegal çalışma ve legal çalışma sorunu sadece Proletarya Partisi’nin yaşadığı önemli bir sorun olmamıştır. Bu sorun aynı zamanda devrimi gerçekleştirmiş Sovyet, Çin ve Vietnam devrimleri için de önemli bir sorun olmuştur. Başlıca mesele olarak önümüzde duran bu sorunu nasıl çözeceğiz? Hangi bakış açısı, yöntem ve tutumla yaşanan sorunlara çözüm getireceğiz? Her şeyden önce sınıf savaşım tarihinden öğrenerek işe başlayacağız. Geçmiş devrimci pratiğimizden ve başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkımızın devrimci mücadelesinden öğreneceğiz.

“İllegal parti ve Rusya’da Sosyal Demokratların legal çalışması meselesi, partinin başlıca meselelerinden biridir. Bu mesele bütün devrim-sonrası dönem boyunca Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisini uğ-

raştırmış ve safları arasında şiddetli mücadeleye yol açmıştır.” (Örgütlenme üzerine, Lenin syf 79)

Uluslararası komünist hareketin geçmiş devrimci pratiği bizler için yol gösterici olmaya devam etmektedir. Marksizm-Leninizm-Maoizmin evrensel gerçeği devrimci pratiğimize ışık tutacak kadar berrak ve aydınlıktır. Bu berraklıktan ve aydınlıktan yararlanarak, doğru bir bakış açısı edinenek yaşadığımız sorunlara çözüm getireceğiz.

İllegal/legal örgütlenme, illegal çalışma/legal çalışma sorununa yaklaşımda Bolşeviklerle Menşevikler (likidatörler) arasında ciddi ideolojik mücadele yaşanmıştır. Bu soruna yaklaşımdaki farklılık, temel ayrılık sorunlarından biri olmuştur. Çünkü Bolşeviklerle, Menşeviklerin Marksizmi kavrayış sorunu başta olmak üzere, devrime bakış açısı, devrimin niteliği, devrimi örgütlenme sorunundaki farklı temel teorik görüşleri, onları örgütlenme ve çalışma tarzında da ayrı yerlerde durmalarını getirmiştir. Bolşevikler devrimi hedeflerken, Menşevikler reformları hedeflemişlerdir. Bolşevikler illegal parti örgütlenmesini esas alırken Menşevikler legalde çalışmayı esas almıştır.

Proletarya Partisi’nin kurucu önderi İbrahim Kaypakkaya yoldaşa adına ŞAFAK denilen revizyonistler arasında da devrimin temel sorunlarında taban tabana zıt görüşler savunulmasından kaynaklı ideolojik mücadele yaşanmıştır. Bu görüş farklılıkları, onları devrim ve sınıf karşınsındaki duruşlarında temel farklılığı yaratmıştır. Sınıf karşınsında taban tabana zıt yerlerde durmalarını getirmiştir. İbrahim Kaypakkaya yoldaş, komünist bir önder olarak anılırken Doğu Perinçek, iflah olmaz bir hain olarak anılmaktadır. Dünün Şafak revizyonistleri bugünün İşçi Partisi’ne evrilererek MGK solculuğuna demir atmıştır. Bugün bu parti, karşı devrimci faşist Kemalist ideolojinin kararlı savunucusu durumuna gelmiştir. Ezen ulus milliyetçiliğinin en iğrenç savunucusu durumuna gelmiştir.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş ile Şafak hainleri arasında başından beri devrimin temel teorik konularında görüş farklılıkları sürmüş, ideolojik mücadele kızışarak kesintisizce devam etmiştir. İki çizgi arasında amansız bir ideolojik mücadele kesintiye uğrama-

dan yaşanmıştır. Bu uzlaşmaz çizgi farklılığı, Şafak hainlerini İbrahim Kaypakkaya yoldaşa karşı komplo düzenlemeye kadar götürmüştür. Bundan dolayı bir çatı altında iki farklı kanadın, proleter kanatla burjuva kanadın bir arada kalma şansları kalmamıştı. Tıpkı Bolşeviklerle Menşevikler gibi.

“İllegal parti ve Rusya’da Sosyal Demokratların legal çalışması meselesi, partinin başlıca meselelerinden biridir. Bu mesele bütün devrim-sonrası dönem boyunca Rusya Sosyal-Demokrat İşçi Partisini uğraştırmış ve safları arasında şiddetli mücadeleye yol açmıştır... bu konudaki mücadele esas olarak tasfiyecilerle, tasfiyecilere karşı olanlar arasında süregelmiştir...”

Partinin örgütlenme meselesiyle ilgili görüşü açık bir şekilde ifade edilmiştir. Parti, İLEGAL ÇEKİRDEKLERDEN MEYDANA GELİR. BU İLEGAL ÇEKİRDEKLER DE KENDİLERİNE ÇEŞİTLİ LEGAL İŞÇİ DERNEKLERİNDEN OLUŞAN MÜMKÜN OLDUĞU KADAR GENİŞ VE DAL BUDAK SALMIŞ BİR AĞ ŞEKLİNDE KİTLELER İÇİNDE ÇALIŞACAK SAĞLAM MEVZİLER YARATMAK ZORUNDADIRLAR” (Örgütlenme Üzerine, Lenin syf 79.)

Bolşeviklerle Menşevikler arasında yaşanan illegal/legal örgütlenme ve çalışma konularındaki mücadelenin bir benzeri İbrahim Kaypakkaya yoldaşla, Şafak revizyonistleri arasında yaşanmıştır.

Devrimci mücadelenin en temel, en önemli sorunlarında burjuva önderlikle Marksist-Leninist-Maoist önderlik arasında kıyasıya bir mücadele başından sonuna dek yaşanmıştır.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, illegal örgütlenmenin esas alınması gerektiğini savunurken, Şafak revizyonistleri ise işçi-köylü çalışma komitesi ve işçi-köylü büroları şeklinde legal örgütlenmenin, legal çalışmanın esas alınmasını savunuyorlardı. Her türlü faaliyetlerini legal yayıncılığı güçlendirmek için yürütüyorlardı.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, ihtilalci bir örgütlenmeyi, silahlı mücadeleyi savunurken, Şafak revizyonistleri, legalizmi, reformizmi barışçıl mücadeleyi savunuyordu.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, önder kadroların önemli bir kısmını köylük bölgelere göndermek, köylüleri silahlı mücadele için gerilla örgütleri içinde örgütleyerek, illegal örgütlenme ve faaliyeti başta olmak üzere her türlü legal faaliyeti köylük bölgelerdeki silahlı mücadeleye bağlı kılmak koşulunu savunurken Şafak revizyonistleri her türlü faaliyetini legal yayıncılık üzerine şekillendirerek, legalizmin bataklığında işçi-köylü büroları etrafında amatörce devrim perspektifinden uzak, reformist çalışma yürütmeyi savunuyorlardı.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, **“Bugün başlıca görevimiz, partinin ve ordunun silahlı mücadele içinde inşa edilmesidir”** derken;

Şafak revizyonistleri **“önce bozkırı kurutalım, sonra tutuşturalım”** diyerek, silahlı mücadeleyi belirsiz bir ge-

leceğe erteleyerek, legalizmin iğrenç bataklığında revizyonist görüşleri savunuyorlardı.

Proleter devrimcilerle her türden oportünist-revizyonistler arasında sürüp giden ideolojik mücadelenin temelinde MLM bilimine bakış ve kavrayışta, devrimin temel sorununda, örgütlenme ve çalışma tarzındaki farklılıklar yaşanmaktaydı. İllegal /legal örgütlenme ve illegal/legal çalışma sorununa bakış açısındaki farklılık, özünde proleter devrimcilerle revizyonistler arasındaki devrimi kavrayış ve ele alıştaki farklılık olarak karşımıza çıkmaktaydı. Hangi örgütlenme biçimi esastır? Hangi çalışma tarzı esastır? Bu soruya verilecek yanıt, proleter/burjuva/devrimci/revizyonist ayrımını ortaya koyar.

Devrimin temel sorunlarına ve örgütlenme sorunlarına doğru bakış kazandırmak ve buna uygun devrimci pratik yürütmek için “sorun “ olarak karşımıza çıkanları devrimci tarzda çözümlenmelidir. Yanlış sakat anlayışları mahkum etmeliyiz.

Proleter örgüt biliminin evrensel ilkesi şudur; Parti illegal çekirdeklerden meydana gelir. Her çekirdeğinde illegal olmak zorundadır. Bütün çalışmalarının içeriğinde illegal olmak zorundadır. Bu illegal çekirdekler, geniş dal budak salmış işçi sendikaları, kooperatifler, yöre dernekleri, kültür merkezleri, halkevleri vb. legal dernekler ağının kuşattığı mevziler yaratmak zorundadır.

Sınıf bilinçli proleterler neden işçi sendikalarında ve legal örgütler içinde çalışma yürütmelidir? Çünkü **illegal**

parti çekirdekleri kendi düşüncelerini en geniş kitleler arasında yaymak, sağlam illegal parti çekirdekleri yaratarak ve en geniş kitleler içinde dal budak salmak, düşman saldırılarından korunmak için bu tür legal mevzilerden yararlanmak zorundadır, buna ihtiyaç duyar. Nedir bu legal mevziler? İşçi dernekleri, sendikalar, kooperatifler, yöre dernekleri, halk evleri, kültür merkezleridir vb.

Neden bu mevzileri boş bırakmamak gerekir? Çünkü **proletaryanın örgütlenmediği alanları, boş bıraktığı mevzileri her türden reformistler, revizyonistler doldurmaktadır.** Bu mevzilerin devrim mücadelesindeki önemi ve anlamı yeterince anlaşılıp, bilince çıkarılarak buna uygun hareket tarzı geliştirilmediğinde kaybeden, proletaryanın kendisi olacaktır. Bu mevzilerde önemli bir kitle potansiyeli bulunmaktadır. Bu mevzilerdeki kitleler kalıcı ve doğru bir proleter önderlikten yoksun olması nedeniyle reformist ve oportünistlerin insafına terk edilmiştir.

Bu mevzilerdeki kitlenin devrim mücadelesinde oynayacakları rol, yeterince bilince çıkarılmadığından dolayı gerekli önem verilmemektedir. Bu mevzilerde “kendiliğinden” olan kitleyi örgütleyerek “kendisi” için örgütlenmeye dönüştürmek birinci adımsa, ikinci adım; kazanılan bu mevziler aracılığıyla en geniş emekçi kesimlerle güçlü politik bağlar kurmaktır. Kitle hedefini genişletmektir. Kitle çalışmasının niteliğini yükseltmektir.

“Kitlelerin gücünü örgütlemek bir siyasettir.” (Mao) Sınıf bilinçli proleterler her konuda kitlelere güvenmeli ve onlarla kaynaşmasını bilmelidir. Kitleler örgütlenmeden onların yaratıcı gücü açığa çıkarılmaz, halk savaşı stratejisine kanalize edilemez. Kitleler içinde yürütülecek çalışmada onların ihtiyaçları temelinde örgütlenme yürütülmelidir. Kafamızdaki plan ve programa göre değil, onların ihtiyaçları temelinde örgütlenme ve çalışmaya gidilmelidir.

“Proletarya Partisi tarafından örgütlenip, yönetilmeyen bir kitle, dağınık ve görevlerinin bilincinde değildir. Güçlü savaşım verme yeteneğinden yoksundur, egemen sınıfların usta politikacılarının bir oyuncağı olmaya adaydır.” (Lenin)

Her türlü bilinç bulanıklığı, sürekli ve kalıcı örgütlenmelerin yaratılmasını zora sokar. Bu darlık aşılmadığı sürece bu alana ilişkin uygun politikalar da geliştirilemez. Bu mevzilerdeki kitleyi proletaryanın devrim stratejisine uygun tarzda örgütleyip, harekete geçirerek, savaştırılması sağlanarak, güçlü ve sağlam parti örgütleri yaratılır. Mevziler sağlamlaşır.

Partiyi sağlamlaştırmak, inşa etmek demek illegal çekirdekleri güçlendirmektir. Bundan başka anlam çıkarılmaz. Bu çekirdeklerin güçlenmesi için kitleler içinde kök salınıp, güçlü politik bağlar kurulmalı, güçlü mevziler yaratılmalıdır.

Her türden tasfiyeci anlayışlarla Proletarya Partisi arasında yaşanan tartışmalar ve oluşan görüş ayrılıklarının önemli ayrım çizgileri ve farklılıkları burada ortaya çıkmaktadır. Burada ayrışma ve kopuşlar başlamaktadır. Önceleri masumane bir şekilde ortaya çıkan bu ayrılık konuları, daha sonra köklü temel kopuşları beraberinde getirmektedir. Bu farklılık, parti örgütlenmesinin legalleşmesine kadar varmaktadır.

Proletaryanın politik bakımdan faal olan kesimlerini illegal çekirdekler içinde örgütlemek, onun ideolojik sağlamlığını, devrim davasına olan inancını güçlendirmek açısından da önemlidir. Legal örgütler ilke ve kuralları, hareket tarzı gereği daha gevşek, daha esnektir. Örgütsel yapılanmasında demir disiplin yoktur, irade ve eylem birliği zayıftır. Bu tür örgütlenmelerde proletaryanın çelik disiplini aranmaz.

İllegal parti örgütlenmelerinde legal örgütlenmelerden tamamen farklı ilke ve kurallar vardır.

İllegal bir parti olmadan gelişen kitle hareketleri içinde örgütlenme yaratılmaz. Gelişen kitle hareketleri yaygınlaştırılıp, desteklenemez. İllegal örgütler yaratılmadan sağlamlaştırılmadan ne gelişecek kitle hareketlerini destekleyebilir, yaygınlaştırabilir, ne de kitle hareketi yaratılması için örgütlenme yaratılabilir.

“İLLEGAL ÖRGÜTLENMEK ESASTIR”

İLLEGAL ÖRGÜTLENMEYİ NEDEN ESAS ALMALIYIZ?

Ülkemizin sosyo-ekonomik yapısı, devletin karakteri, sınıfların konumlanması ve mevzilenmesi sınıf bilinçli proleterleri illegal parti çekirdekleri yaratma görev ve sorumluluğuyla karşı karşıya bırakmaktadır. Faşizmin hüküm sürdüğü bir ülkede en küçük demokratik hak alma mücadelesinin bile kanla, zorbalıkla bastırıldığı ülkemizde illegal örgütlenmenin esas alınmaması, mücadeleyi süreklileştirememek süreç içinde yok olmak demektir. Bırakalım Proletarya Partisi’ni, yasalar çerçevesinde kurulan demokratik örgütlenmeler, demokratik kurum ve kuruluşlar bile faşizmin azgın saldırı ve kuşatmaları içinde yaşam hakkı bulamamakta, yarı-legal, illegal örgütlenmeye zorlanmaktadır.

Faşist TC Yasaları çerçevesinde kurulan her legal kurum ve kuruluş hem “yasal-yasadışı” hem “yasal-yasak” kabul edildiği bir ülkede Proletarya Partisi’nin illegal/ yasa dışı örgütlenme

hakkını kullanmaktan başka seçeneği yoktur, bu tercih tamamen ülke koşullarından kaynaklı bir tercihtir. Bu tercih meşrudur ve haklıdır. Proletarya Partisi’nin illegal/yasa-dışı olarak örgütlenmesi onun meşru olmadığı anlamına gelmez. **Meşruluk faşist yasalardan icazet alarak kazanılmaz, Proletarya Partisi meşruluğunu sınıfsal haklılığından ve bilimselliğinden almaktadır.**

Ağır faşizm koşullarının hüküm sürdüğü, demokratik kısıntıların bile merceklerle arandığı bir ülkede yaşıyoruz. Yaşadığımız ülkenin ekonomik-sosyal-politik-askeri yapılanması sınıf bilinçli proleterleri illegal örgütlenmeyi esas ve vazgeçilmez almaya zorlamaktadır. Devrimin yasalarına, hareketin yasalarına uygun davranılmadığında diyalektiğin cezasına çarptılmaktan kurtulmak mümkün değildir.

Jandarma dipçığı ve polis copuyla, işkence ve zindanlarla korkutulmak, açıklıkla işsizlikle yönetilmek, Kemalist-faşist ideolojiyle terbiye edilmek istenen yarı-sömürge, yarı-feodal ülkemizde “illegal örgütlenmeyi esas” almayan bir devimci örgütlenmenin yaşama şansı yoktur, bunu esas almayan bir örgütün başarı şansı ortadan kalkar, yenilgiler onun kaderi olur.

Proletarya Partisi bir bütün olarak ve hem de her bir çekirdeğinde illegal olmak zorundadır. Tasfiyeciler her dönem açık legal bir partiyi savunurken, sınıf bilinçli proleterler her zaman illegal parti örgütlenmesini esas almıştır.

Bundandır ki önder yoldaş **İbrahim Kaypakkaya** “illegal örgütlenme esas, legal örgütlenme talidir”, “parti örgütlenmesi esas, diğer örgütlenmeler talidir”, “diğer örgütlenmeler içinde silahlı mücadele örgütleri esastır” diyerek, bizlere doğru yolu göstermiştir. 30 yıllık sınıf savaşım tarihi bu ilkeleri defalarca doğrulamıştır.

İbrahim Kaypakkaya yoldaş, “illegal örgütlenme esas” derken, işçi sendikalarında, kooperatiflerde vb. legal mevziler içinde örgütlenilmez demiyor. Tali olarak legal örgütlenmeyi ele alırken her türlü örgütlenme ve çalışmanın hizmet edeceği adresi göstermektedir. Kısaca her türlü legal örgütlenme ve çalışmanın hizmet edeceği yer açıktır. Perspektif; “illegal örgütlenmenin ve faaliyetin diğer bütün biçimlerini ve her türlü legal faaliyeti köylük bölgelerdeki silahlı mücadeleye bağlı kılmak” olmalıdır. Yeterince açık değil mi?

İK yoldaşı doğru kavramalıyız, parti tarihini, Bolşevik devrim ve Çin devrim pratiğini doğru kavramalıyız. Geçmiş parti tarihimizden doğru dersler çıkarmalıyız. Bütünlüklü ve kapsamlı değerlendirmeliyiz. Özellikle işçi sınıfı içinde, işçi sendikalarında, kooperatiflerde, kitle örgütlerinde illegal çekir-

dekler örgütlenme “İllegal çekirdekleri gizleme biçimlerinin çeşitliliğini”, legal çalışmayla illegal çalışmayı ustaca birleştirme ustalığını, yaratıcılığını Bolşevik parti tarihinden öğrenmeliyiz. İşçi sınıfı içinde ve şehir örgütlenmesindeki çalışmalar için başvuracağımız vazgeçilmez kılavuz BOLŞEVİK DEVRİM PRATİĞİ ve diğer devrim pratikleridir.

Yedinci yönelimin bir yıllık pratiğinde, kitle çalışmalarında olumlu gelişmeler yakalandı. Ancak “illegal çalışmalarda, illegalite-legalite ilişkisinde, kitle ile ilişkilerde, kadro sorununda önemli problemlerin henüz aşılmadığı, bu nedenle de mevcut durumda örgütlenmenin birincil derecede öneminin devam ettiği, görevlerimizin de bu temel üzerinden şekillenmesi gerektiği açıktır” (7. PMK 2 top. kararları)

“Örgütlenme sorunu bugün için de partimizin birincil sorunudur.”, “Kitle çalışmalarının nitelikli hale getirilmesi, kitle içinde parti örgütlenmelerinin oluşturulması, bu anlamda illegal çalışmaların geliştirilmesi bütün bölge faaliyetlerinin esas görevi durumundadır. Çalışmaların askeri faaliyetlerle ilerleyebileceği, parti örgütlenmelerinin askeri çalışmalar içinde yetkinleşebileceği bilince çıkarılmalıdır.” (7. PMK 2. top. kararları)

Yaşanan sorunların temelinde kavrayışsızlık, gerilik ve bilinç kırılması vardır. Sınıf bilinçli proleterler, bunları aşma süreci ileriye doğru taşıyıp, daha ileri düzeyde örgütlenmek göreviyle karşı karşıyadır. Bilimsel doğru bir bakış açısı ve bu buna uygun örgütlenme ve çalışma tarzı, yaşanan sorunları aşacak gücü ve yönelimi yaratır.

Kitle çalışmalarının nitelikli hale getirilmesi, illegal çalışmaların geliştirilmesi, kitle içinde parti örgütlenmelerini yaratma, kısaca örgütlenme sorunu öncelikle bilimsel ve doğru bir devrimci bakış açısına sahip olmakla başarılır. Bilimsel bakış açısına sahip olunmadan ne kitle çalışması nitelikli hale getirilir, ne de kitle içinde illegal parti komiteleri kurulur.

İşçi sendikalarında ve öteki demokratik kitle örgütlerinde çalışmayı red etmek, oportünizmdir. Sol lafazanlıkla maskelenen bu oportünizm kitleleri örgütsüz bırakmak tutumundan başka bir şey değildir. Ayrıca işçi sendikalarında ve demokratik kitle örgütlerinde çalışmayı her şeyin merkezine koyarak, legal örgütlenme ve çalışmayı esas almak, illegal çekirdekler yaratmayı savunmamak da oportünizmin başka bir görüngüsüdür.

“Yapmamız gereken şey, karma karışık ve ilkesiz legalizm akıntısına kapılmak değildir.”

“Legalizmi kötüye kullananlara aman tanımak yok.” (Lenin, Örgüt-

lenme Üzerine, syf-96)

Yaratılacak her türlü illegal/legal örgütlenmelerin hizmet edeceği yer “köylük bölgelerdeki silahlı mücadeleye bağlı kılmak”tır. “Örgütlenmenin bütün diğer biçimleri illegal okuma grupları yayınları basan, ulaştırılan ve dağıtılan hücreler vs. vs. gerilla faaliyetinin seyri içinde onun gereksinimlerine yanıt verecek, onu destekleyecek, güçlendirecek şekilde ele alınmalıdır.” Bu perspektifin unutulması, silikleşmesi, belirsiz hale getirilmesi de oportünizmdir.

Çoğu zaman demokratik kitle örgütlerinde, sendikalarda, halk evlerinde, kültür merkezlerinde, yöre ve gençlik derneklerinde, semtlerde yürütülen devrimci çalışmalarda illegal çekirdekler, illegal parti örgütleri yaratma perspektifi ve hedefi unutulur.

Bugün için, bütün işçi sendikalarında, kitle örgütlerinde illegal parti hücreleri kurmak, var olanları sağlamlaştırmak, “partiyi örgütlemeye cesaretle ilerle” yönelimine uygun davranmaktır.

Kitleleri örgütlenme perspektifini yitiren, bu perspektifi silikleşen, muğlaklaşarak belirsizliğe sürüklenen bir parti KP kimliğini yitirmiştir. Aynı şekilde kitleleri örgütlenme çalışmasını yürütmeyen, onlar içindeki en faal, en canlı, en dinamik unsurları illegal parti komiteleri içinde örgütlemeyen bir partili de proleter kimliğinden uzaklaşmış demektir.

“Partimiz dört yıldır şunu savunuyor; örgütümüz mümkün olduğu kadar geniş dal budak salmış bir legal dernekler ağının kuşattığı illegal çekirdeklerden meydana gelir.”

“İllegal çekirdekleri gizleme biçimlerinin çeşitliliği ve çalışma biçimlerini mahalli ve genel hayat şartlarına uyarlamada gösterilecek mümkün en büyük esneklik, illegal örgütlenmenin hayatiyetini güvence altına alır.” Lenin

“Kadroları gizli çalışmaya yöneltme ve gizli eylemlere atılma taktiğini gizli yürütülen çalışmayla işçi sınıfı örgütlerindeki legal çalışmayı birbirine uydurup bağlama taktiğini kullanmak gerekiyordu. Ve Bolşevikler bu görevi başarıyla yerine getirdiler.” (Bolşevik Parti Tarihi syf 166.)

“Bolşevikler, legal çalışmayla gizli çalışmanın nasıl birleştirileceğinin eşsiz örneğini verdiler.” (Bolşevik parti tarihi syf 173)

Gizli çalışma yürütme ustalığını beceri ve yeteneğini göstermek, gizli çalışmayla legal çalışmayı birbirine bağlamak, illegal çekirdekleri gizlemek, üstün bir yaratıcılık sergilemek, büyük bir esneklik, azami dikkat ve proleter sabır gerektirir. Zor olan da budur. Küçük burjuva laçkalığı, hantallığı ve uyuşukluğu, düşünme ve yoğunlaşma

tembelliği, gizli çalışma yürütmenin önünde alt edilmesi gereken engellerdir. Bolşevik çalışma ruhuna, anlayışına uygun davranmamak, düşman denetimine açık hale gelmektir.

Kolayı seçmek, legal çalışma alışkanlıklarının kurbanı olmak, ne yaptığını kim olduğunu “nerede örgütlü olduğunu” bir biçimde “anlatmak”, “hissetirmek”, “göstermek” vb. küçük burjuva iflah olmaz hastalıkların zavallı bir kölesi gibi davranmak vb. amansızca mücadele edilmesi gereken hastalıklardır.

Geriliği besleyen, zaafı güçlendiren küçük burjuva alışkanlıklar, düşünme ve yaratma yetisi bulamamış davranışlar, her davranışı düşman denetimine sokacak, açık hale gelmiş çalışma tarzı... mücadele edilmesi gereken engellerdir.

Proleter bilincin, gerçekliğin yol göstermediği davranış ve hareket tarzına ilkel küçük burjuva hastalıkları yön vermektedir.

Bolşevik devrim sürecinde 1905 yenilgisinin ardından, gericiliğin ağır baskı ve zor koşullarında Bolşevikleri hızla toparlayan, yenilmez mevziler yaratan usta örgütlenme taktikleri ve üstün yaratıcılıkları olmuştur. Karşı devrimin azgın saldırıları karşısında Bolşevikler yeraltına çekilerek, kitle örgütlerinde illegal parti çekirdekleri yaratarak, güçlü mevziler oluşturmuşlardır.

“Ayakta kalabilen legal örgütler, partinin gizli örgütleri için bir perde ve yığınlarla bağları sürdürmekte bir araç görevini yerini getirdiler. Yığınlarla bağları korumak amacıyla Bolşevikler meslek birliklerinden hayır kurumları, işçi kooperatifleri, işçi kulüpleri kültür dernekleri ve halk evleri gibi legal kamu örgütlerinden yararlandılar.” (Bolşevik Parti Tarihi syf 167)

“Legal örgütler, illegal çekirdeklerin fikirlerini kitleler arasında yaymak için sağlam mevzilerdir.”

“Partiyi inşa etmek demek, illegal çekirdekleri güçlendirmek ve artırmak ve onları bir legal sağlam mevziler ağıyla kuşatmak demektir.” (Örgütlenme Üzerine syf. 86.)

İşçi sınıfı içinde illegal parti çekirdekleri yaratma, en geniş “legal ve yarı-legal işçi dernekleri ağıyla kuşatılmış parti çekirdekleri” yaratma ve şehir örgütlenmesi açısından Bolşevik devrim tarihinin engin tecrübe ve deneylerinden yararlanmalıdır. Zengin bir devrim tarihi önümüzde duruyor. Bu devrim tarihini özümsemek, ertelenemez görevdir.

İşçi sınıfı içinde izlenmesi gereken yol **“bugün örgütsel çalışma alanındaki en acil görev, bütün fabrikalarda EN FAAL UNSURLARDAN meydana gelen illegal parti komiteleri kurmaktır.”** Lenin

Kendilerine “otzovist” adı verilen sol oportünistler işçi sendikalarında ve öteki legal örgütlerde çalışmayı kesinlikle reddediyorlardı. **“Otzovistler, partiyi işçi sınıfından ayırmaya, partinin, partisiz yığınlarla bağlarını koparmaya yönelerek, gizli bir örgütünün kabuğu içine çekilmek istiyorlar. Ve böylece, partiyi legal örtülerden yararlanma olanaklarından yoksun bırakarak tehlike altına sokuyorlardı.”** (SBKP tarihi syf 169)

Ne işçi sendikalarında ve öteki legal örgütlerde çalışmayı red ederek, partiyi kitle bağlarından koparmak ne de illegal çekirdekler yaratmayı bir yana bırakarak, ilkesiz legalizm batıklığına batmak olmamalıdır. Bolşevik devrim tarihi, işçi sendikalarında legal örgütlerde örgütlenme ve çalışma yürütmenin zengin tecrübeleriyle doludur. İlegal örgütlenmeyi esas alan Bolşevikler yenilgi döneminde güçlü ve sağlam örgütlülükler yaratarak, yüzbinlerle ifade edilen işçi-köy-

Kitle çalışmalarının nitelikli hale getirilmesi, illegal çalışmaların geliştirilmesi, kitle içinde parti örgütlenmelerini yaratma, kısaca örgütlenme sorunu öncelikle bilimsel ve doğru bir devrimci bakış açısına sahip olmakla başarılar. Bilimsel bakış açısına sahip olunmadan ne kitle çalışması nitelikli hale getirilir, ne de kitle içinde illegal parti komiteleri kurulur.

lü ve emekçileri örgütlemiştir.

İşçi sınıfı ve şehirlerde örgütlenme ve çalışmada kavranması gereken bilimsel ve doğru bakış açısına sahip olmaktır. Ne Menşevikler gibi legalizmin batağına batmak ne de otzovistler gibi sol lafazanlıkla partiyi kitlelerle oluşturacağı bağlardan koparmak olmamalıdır.

Örgütlenmede ve yürütülecek çalışmada, en canlı en faal unsurları yavaş yavaş illegal parti çekirdekleri etrafında örgütlemektir. Yıllarca bir alanda devrimci çalışma yürütüp, orada bulunan en canlı ve en faal unsurları illegal parti etrafında örgütlemeye gidilmiyorsa orada açık bir legalizm ve tasfiyecilik var demektir. Sınıf düş-

manlarımızın istediği de bu değil midir? Devrimci hareketi legalize etmek, düzen sınırları içine çekmek, yolunu şaşırtmak hedef ve amaçlarını süreç içinde muğlaklaştırmak, sınıf uzlaşmacılığını geliştirmek, “barış” yollarını açmak... Devrimci harekette ve proletarya saflarında yaşanan tasfiyecilik kendisini bu şekilde ortaya koyar.

Geçmişte yaşanan en büyük zaafın başında kitlelerden soyutlanmak ve legalize olmak geliyordu..

Geçmişin TDKP’si nasıl EMEP’leşti? Geçmişin THKP/C kökenli irili ufaklı bazı örgütleri süreç içinde nasıl ÖDP’leşti? Geçmişin PKK ulusal devrimci hareketi süreç içinde nasıl reformist KADEK haline geldi? Bu hareketlerin hiçbiri bir anda reformist zemine, düzen içine çekilmedi. Adım adım değişim yaşandı. Devrimci zemin süreç içinde gevşetiler, muğlaklaştırıldı. Hedef ve amacından saptırıldı.

Darbeciliğin zirveleşerek iflah ol-

adım uzaklaşmak, “illegal örgütlenme esas” deyip, legalizmin akıntısında kulaç atmak, “silahlı mücadele esas” deyip, barışçıl mücadele biçimlerinden kopmamak... tasfiyeciliğin proleter devrimci saflardaki görüngüleridir. Çözümlemesi gereken, deşifre edilmesi gereken bu “ince” ayrıntılardır. Tasfiyecilik bu çatlaklarda yaşam hakkı buluyor. Her zaaf, her gerilik, her ilkesiz adım tasfiyeciliği besler ve yaşatır.

İşçi sendikalarının, kooperatiflerin olmadığı legal harekete hiçbir şekilde izin verilmediği yerlerde örgütlenmeyi becermek, illegal örgütlenmeler yaratarak, kitleleri halk savaşı stratejisi yönelimine uygun tarzda savaştırmak, sınıf bilinçli proleterlerin vazgeçilmez görevidir. Bunları başarmak, Bolşevik örgütlenme ve yönetme bilimiyle donanmakla mümkün olur.

Sınıf bilinçli proleterlerin ve proleter devrimcilerin süreç içinde legalizm akıntısında kendiliğindencilik kulaçları atmaktan kurtulmanın yolu bilimsel bir devrimci bakış açısına sahip olmasıdır. Bugün gerçek anlamda proleter bir nitelik kazanmak; sağlam bir şekilde illegal olarak örgütlenmek, illegal yayınları güçlendirerek, silahlı mücadeleyi geliştirmektir.

Her türden legal anlayış çalışma ve hareket tarzından, alışkanlıklardan kurtularak, illegal örgütlenme, çalışma ve alışkanlıkları zenginleştirmek, güçlendirmek, yapılması gereken budur. Bu kolay olmayacaktır. Bir yıllık pratik bir kaç yıldır “zor” olan kitle faaliyetini açığa çıkardı. Önemli bir potansiyeli ortaya çıkardı. Şimdi de “zor” olan legal hareket, legal çalışma ve alışkanlıklardan kopuşu sağlayarak, illegal örgüt, illegal çalışma, illegal hareket ve alışkanlıkları yaratmaktadır.

İlegal çekirdekleri gizleme biçimlerini zenginleştirmek, çalışma alanlarına yaratıcı bir tarzda uyarlamak. Bunlar yapılırken kaba ve mekanik bir tarza düşmemek gerekir. İlegal olanı legal içinde gizlemede esnek olmak gerekir. Bu yaratıcılık, pratik süreç içinde zenginleşerek kendisini yenileyecektir.

Devrime duyulan bağlılık, örgütlenme yeteneğiyle birleşmelidir. İnsanları tanımak, ÖRGÜTLEME YETENEĞİ ile birleşerek, büyük örgütleyiciler yaratılır. Yönetmeyi öğrenmek, örgütsel yaratıcılığı geliştirmeyi öğrenmek, sınıf bilinçli proleterlerin ertelenemez görevidir. Her türlü tembellik suçtur. Hızla öğrenmek, devrime faydalı olmak için öğrenmek şarttır. **“Devrimler yapılırken öğrenme çok hızlı olur”** Lenin. Sınıf savaşımına güçlü katılarak öğrenme yeteneğimizi artırmalıyız. Israrla bilimi günlük yaşamın bir parçası haline getirerek, sınıf savaşımının niteliğini yükseltmeliyiz.

PROLETARYA HER TÜRDEN TASFİYECİLİĞE KARŞI MÜCADELE İÇİNDE GELİŞİR
Komünist ilke ve kurallardan adım

Doğru çizgiyi uygulamada SEBATKAR OLALIM!

Alınan kararları dirayetli bir şekilde uygulamama, cılız hamlelerden başarı bekleme ve sonuçtaki başarısızlıktan hareketle, uygulamadaki dirayeti, çözümleme gücünü, yönlendirme yeteneğini sorgulama yerine, hemen kararları hatta teoriyi sorgulamaya kalkmak yanlıştır. Partiyi parti yapan demokratik merkezîyetçilik, yani tartışma süreci sonucunda iradenin aldığı kararlara, ortaya koyduğu yönelime uygun davranmaktır.

“Bazıları, doğru parti çizgisini hazırlamanın, bunu tüm dünyaya ilan etmenin, genel tezler ve kararlar biçiminde ortaya koymanın ve oybirliği ile kabul etmenin, zaferin kendi kendine, deyim yerindeyse kendiliğinden gelmesi için yeterli olduğuna inanıyorlar. Bu tabii ki doğru değildir. Bu büyük bir yanılgıdır. Yalnızca iflah olmaz bürokratlar ve kırtasiyeciler böyle düşünebilir. Gerçekten bu başarılar ve zaferler kendiliğinden gelmedi, bilakis parti çizgisinin uygulanması uğruna amansız mücadele içinde kazanıldı. Zafer hiçbir zaman kendiliğinden gelmez, genellikle yorucu bir mücadeleyle elde edilir. Partinin genel çizgisi doğrultusunda iyi kararlar ve deklarasyonlar meselelerin yalnızca başlangıcıdır. Çünkü yalnızca zafer isteğini ifade ederler, zaferin kendisini değil. Doğru bir çizgi verildikten sonra, bir sorunun doğru çözümü bulduktan sonra, meselelerin başarısı örgüt çalışmasına, parti çizgisinin uygulanması uğruna mücadelelenin örgütlenmesine, insanların doğru seçimine, yönetici organların kararlarının uygulanmasının denetimine bağlıdır. Bu eksikse, doğru parti çizgisinin ve doğru kararların ciddi zarar görmesi tehlikesine düşülür. Dahası; doğru politik çizgi verildikten sonra, her şeyi, bizzat politik çizginin kaderini de –uygulanmasını ya da başarısızlığa uğramasını- örgüt çalışması belirler.” (Stalin)

Proletarya Partisi son genel oturumunda geçmiş sürecini ideolojik-siyasi ve örgütsel boyutuyla değerlendirdi. Ancak bilinir ki, değerlendirmeler, alınan kararlar, belirlenen yönelim, her zaman için sadece bir başlangıçtır ve hiçbir zaman her şeyi kapsamaz. Değerlendirmelerin eksiklikler içerebileceği ve bu eksikliklerin pratik çalışmalarımızda karşımıza belli zorluklar çıkarabileceği gerçeğini peşinen kabul etmek gerekir. Çünkü, her sorunun çözümü için mutlak doğru reçeteler hazırlanamaz; tüm ayrıntılar ve gelişmeler önceden görülemez.

Burada esas ve önemli olan bütünsellikli bir çözümleme ve sürece denk düşen doğru kararların esas olarak alınmasıdır. Elbette ki tek başına doğru kararlar almak da yetmez. Tüm sorun bu kararları uygulayacak kadroların ve örgütün yaratılmasıdır. Eğer, kadro, örgüt, denetleme ve yönlendirme sorununda problemler varsa, bu kararların kağıt üstünde kalma ya da istenilen düzeyde uygulanması kaçınılmaz hale gelir.

Geldiğimiz noktadan, sürecimizi değerlendirdiğimizde tam da yukarıda ifade ettiğimiz gerçeğe yüzleşiyoruz. Alınan kararları asgari düzeyde uygulayan çalışma alanların-

✓ **Olumsuz pratiklere müdahale etmek, bu yanlış düşünüş tarzlarını düzeltmek ve aynı zamanda doğru bir tarzda parti içinde farklı fikirlerin tartışma zeminini yaratmak gelişmemizin motoru olacaktır.**

da kısmi başarıların sağlandığını hemen görüyoruz. Daha da önemlisi kitleye dönük olumlu çalışmalar faaliyetçilerimize de bir hareketlilik sağladı. Soru sorma-sorgulama, pratikten öğrenme, çözümleyici yanını geliştirme, daha da önemlisi kitlelere ve kendine güvenme olgusunda önemli ve doğru bir rotaya girdiklerini görmek mümkündür.

Böyle bir pratik doğru ile yanlışı daha bilimsel bir tarzda ayırıştırma gücüne sahiptir. Bu pratik sahipleri, alınan kararları uygulamada titiz ve yaratıcı, eleştiride ise yapıcıdır. Peki bu gücü nereden alıyorlar? Hiç şüphesiz bu gücü; içinden geçtiğimiz sürecin gerçekliğini asgari düzeyde kavramış olmaktan, **bütüne karşı duydukları derin sorumluktan** alıyorlar. Her bir çalışma alanında yerine getirilmeyen görevlerin, uygulanmayan kararların **bütün bir süreci nasıl etkileyeceğini**, hatta yönelimi sekteye uğratacağı gerçeğini önemli oranda görmelerinden alıyorlar. İşte parti bilinci, işte sorumluluk bilinci, işte olumsuz gidişatı tersine çevirme çabası ve söylem ile pratiğin uyumu da budur.

Aksi yaklaşımların gerekçeleri ne olursa olsun, sürece katkıları eksik ve yetersiz olur. **Alınan kararları dirayetli bir şekilde uygulamama, cılız hamlelerden başarı bekleme ve sonuçtaki başarısızlıktan hareket-**

le, uygulamadaki dirayeti, çözümleme gücünü, yönlendirme yeteneğini sorgulama yerine, hemen kararları hatta teoriyi sorgulamaya kalkmak yanlıştır. Partiyi parti yapan demokratik merkezîyetçilik, yani tartışma süreci sonucunda iradenin aldığı kararlara, ortaya koyduğu yönelime uygun davranmaktır. Bir bütün olmak, aynı hedefe aynı doğrultuda yönelmek ancak böyle mümkündür. Bunun yadsınması durumunda bütün, parçayı düzeltmek durumunda kalır. Onun değişimi için müdahale, gerekli ve hatta zorunlu olur.

Bu müdahale elbette ki, tartışma ve değerlendirmeleri yadsınmaz. Ama bu tartışma ve değerlendirmeler yönelime hizmet eder tarzda olmalıdır. Aksi taktirde herkes kendi gündemini ya da kendince önemli gördüğü sorunları ön plana çıkarırsa ya da partinin gündeminde olmayan sorunları gündeme sokmaya kalkarsa, orada irade ve eylem birliğinin yara alması kaçınılmaz olur.

Tam da yedinci yönelimin dikkat çektiği iradeyi zayıflatan pratik tutumlar, günlük pratikler haline gelir. Bu tür olumsuz pratiklere müdahale etmek, bu yanlış düşünüş tarzlarını düzeltmek ve aynı zamanda doğru bir tarzda parti içinde farklı fikirlerin tartışma zeminini yaratmak gelişmemizin motoru olacaktır. Yine başarı, her şeyden önce parti

çizgisinin uygulanması önündeki her türlü zorlukları aşmamızla ancak mümkün olabilir.

Gerilla Savaşında, yeraltı örgütünün yaratılmasında, kitlelerin örgütlenmesinde gereken ısrarı göstermeyenler, alınan her başarısızlık karşısında tereddüte düşenler, tereddütlerden doğan “acaba” sorularını soranların zaferi görme şansları yoktur. Çünkü, kazanmanın yolu, bilimsel bir çözümleme üzerinden yükselen kavrama, inanma ve uygulama bilincinden geçer. Bu bilince ve güce sahip olmayanlar kazanma şansına sahip değildir. Yoldaş Stalin’in de dediği gibi “zafer kendiliğinden gelmez”. **Zafer hatalardan ders çıkarmanın, tarihinden öğrenmenin, tüm olumsuz koşullara rağmen haklılıktan ve meşruluğundan kuşkuya düşmeden, olumsuzlukları olumluluğa çevirmedeki ısrarla gelir.** Bu ısrarın çetin ve yorucu olduğu kesin. Kesin olan diğer şey ise bu çetin çatışmalara gücü yetmeyen geçici yol arkadaşların her devrim pratiğinde ortaya çıktığı gerçeğidir. Ama bu gerçek, devrimcilerin ve komünistlerin zaferi selamlamalarına engel olmadı. Tarih dün de buna tanıktı, bugün de yarın da tanık olacaktır. Bundan kuşku duyulmamalıdır.

ÖRGÜT VE ÖRGÜTLÜLÜK ÜZERİNE

Şu açık ki, her komünist partisi, taktik yönelimini belirlerken, ülke ve dünyadaki somut durumu gözardı etmez, bilakis doğru bir tarzda çözümlemeye çalışır. Yani sınıf güçleri arasındaki ilişkileri, egemen sınıfların gücü ve istikrar durumunu, devrimci ve komünist güçlerin örgütlülük düzeyleri, kitlelerle olan bağı, kitlelerin sistem dışı arayışlarının düzeyi vb. bir dizi faktörü hesaba katmak zorundadır. Bu faktörleri hesaba katmadan belirlenecek taktik çizgi ve yönelimin baştan itibaren sakat bir şekil alacağı açıktır. Bu sakat şekilde ortaya şekilli değil, şekilsiz bir tablo çıkması kaçınılmazdır.

Bilindiği gibi, Proletarya Partisi geçmiş sürecin tecrübelerinden hareketle de yedinci yönelim ve daha sonraki süreçlerde iradenin yaptığı üst toplantılarda kırda ve şehirde örgüt ve kitlelerin örgütlenmesi sorunu üzerinde önemle durdu ve durmaya da devam edecektir. Eğer “devrim kitlelerin eseri” ise –ki öyledir- kitleler örgütlenmeden bu eseri yaratmak mümkün değildir. Bu ne kadar doğru bir belirlemeyse; “önce kitleleri örgütleyelim sonra ise savaşı büyütürüz” yaklaşımı da o kadar yanlıştır. Bu yaklaşım gerillanın kitleleri örgütleme gücünün, savaşın kitleleri harekete geçirip, parti bayrağı altında toplamadaki etkisini yeteri kadar göremiyor. ✎

Bu konuda Mao yoldaşın "kitlelerden kitlelere" tezi tüm çalışmalarımızda bize rehber olmalıdır. Kitleleri örgütlemeyi, kitlelere propaganda yapmayı içermeyen bir gerilla faaliyeti düşünülemez. Parti önderliğinde, illegal hücreler oluşturulmasını içermeyen bir işçi faaliyeti düşünülemez. Bu örnekleri daha da çoğaltmak mümkündür. Burada **önemli olan mücadele biçimlerini karşı karşıya koymadan, bilakis bunların birbirini tamamlayan araçlar olduğu gerçeğini görmektir.** Hangi aracın bizim için öncelikli olduğunu unutmadan, ama araçları devreye koymaya çalışırken de bir an olsun somut durumu hesaba katmadan hareket etmemeye dikkat etmektir.

Bizim için "**Partiyi örgütlemeye cesaretle ilerle**" şiarının anlamı, örgütlemeye işine öncelikle kendimizden ve en yakınımızdan başlamaktır. Eğer güçlerimizi önceliklerimizimize göre en uygun tarzda konumlandırmazsak ve yine konumlandırmayı yaparken doğru seçimler yapmazsak, varolan güçlerimizi doğru bir temelde planlayamayız demektir.

En yakınımızdakini örgütlemek demek; örgütlenmeye, parti disiplinine asgari düzeyde uymaya hazır olan herkesi buldukları alanda komiteler şeklinde örgütlemek demektir. Kitlelere bu örgütlü komiteler-hücreler vasıtasıyla gitmek gerekir. Bu da bize sürekli bu komitelerin siyasal seviyesi-

ni yükseltmek, örgütsel tecrübe kazandırmak görevini yükler. Diğer bir ifadeyle, bu komitelere doğru bir tarzda önderlik edemezsek, bu genç dinamik militanların enerjilerinin tükenmesine ve sorunların içinde boğulup gitmesine yol açar. Oysa doğru ve bilinçli bir önderlik, bu kolektif mekanizmaların gelişmesine ve partinin yeni yeni kadrolar kazanmasına yol açar. Dolayısıyla bire bir ilişkiler üzerinden faaliyet yürütme yerine kolektif mekanizmalara dayanmak, onlara yön vermeye çalışmak en doğru ve anlamlı olanıdır.

Kitlelere dönük, planlı ve kolektif çabalar aynı zamanda yeni yeni taze güçleri ve kadroları açığa çıkarmanın da yatağıdır. Kampanyalar sürecinde bunun nüvelerini ve heyecanını görmek mümkündür. Ama şu da bir gerçek ki, bu heyecana süreklilik kazandırmak, nüve halinde olanı geliştirip büyütmek, sistemli bir çaba ve politikayı gerektirir. Hiçbir faaliyetimiz dönemsel ve sistemsiz çalışmalardan hareketle hayali beklentiler içine girmemelidir. Beklentilerimiz, çabalarımıza denk düşmelidir. Aynı zamanda **kitleleri örgütlemenin yolu öncelikle kendimizi örgütlemekten geçer.** Bunu bir an olsun unutmamalıyız.

Unutulmaması gereken diğer bir gerçek de, kitle çalışmasından kopuk, günceli yakalamaktan uzak tüm çabaların sonuç itibarıyla

la boş çabalar olduğudur.

Bu ne demektir? Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilenlerin temel istemlerini güncel sorunlar üzerinde gündemleştirerek politika yapmak, ezilenlerle bağ kurmamızın ön koşuludur. **Güncel üzerinde politika yapmak, genelin uygulanmasını engellemez.** Aksine, güncel sorunlar üzerine politika yapmamak genel çizginin uygulanmaması üzere bir kenarda tutulması anlamına gelir. Genel içinde günceli kavramak ve günceli bütünü dönüştürmek amacıyla ele almak, müdahalede bulunmak; yapılması gereken sürekli olarak budur. Sözelimi, bugün Irak'a asker gönderme sorunu güncel bir sorundur. Bunu, tek başına ABD'nin ekonomik yardımına bağlamak ve bu eksensiz bir ajitasyon yapmak eksik ve yetersizdir. Doğru olan, sorunu TC'nin emperyalizme bağımlılık ilişkisi içinde ele almaktır. Başta Kürt sorunu (özellikle KADEK) olmak üzere diğer bölgesel ilişkiler ve dengeler çerçevesinde sorun ele alınırsa, o zaman her şey daha bir yerli yerine oturur. Bütünsellikli ve bilimsel dediğimiz yöntem budur.

Sonuç olarak, örgütlenme perspektifimiz ilkin kendimizi ve en yakınımızdakini örgütlemektir. Küçük ama sağlam bir örgütlülük olmadan büyük, kitlesel bir örgüt olunamaz. Biliyoruz ki "örgüt yoksa hiçbir şey yoktur". **Ve her örgütlenmemiz merkezi görev olan**

gerilla savaşıma hizmet etmek zorundadır. Savaş perspektifinden uzak örgütlenmeler sonuç itibarıyla devrime yol açamaz. Her faaliyetimiz örgüt ve örgütlenme sorununa bu bilinç ve sorumlulukla yaklaşmalıdır.

Geneli güncellele birleştiremeyen dogmatizmden kurtulamaz. Aynı şekilde geneli güncel lehine inkar edenler de yenilmekten kurtulamazlar. **Bizim için doğru ve uygulanması gereken yöntem geneli güncellele birleştirmek ve güncel politikayı bütünü değiştirmek hedefi ile uygulamaktır.** Bu bizi hem dogmatizmden ve hem de yenilgiye mahkum "yenicilikten" kurtaracaktır.

Ve yine Lenin yoldaşın şu söylemleri bu karmaşık ve zor süreci aşmamız için her birimiz için bir cesaret kaynağı olmalıdır: "... Görevler iyice belirlenmiş ve bu görevleri yerine getirmek üzere yeniden enerji ve şevk uyanmışsa geçici başarısızlıklar yarı yarıya telafi edilmiş demektir. Unutulmasın ki, devrimci deney ve örgütlenme, yani organizasyon ustalığı, insana doğuştan verilmemiştir. Zamanla edinilen, kazanılan şeylerdir bunlar. Yeter ki insan, bunun için gerekli nitelikleri kendi kendine geliştirmeye yönelsin, kursurlarını ve yamılgılarını olanca açıklığıyla ve bilinçli şekilde götürüp bilmeye koyulsun! Devrimcilik alanında kusurunu kavrayıp bilmek, yarı yarıya düzeltmek demektir çünkü!"

PUSULA

IRMAKLAR, AKACAK YATAK ARAR

Parti içinde proleter yanla burjuva yanın mücadelesi süreklidir. Bu mücadele düşünme, inceleme, çalışma tarzında; örgütlenme, savaş tarzında sürüp devam eder. Sınıf savaşımının ideolojik-politik-örgütsel sorunlarını çözmede, ideolojik sorgulamada, her zaman bir mücadele vardır. Bu mücadele proleter yanla burjuva yan arasındaki mücadeledir. Bu mücadele süreklidir, kesintiye uğramadan sürüp gider.

Günümüzde, örgütsel faaliyetlere yaklaşımlarda, organ kararlarını pratiğe uygulamada, parti örgütlerinin hareket tarzında kısaca parti sorunlarında proleter yanla burjuva yan arasında mücadele yaşanır ve bu mücadele süreklidir. Sınıf savaşımının en zorlu, en acımasız ve en keskin sürdüğü yerdir parti. Parti içi mücadele, en fazla özen gösterilmesi, dikkat edilmesi gereken alandır. Bundandır ki sınıf savaşımında, sınıf bilinçli proleterlerin ideolojik sağlamlığa, teorik donanıma, örgütsel tecrübeye daha fazla ihtiyacı vardır.

Sınıf bilinçli proleterler, sınıf savaşımının, halk savaşımının ve partinin temel sorunlarına kafa yorup, yoğunlaşarak çözümler üretmelidir. Bunu yapmak yerine, yüzünü bireyin merkezde olduğu ve dar pratik sorunlara çevirmek, küçük burjuva düşünce tarzıdır. Bugün üzerinde yoğunlaşarak çözümlenmesi gereken sorunlar; devrimci savaşın sorunları, partinin örgütlenme sorunları, kitleleri örgütleme sorunları olmalıdır. Bu aynı zamanda sınıf düşmanlarımız olan, emperyalizmin, burjuva-feodal devletin, ekonomik-politik-askeri-kültürel politikalarının, hareket tarzlarının incelenmesi, bilimsel ve doğru tarzda çözümlenmesidir.

Yüzünü devrimin ideolojik-politik-örgütsel-askeri sorunlarına çevirmeyen her türlü düşünce ve yaklaşım, proleter olmayan düşünce ve yaklaşımdır. Rehber aldığı teorisine, benimsediği stratejisine, hedeflediği yönelime uygun olarak sınıf düşmanlarına yönelmeyen her devrimci parti ve örgüt, kendi iç sorunlarına ağırlıklı olarak yönelir. Bu durum, o devrimci parti ve örgütün gerilemesi ve burjuvalaşması demektir.

Neyi düşünüyoruz? Nasıl düşünüyoruz? Düşüncelerimizin temelinde sınıf savaşımının temel sorunları mı var? Yoksa bireye indirgenmiş, bireyle sınırlanmış sorunlar mı var? İli ve duyarlılığımızın temelinde ne var? Düşüncelerimiz nerede, nasıl yoğunlaşıyor? Günlük devrimci yaşam ve çalışmada devrimin temel sorunlarına ne kadar ve nasıl yoğunlaşıyoruz? Bu sorular önemlidir.

Bu sorulara verilecek yanıt aynı zamanda, ideolojik duruşumuza, devrim iddiamızın düzey ve niteliğine, devrim yürüyüşümüzdeki konumlanmamıza verilecek yanıt olacaktır. **Yüzümüzü nereye, nasıl çeviriyoruz? Sınıf savaşımının neresinde nasıl duruyoruz? Halk savaşımının, devrimin ve partinin yaşadığı sorunlara nasıl bakıyoruz, ne kadar çözüm üretiyoruz? Sınıf savaşımının temel sorunlarına mı kafa yorup, düşüncemizi merkezleştiriyoruz? Yoksa, başka konulara, kısır çekişmelere, bireye ve bireyle merkezleşen sorunlara mı yoğunlaşıyoruz?** Parti sorunları, sınıf savaşımının temel sorunlarının önemli bir parçasıdır. Parti sorunlarının çözümü, sınıf savaşımının sorunlarının çözümüyle iç içedir. Bu iki önemli sorun birbirinin karşısı

olamaz.

Küçük burjuva düşünme tarzında ağırlıklı olarak bireyle sınırlanmış, bireyin merkezde olduğu sorunlar var. Onlar, birey üzerinden politika yapar, bireyle sınırlanmış sorunlara "çözümler" üretir. Onların dünyasında, düşüncesinde, sorunlara yaklaşımında sadece birey var.

Salt örgüt sorunlarıyla, salt birey, salt dar bir alan ve bölgeyle sınırlanan sorunlara yaklaşım ve sorunların "çözümü"nde sınırlanan yaklaşımlar, proleter olmayan yaklaşımlardır. Bugün, bu küçük burjuva düşünme tarzından belli oranda kopma var. Ancak yeterli değildir. Halen ideolojik-politik-askeri sorunlar yerine partinin, devrimin bütünlüklü temel sorunları üzerinde düşünmek, çözümler üretmek yerine, salt örgütsel ve bireyin merkezde olduğu sorunlar gündemin esasını oluşturuyorsa, burada proleter olmayan yan var demektir. Halen gerilikler ve çözülmesi gereken sorunlar, düzeltilmesi gereken yanlar var demektir. Altedilmesi gereken burjuva yanlar var demektir.

Bugün düşünme, inceleme, çalışmanın temelinde "illegal parti örgütlenmesinin sağlanması, gerilla savaşımının geliştirilmesi ve gerilla savaşımının her gelişiminin illegal parti örgütlenmesini sağlama" yönelimi konulmalıdır.

Düşünme, inceleme, çalışmanın temelinde partinin yönelimi konulmalıdır. 7. yönelimin bugünkü ifadesi budur. **"Partiyi örgütlemeye cesaretle ilerle" dir.** Bu şiarın temelinde parti ve gerilla savaşı vardır. Atılacak her adım, geliştirilecek her kitle ilişkisi, örgütlenmede yaratılacak her kazanımın temelinde **"illegal parti örgütlenmesinin sağlanması, gerilla savaşımının geliştirilmesi" olmalıdır. Partinin temel yönelimi budur. Bu yönelim doğru kavranmalıdır.**

İşçi sınıfının, kamu emekçilerinin, semtlerin, gençliğin, köylülüğün, enternasyonal faaliyetin vb. örgütlenmesinde **"illegal par-**

ti örgütlenmesinin sağlanması, gerilla savaşımının geliştirilmesi" hedeflenmeli ve amaçlanmalıdır.

Teorimize, stratejimize, yönelimimize hizmet eden, onu güçlendiren, geliştiren adımlar, çalışmalar, örgütlenmeler yaratılmalıdır. Parti sürecinin bütünlüklü ve kapsamlı değerlendirilmesi sonucu bugünkü yönelim belirlenmiştir. Parti gerçekliği, yaşadığı sorunlar yeterince bilince çıkarılmadan temel yönelim kavranamaz, görevler anlaşılabilir, hedefler berraklaşamaz. Partinin süreci ve yönelimi doğru kavranarak, görevler anlaşılır, sorumluluklar bilince çıkarılır. Cesaretle ilerlemenin gücü, sorunların doğru tarzda çözülmesi ve hedeflerin doğru konulmasıyla olur. Bunun için ideolojik sağlamlık gerekir, politik yetkinlik ve örgütsel tecrübe, ideolojik sağlamlık üzerinde gelişir.

Hayallerle değil, gerçeklerle uğraşmak, kısır çekişmelerle değil, gerçek sorunlar üzerinde yoğunlaşmak. Kitlelere dayanmak, düşmana yönelmek, illegaliteye göre, partiyeye göre şekillenmek, yapılması gereken bunlardır.

Partinin yetkinleşmesi, sürekliliği sağlanmış savaşa önderlik etmesi için yaşadığı sorunları doğru tarzda çözümlenmesi, buna uygun güçlü ve nitelikli müdahalelere ihtiyacı vardır. Netsizlik, müdahalesizlik, çözümsüzlük ölümdür. Partinin bugünkü yöneliminde parti bütünü, sınıf savaşımının somut sorunlarının çözümü yönünde yöneltmek vardır. Ancak bu yönelime kilitlenerek, bilincimizdeki gerilikleri aşar, kazanımları güçlendirir, sınıf savaşımında konumlanmayı sağlamlaştırırız. Ancak bu yönelimle **"illegal parti örgütlenmesi sağlanabilir, gerilla savaşı geliştirilir"**. Somut sorunların çözülmesine yoğunlaşmak, yapılması gereken budur. **"Temel yönelime hizmet etmek partinin tüm alan ve bölgelerin baş görevidir" M. Demirdağ.**

Halklarla dayanışma; emperyalizme karşı savaş!

Allilegi stin pali ton laon, polemo ston polemo ton imperialiston!

XANİA'DA EMPERYALİZMİN VARLIĞI LANETLENDİ

Bilindiği gibi emperyalizm dünya halklarına yönelik saldırganlığının en önemli araçlarından biri olarak çeşitli ülkelerde kurduğu askeri üsleri kullanmaktadır. Dolayısıyla bu üslere yönelik mücadeleye emperyalizme karşı mücadelenin temel hedeflerinden biri olmaktadır. Bu noktada Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (ILPS) de başta ABD olmak üzere emperyalizmin denizasını üslerinin kaldırılması için merkezi bir kampanya başlatmıştı. Bu kampanyanın bir

parçası olarak da Yunanistan, Girit-Xania'da Uluslararası Üsler Karşıtı Konferans gerçekleştirildi.

20-22 Eylül 2003 tarihinde ILPS'nin çağrısıyla gerçekleştirilen konferans için Girit/Xania'da (burada bir ABD üssü bulunmaktadır) birçok anti-emperyalist, savaş karşıtı yerel platformlar, ATİK, ILPS ve birçok başka örgüt ve kurum bir araya geldi. Konferansta Yunanistan'dan katılan kurumlar, yaptıkları hazırlıklar ve çabaları ile dikkat çekiyordu. Konferans öncesi yapılan afiş, bildiri vb. hazırlıklar da görülmeye değerdi.

Konferansın 20 Eylül'deki açılışında ilk konuşmayı Xania Üsler Karşıtı Platform yaptı. Konferansın ve üslere karşı mücadelenin önemini vurgulandığı konuşmanın ardından tüm dünyadaki özgürlük uğruna ve gericiliğe karşı savaşanlar ve o yolda canını veren insanlar için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı.

Konferansa Filipinler, İskoçya, İtalya, Danimarka, Türkiye ve İngiltere'den katılım sağlanırken Japonya, Nepal, Hindistan, Hollanda, Almanya delegeleri çeşitli nedenlerden dolayı konferansa katılamadı.

ILPS Genel Sekreteri Arman Riazı yaptığı konuşmada konferansın amacı ve üsler karşıtı kampanyaya olan ihtiyacı vurguladı. Konuşmanın ardından konferansa katılmayan Dünya Halkların Direniş Hareketi, Nepal, Tayland, İngiltere, ABD, Hindistan ve Bulgaristan'dan gelen mesajlara yer verildi.

Konferansın ikinci günü de çeşitli ülkelerden katılan delegelerin kendi ülkelerindeki emperyalist üsleri ve işlevlerini anlattıkları konuşmaların ardından Konferansa gönderilen mesajlara yer verildi. Ayrıca genel konu hakkında tartışılarak özellikle mücadele yöntemleri üzerinde öneriler sunuldu. Kısa bir moladan sonra Konferans Komitesi, hazırlanan genel deklarasyonu okudu. Deklarasyon üzerin-

de birkaç öneri ve küçük değişiklikler yapıldıktan sonra Üslere Karşı Kampanyanın önemli bir adımının atıldığı söylendi ve bu büyük alkışlarla karşılandı.

Konferansta ILPS Türkiye Seksiyonu da Türkiye'deki üslerin tarihini aktaran ve ülkenin emperyalizm ile ilişkisine değinen bir konuşma yaptı. Yine Konferansa Türkiye'den Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya da katılarak bir konuşma yaptı.

Üçüncü gün, yani 22 Eylül sabahı İnişiyatif Komitesi bir basın açıklaması düzenleyerek bu konferansın sonuçlarını sundu ve kendi ülkelerindeki durumu anlattı. Bütün konferans boyunca basının ilgisi çok yoğun ve olumluydu. Aynı gün akşam saatlerinde Xania'da bir açık forum düzenlendi. Bir kez daha anti emperyalist mücadelenin ve bu mücadelenin önemli bir aracı olarak üslere karşı mücadelenin önemi vurgulandı. ILPS'nin bu kampanyasının genişletilmesi ve dünya çapına yayılması noktasında ortak bir görüşe varılırken, Forum sonunda katılanlar hep birlikte ayağa kalkarak Yunanca ve Türkçe "Yaşasın Halkların Kardeşliği" ve yine Almanca ve İngilizce "Yaşasın Enternasyonal Dayanışma, Halklarla dayanışma, Emperyalizme karşı savaş" sloganları atıldı.

Eli taşlı bir profesörün ardından...

"Bir entelektüelin ahlakı ve ilkeleri, düşünce ve eylemi tek yönde götüren tek bir yakut kaynağı olan bir motorla işleyen bir tür kapalı dişli muhafazası oluşturmamalıdır. Entelektüel etrafta dolaşmak, ayakta durup otoriteye cevap verebileceği bir mekana sahip olmak zorundadır. Bugünün dünyasında otoriteye sorgusuz sualsiz boyun eğmek, aktif ve ahlaklı bir entelektüel hayatın karşısındaki en büyük tehditlerden biridir çünkü."

Filistin'in eli taşlı generallerinin ortasında 2 yıl önce İsrail karakolunu taşlarken görüldüğü, beyaz saçlı adam, Edward Said, bu fotoğraf karesindeki gibi yaşamı boyunca Filistin halkının yanında yer alarak ve onların direnişinin sesi olarak ömrünü tamamladı; 25 Eylül günü uzun süredir savaştığı lösemi hastalığına yenik düşerek yaşamını yitirdi. Edward Said'in yaşamı ve ölümü bir kez daha dünya halklarına halkın aydını olmanın ne demek olduğunu, aydın olmanın misyonunu tartıştırdı, ister istemez karşılaştırmalar yapmaya yöneltti.

KİMDİ EDWARD SAİD?

1935 yılında varlıklı bir Hristiyan ailesinin çocuğu olarak Kudüs'te dünyaya gelen Said, 1948 yılında ailesinin göçmen olarak Mısır'a yerleşmesiyle, İngilizce dışında başka bir dilin konuşulmasının yasak olduğu seçkin koloni okullarında eğitim aldı. Bu eğitimin bir parçası olarak "Avrupalı olmayan diğer" olduğunu öğrendi. 1951 yılında

Mısır'daki okulundan uzaklaştırılınca eğitimini sürdürmek üzere Amerika'ya gönderildi. Princeton ve Harvard'da tamamladığı üniversite eğitimi ve tatillerde ailesinin Mısır'dan sonra yerleştiği Lübnan'da aldığı edebiyat, müzik ve felsefe ile eğitimini tamamladı. 1963 yılında New York'ta Columbia Üniversitesi'nde ders vermeye başladı.

SÜRGÜN VE ENTELEKTÜEL

1967 yılına kadar "durumunun garipliğini hissetmekle birlikte bilinçli bir tepki oluşturmadığı, geleneklerinden kopuk olarak yaşadığını" söyler ve politik bir hareketin içinde yer almaz. Ancak bu tarihten sonra Arap-İsrail Savaşı ile çakışan üniversitedeki politik hareketlilik ve Vietnam Savaşı onun için değişimin de başlangıcıdır. Bu tarihte Filistin milliyetçiliği hareketine katılır. "Yahudi karşıtı" olduğu gerekçesiyle ABD'de eleştirir alır. Hem Amerikalı ve hem de Arap kimliğiyle 1972 yılında Beyrut'ta Arap edebiyatı konusunda çalışma yapar. 70'lerin sonlarında ise Enver Sedat ve Yaser Arafat tarafından barış görüşmelerine Filistin temsilcisi olarak atanır. Sürgündeki Filistin Parlamentosunda 14 yıl görev yapar. 1980'lerin sonunda FKÖ lideri Arafat ile görüş ayrılığına düşerek barış görüşmelerinde yer almaz ve barış karşıtı olmakla suçlanır. Ancak belki de Onun için en acısı Nazi olmakla suçlanmaktır. Said, 2. İntifada dönemindeki bir makalesinde Filistinlilerin şimdi "Oslo'nun ağır faturasını" ödemekte olduklarını, "ki on yıl süren görüşmelerden, dağıtılmış toprak parçaları,

İsrail'e boyun eğmesi için inşa edilmiş güvenlik kurumları ve Yahudi devletinin daha da gelişmesi için yoksulluğa mahkum edilmiş bir hayat dışında hiçbir şey elde edemediklerini" yazmıştır.

Kendini sürgün sayan bu eli taşlı üniversite profesörü "Oryantalizm" kitabıyla, Amerikalı siyasal bilim profesörü Samuel Huntington'ın "Uygurliklar Çatışması" tezi ne de yanıt olmuştur. Huntington'ın Sovyetler Birliği'nin çöküşünün ardından, İslam Uygurluğu'nun Batı Uygurluğu'na karşı bir tehdit oluşturacağı tezi ne karşı Said, kitabında "Şark" kavramının esas olarak "Batı" tarafından "kurgusal olarak" üretildiğini ve "Ba-

ti'nin kendisini tanımlamak için, kendinden farklı olan "öteki" kavramını vurgulamak amacıyla bu kavramı geliştirdiğini anlatır. Said, bu çatışmanın sınıfsal bir çatışma olduğunu, emperyalizmle ezilen dünya halkları arasındaki çelişkinin gözlerden saklanması için geliştirilen bir tez olduğunu söylemiyordu. Bu da onun görüşlerinin zaafiydi, zira onun görüşlerinin temeli de ağırlıklı olarak kültürel çatışmaya dayanıyordu. Edward Said bir Marksist, bir sosyalist değildi. Ama halkın yanında bir "entelektüel" üstelik de "sürgünde bir entelektüel" olarak düşündü, söyledi, yazdı, yaptı, yaşadı ve 25 Eylül'de aramızdan ayrılmıştı.

Yoldaş Gajurel hala tutsak

19 Ağustos'ta Çenya havaalanından Hindistan güvenlik güçleri tarafından tutuklanan Nepal Komünist Partisi (Maoist) Polit büro üyesi Yoldaş Chandra Prakash Gajurel (Garav) hala Hindistan'da tutsak bulunuyor. 18 Eylül günü Çenya'da mahkemeye çıkarılan Gajurel, 15 günlüğüne güvenlik güçlerine teslim edildi.

Gajurel, Hindistan yasalarına göre

çok ciddi olmayan sahte dokümanla yolculuk yapmaktan yargılanmaktadır. Buna rağmen, böylesi dayanaksız suçlamalarla yeniden polis tarafından gözaltı uygulamasının sürdürülmesi komplodur. Bu, Gajurel yoldaşın Hindistan'da mı tutsak kalacağı yoksa Nepal'deki monarşist rejime mi iade edileceği konusunda Gajurel'in yaşamının hala tehlikede olduğu kaygısını büyütmektedir.

Yoldaş Gajurel, Hindistan yetkililerine Nepal'den Hindistan'a yolculuğunun detayları ve Avrupa'ya ziyaretinin amaçları hakkında yazılı bir açıklama vermiştir. Bu açıklamaya göre, Gajurel Kalküta üzerinden Batı Nepal'den Çenya'ya geçerek Avrupa'daki göçmen Nepalliler ve genel anti-emperyalist güçler arasında Parti politikalarını ve programının propagandasını yapmaya gitmiştir.

Bu açıklama, kralcı askeri diktatörlüğün Gajurel'in Hindistan'a sığındığı yolundaki uydurma, asılsız propagandalarına da etkili bir şekilde yanıt olmaktadır. Aynı şekilde, Hindistan egemen sınıflarının bir kliğinin Gajurel'in Londra'ya Kral'la görüşmeye gittiği yönündeki şüphelerini de açıklığa kavuşturmuştur. Nepal ve Hindistan egemen sınıflarının bu iddiaları yanlısına temelsiz ve gülünçtür ki, yanıtlamaya bile değmemektedir.

Bu arada Yoldaş Gajurel'in yaşamının güvence altına alınması ve özgürlüğü için haykırınlar seslerini de yükseltmektedir. Birçok ülkede Garav yoldaşın serbest bırakılması için eylemler yapılmaktadır.

Bolivya'da işçiler polisle çatıştı

Latin Amerika ülkelerinden Bolivya'da Devlet Başkanı Gonzalo Sanchez'in politikalarını protesto etmek için grev yapan işçiler polisle çatıştı.

Polisin işçileri dağıtmak için göz yaşartıcı gaz ve plastik mermiler kullandığı çatışmada çok sayıda işçi de tutuklandı. Bolivya'da Devlet Başkanı Gonzalo Sanchez'in politikalarını protesto eden grevci işçiler ve küçük işletme sahipleri polisle çatıştı. Polis üç gün den bu yana grevde olan ve başkent La Paz'ın çeşitli bölgelerinde barikatlar kurarak yolları trafiğe kapatan göstericilere gözyaşartıcı gaz ve plastik mermilerle saldırdı. Güvenlik güçleri çok sayıda işçiyi de tutukladı.

Polis, göstericilerle çatıştığı sırada Başkan Sanchez'in çalıştığı Hükümet Sarayı etrafında güvenlik önlemleri aldı. Başkan Sanchez'in koka üretimiyle ilgili aldığı önlemler ve IMF'nin "tavsiyeleriyle" uyguladığı ekonomi politikaları ülkede tepki çekiyor.

Dünyadan Notlar

TASFIYECİLİĞİN PANZEHİRİ MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM'DİR

Bugün emperyalizmin kas gücüne dayanan saldırganlığının yanında ideolojik saldırılarının ülkemiz ve dünya devrimci hareketi üzerindeki etkilerinin yoğun olarak görüldüğü bir süreç yaşamaktayız.

Emperyalizmin saldırganlık savaşları, halkların katliamı ve her çeşit etkileriyle gün gibi açıkken, buna karşın ideolojik saldırılarının, estirilen tasfiyecilik rüzgarının ciddiyetini görmez ve göstermezsek birebir kendimizden tutalım, ülke ve dünya devrimci/komünist hareket üzerindeki etkilerini kavrayamayız, buna karşın ideolojik donanma, Marksist Leninist Maoist müdahaleye de sahip olamayız.

Özellikle 1990'larda RSE'nin çöküşüyle hızlanan ideolojik manipülasyon harekâtı emperyalizmin ideologları tarafından yoğun olarak işlendi ve günümüze gelindiğinde çeşitli biçimleriyle bu saldırı daha da yoğunlaşarak sürdü. 1990'ların sonlarında, özellikle de Seattle'de "dünyanın lanetlilerinin" yüzbir çeşit rengiyle Dünya Ticaret Örgütü'nü hedef alan hareketi, ezilen, sömürülen yoksul halkların mücadelesinde de etkisini açıkça gösterdi. Ki Halkların Uluslararası Mücadele Ligi'nin esin kaynaklarından biridir bu süreç. Yılların mayalanmış öfkesinin açığa çıktığı bu ve bundan sonraki eylemler için herkes kendi cephesinden (sınıf penceresinden) değerlendirme yaptı. Kimisi bildik söylemleriyle "bir avuç

çapulcu, anarşist" yakıştırmaları yaparak (ki belki de en tehlikesiz saldırıları buydu) kimisi ise bu harekete en olmadık payeler biçerek emperyalizmden kurtuluşu bu hareketlere bağladı. Öyle ya, kendi ülkesinde "eli kolu bağlanan", halka yönelik saldırılar karşısında "kımıldayamayanlar" böylesi bir harekete karşı secde etmekten ve kurtuluşu bu "protestolarda" görmekten geri durmadılar. 1999'da Seattle Muharebesiyle başlayan süreç kuşkusuz ki çok önemlidir ve emperyalistlerin birçok toplantısının sonuçsuz bitirilmesine yol açarak somut kazanımlar da elde etmiştir. Emperyalizmin, onun kurumlarının ve aralarındaki anlaşmaların teşhiri olarak önemli ilerlemeler kaydeden ve ABD liderliğindeki Irak'a yönelik saldırganlık savaşına karşı da kitlelerin toplanmasında ve harekete geçmesinde önemli işlevler üstlenen bu hareketin, dünya halklarının emperyalizmden kurtuluşunu gerçekleştirmesi mümkün değildir. (Zaten çoğunun böyle bir hedefi de yoktur.) Bu köşede özellikle Dünya Sosyal Forumu vb NGO'ların, "küreselleşme karşıtlarının" niteliği ve yönelimi konusuna yer vermiştik.

"Emperyalizmin teşhiri dünya savaşını durdurmaz. Çözüm, halk savaşını yürüterek devrimi yapmaktır." (Başkan Gonzalo)

Kitle hareketlerinin devrimlerdeki rolü açıktır. Ancak kitle hareketleri ile silahlı mücadeleyi birbirinden yalıtan,

kitle hareketlerini kitlelere silahlı mücadeleye bilincini yaymanın bir aracına dönüştürmeyen, kitleleri doğrudan silahlı mücadelenin uygulayıcılarına dönüştürmeyi hedeflemeyen, kitle hareketleri ile silahlı mücadeleyi eşgüdümlü bir tarzda ve birbirini güçlendirme temelinde ele almayan bir anlayış ve pratik hem kitle hareketlerini ve hem de silahlı mücadeleyi içten içe çürütür ve yenilgiye mahkum eder.

İşte yukarıda bahsettiğimiz rüzgara kapılanlar kitle hareketlerini reformizme, pasifizme, düzenin sınırlarının içine hapsederek; silahlı mücadeleyi de marjinal, kitlelerden ve politikadan kopuk ele alarak, devrimi imkansızlaştırdılar, halkları emperyalizme karşı silahsızlandırırken, onları düzene yedeklerken devrimin ruhuna da fatiha okurlar. Zira devrimin iki temel bileşenini birbirinden ayırıp devrimin olabirliliğini yok ederler. Ama sorun burada da bitmiyor;

SILAHLI MÜCADELE, HANGİSİ?

"Sorun sadece silahlı mücadele değildir. Sorunun özü Halk Savaşı, Komünist Partisi ve Marksizm-Leninizm-Maoizm'dir."

Sorun ne tek başına kitle hareketleri, ne de "radikal yöntemlerdir". Sorun günümüzün Marksizmi Maoizm önderliğinde verilen ve gelişen halk savaşlarıdır. Bunun dışında "radikal yöntemlerin" hatta kimi silahlı mücadelelerin yürütülüyor olması yanıltıcı olmamalıdır. Örneğin 1990'ların sonlarındaki ideolojik savrulmuş etkisiyle silah bırakarak, günümüzde tek tek yeniden silaha sarılan Meksika'daki Zapatista Ulusal Kurtuluş Ordusu (EZLN), Korsika'daki Korsika Ulusal Mücadele Cephesi (FLNC) vb. hareketler, kuşkusuz

ki, Gonzalo yoldaşın da altını çizdiği gibi emperyalizme karşı mücadeleye güç katacaklar, onu zayıflatacaklardır ama, ancak demokratik halk devrimi, sosyalizm ve komünizm hedefine yürüyen Maoistlerin önderliğinde bu kağıtan kaplanlar ortadan kaldırılacaktır. Emperyalizme cepheden karşı olmayan ve burjuvaziyi yıkıp proletaryanın iktidar olmasını savunmayan her hareket, -silahlı da olsa- düzenin biraz daha iyileştirilmesini istemekten öteye gidemeyecektir. Bu noktada farklı bir örnek de Peru'dan vermek gerekiyor. Bilindiği gibi bir süre önce Peru Komünist Partisi, Halk Savaşını yükseltme kararı aldı ve faşist Peru devletine karşı saldırılarını artırdı. Aynı süreçte ise yine Peru'da silahlı mücadele veren ve özellikle 1996'da Japon Büyükelçiliğindeki rehin alma eylemiyle sesini duyuran Tupac Amaru örgütü silah bırakma kararı aldı. Bu da, dünya halklarının kurtuluşu mücadelesine kimlerin önderlik edeceğini ortaya koyan küçük bir örnek. Bunun yanında Nepal'deki Maoistler öncülüğündeki yeni iktidara; eski, çürümüş monarşik devlet arasındaki savaş NKP(M)'nin inisiyatifinde ilerliyorken, Filipinler'de mevcut Arroyo hükümeti Maoistler önderliğinde yürütülen kampanyayla 2004 seçimlerine girmeyi hayal bile edemezken, Hindistan'da, İran'da, Bhutan'da, Endonezya'da Maoistler güçlenirken gerçek kurtuluşun MLM bilimiyle her ülkenin kendi koşullarına göre geliştirdiği/geliştireceği halk savaşlarıyla olacağı bir kez daha bilinçlerde yer ediyor. Emperyalizmin estirdiği tasfiyecilik, reformizm rüzgarından da, emperyalizmin kendisinden de kurtuluş için Maoizm'e sarılmanın yacıklığı da kendini gösteriyor.

“Halkım için ölmeye hazırım” derdi

7 Ekim 1988 tarihinde Gebze'den İstanbul'a gelen bir arabanın içinde bulunan İ. Hakkı Adalı, Reha Şen, Fevzi Yalçın ve Kemal Soğukpınar, Tuzla Köprüsünde önceden hazırlanan bir operasyonla katledildiler. 4 Partizan, durdurulan arabadan indirilerek kurşun yağmuruna tutuldu. Ve Proletarya Partisinin şehitleri olarak tarihteki onurlu yerlerini aldılar.

Tarihe Tuzla Katliamı olarak geçen, devletin bu katliamının 15. yılında İsmail Hakkı Ada-

lı'nın annesi ve kız kardeşiyle yaptığımız söyleşi-yi yayınlıyoruz:

-Ana bize İsmail'in yaşamını ve mücadeleyi yaşantısını anlatır mısın?

Hüsnüye Adalı (Anne): Benim oğlum dürüst, temiz bir insandı. Arabayla İstanbul'a gelirlerken kurşuna dizildiler. Oradan vatandaş gibi geliyorlardı. Kime ne yaptılar? Kime zarar verdiler? Hiçbir sorgulama, hiçbir şey yapmadan dördünü de vurdular. Öyle suçsuz yere onları orada taradılar. Devletin maceraları böyle işte. Devletin boynu devrile diyorum. Yavrurum bu çocuklar sadece istiyorlar ki; halk iyi yaşasın, halk iyi geçinsin. Yani gençlerin istediği işte budur. Bunların istediği halkın rahat yaşamasıdır. İsmail'im okulunda çok başarılıydı. Çok güzel resim yapardı.

-İsmail'in sizinle olan ilişkileri, halkla olan ilişkileri nasıldı?

Hele bir mahalleye sorun İsmail'im. Ben çocuklara kızsaydım, “anne, kızma çocuklara” diyordum. “Onlar çocuk, kırsalar da, döksele de bir şey deme. Büyüdükleri zaman böyle yapmazlar. Biraz özgür kalsınlar, oynasınlar” derdi. Mahallemde herkes hala İsmail'im anlatıyor. Biz İsmail'i bilemedik. Alt katta kiracımız oturuyordu. Bir

parça ekmeği bile olsa, onlar fakir diye hep onlarla paylaşırdı. “Bana bir şey olmaz” derdi. Ben İsmail'in mücadelesini ilk başta pek fark etmedim. Bir şeyini bize pek söylemezdi, anlatmazdı. Bir kere elinde kağıt gördüm. Bildiri gibiydi. Dedim “İsmail'im, kurban olayım sana, o ne oğlum?” Dedi “anne bir şey değil. Merak etme bana bir şey olmaz. Ben öyle yerlerden geliyorum ki, polis beni yakalayamaz.” “Sen yerinde durmuyorsun, giderim denize atarım kendimi”. Bana dedi ki “anne, beni kabul ediyorsan, ben buyum. Bilsen ki seni darağacına çekmişler, diyorlar İsmail gel bu işten vazgeç. Ben senin o darağacında sallanmana göz yumarım ama yine ben bu yolumdan dönmem. Gerekirse kendi başımı da koyarım bu yola.” Ben de bir şey demedim artık. Bir gün de İsmail'ime niye eve gelmediğini sordum. “Anne, benim sizden başka büyük bir ailem var. Siz benim küçük ailemsiniz. Benim bir de büyük bir ailem, yoldaşlarım var” dedi.

-Ana İsmail'in yolundan devam edenlere, onun mücadelesini sürdürenlere son olarak bir şey söylemek ister misin?

Onlara diyorum ki, sağ olsunlar. Tabi ki onların yolunu sürdürecekler. Şehitlerin yerinde rahat

yatması için hesabını soracaklar, mücadelesini sürdürecekler. Onların kanını yerde bırakmayacaklar. Yani ben bunu istiyorum inan ki. Partisi devam etsin. Yollarına devam etsinler.

-Sizin ağabeyinizle ilgili söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Gülçin Adalı (Kardeşi): Abim şehit düştüğünde ben 12 yaşındaydım. O yaşlarda ne yaptığımı anlamıyordum. Arkadaşları gelip gidiyordu, bir şeyler yapıyorlardı. İyi şeyler yaptıklarına kesinlikle emindim. Çünkü abimin kişiliğini iyi tanıyordum. İnsanlar için hep özverilerde bulunuyordu. Abimin mücadelesine tabi ki saygı duyuyordum. Bu mücadele özveri istiyor. Yani her insanın da harcı değildir. Ölümü göze almak, idealleri uğruna ölmek kolay değil. Böyle bir kişiliğe sahip olmak güç ama güzel. Ailesi için, kardeşleri için çok fedakar bir insandı. Doktor olan bir abim var. Onun doktor olmasında katkıları çoktur. Abim, doktor olana derdi ki “eğer insanlığa yararlı olmak istiyorsan, doktorluk gibi bir mesleği seçmelisin.” Abim de doktor olmaya karar verdi. Doktor abim de bugün fakir olan hastalara ücretsiz bakıyor. Bunu da İsmail abime borcu olarak görüyor.

“Özgür gibi bütün şehitlerin hesabı da sorulacak”

20 Ekim 1997 tarihinde Amasya Taşova'da bir ihbar sonucu TC güçleriyle girilen çatışmada şehit düşen TKP/ML Aday Üyesi Özgür Kemal Karabulut'un annesi Sultan Karabulut'tan oğlunu bize anlatmasını istedik.

-Bize Özgür'ün yetiştiği koşulları anlatır mısınız?

Özgür özverili, insanları seven, eline birşey geçince paylaşmak isteyen bir çocuktur. Özgür bir gün hastalandı. Hastaneye götürdüm. Sabahın çok erken saatleriydi. Baktık ki kadınlar, çöpleri devirmiş sanki mücevher arar gibi “şurdan şu kadar çıktı, burdan bu kadar çıktı” diyerek çöp topluyorlar. Özgür gitti yanlarına. “Siz ne yapıyorsunuz teyze” dedi sinirli sinirli. Kadın da sinirli konuştu “görmüyor musun çocuklarımıza yiyecek götürüyoruz.” Özgür durdu düşündü. “Anne” dedi “sen bana yiyecek alacağın parayı ver.” Çıkardım verdim, hiç unutmam 5 liraydı. Koştu çöpten yiyecek toplayan kadının yanına. “Teyze” dedi “senin çocuğun onu yerse hastalanacak. Al bu parayı çocuğuna yiyecek al.” Özgür o gün hiçbir şey yemediği için tahlil yaptıramadan eve geri döndük.

Özgür çok çalışkandı. Gece üçe dörde

kadar çalışıp kitap okurdu. Babası bir gün onu tatile göndermek istedi. Özgür “ben Karadeniz'e tatile gidemem” dedi. “Arkadaşımın babası yok, ben onunla gidip hem çalışıp fındık toplayacağım, ona yardım edeceğim, hem de tatil yaparım” dedi.

-Devrimci düşüncelerle ne zaman tanıştı?

Orta 2, orta 3'te Partizanlarla tanıştı. Orta sonda hep İbrahim Kaypakka-ya'nın kitaplarını getirip okuyordu. Liseye başladığında Partizan'la haşır neşirdi. Zaten Partizan da bizim bilmediğimiz, tanımadığımız bir şey değildi. İbrahim Kaypakka-ya'nın, Deniz Gezmiş'in kitapları vardı. Babası, kardeşleri okuyordu. Lisede yken eve artık

fazla gelmiyordu, arkadaşlarına gidiyordu. Onları bize getiriyordu. Sonradan öğrendik, okulda gazete dağıtıyormuş, derneklere gidiyormuş.

-Şehit düşmeden önce görüşüyor muydunuz?

Özgür'ün babası da sürekli izleniyordu. Zaten 12 Eylül'den alışmıştık. Özgür hapseden çıktıktan sonra tekrar görüşe gittik. Çıkışta bizi 6-7 arkadaşıyla aldılar. Gecenin üç dördüne kadar bana konuşarak işkence yaptılar. Dörde doğru işkenceci geldi bana “Özgür'ün şekeri, sarası var mı” diye sordu. Onlar böyle deyince fırladım öteki odaya. Özgür'ü bir sandalyeye bağlamışlar, kafası sallanmış, sandalyede ağzı kanlı köpük. Özgür'ü söküp sürüklediler. Köpek yavrusunu atar gibi bahçeye fırlattılar. Metroya kadar sürükledim, ordan bir yere gittik. Daha sonra İstanbul'da 1 Mayıs'a katıldık. 1 Mayıs'tan sonra da Ankara'ya geldik. Bir gün gece iki buçuk-üç gibi Özgür polisleri atlatıp evden ayrıldı.

-Şehit düştüğünü nasıl haber aldınız,

cenazeyi almaya gittiğinizde neler yaşadınız?

Almanya'daki abisi vurulup, yerde olduğunu televizyonda görmüş. Abisi burda akrabalarını aramış. Ben Yozgat'tan geldim, Amasya'ya gittik. Ben Özgür'ün şehit düştüğünü daha bilmiyordum. Hastaneden askeriye gittik. Bizi bir odaya soktular. Rütbeli biri yaklaştı. Yakasından tutup “yoksa Özgür'ümü öldürdün mü?” dedim. Adamın benzi kül gibi oldu. Burdan Taşova'ya gittik. Savcı, Özgür'ü ölmeden görmüş, Özgür'ü sağ haliyle morga atmışlar. Birşey yapmamış. “Annesi benim yanıma gelmesin” demiş. Kalabalığın yanına iki simitçi çocuk gelmişti. Çocuklara sordum “burda çatışma olmuş, gördünüz mü?” Çocuk, “he” dedi. “Dün burada çatışma oldu, biz teröristin yanına gittik, baktık terörist bize güldü. Arkadaşım teröristin elini tuttu. Bize baktı güldü. Polisler bizi ordan kovdu” dedi. Özgür'ü morgtan aldık, hastanenin önüne geldik. Halk dönüp bize bakıyor. “Bakin” dedim. “Altınızda bir yiğit yatıyor, bu yiğit sizin için öldü. Sizin mücadelenizi veriyordu” diye bağırdım. “Gelin” dedim “bu hesabı biz soralım, bu hesabı ancak halk sorar” diye bağırdım. Saat beşe kadar halka bağırdım. Taşların, hastanenin dili olsa da dile getirirse. Başlarına geldikçe düşünecekler. Bu dünya böyle kaldıkça, bu memleket yürüdükçe, bu sözlerim, uğultular sürecek, halk başını kaldırmadıkça bu katliamlar sürecek.

-Özgür'ün ihbarcısının yoldaşları tarafından kendi silahı ile cezalandırılması sizi nasıl etkiledi?

Televizyon izlerken bir telefon geldi. “Teyze” dedi, “Özgür abimi ihbar eden adamı öldürmüşler”. Televizyona bakıyorum ben. Rütbeliler muhtarın karısını teselli ediyorlar. “Muhtarı öldürenleri getirip burda gömeceğiz” diyorlar. “Özgür'ün yoldaşları muhtarı cezalandırmış, kurban olayım o tetiğe giden ellere” dedim. Özgür gibi bütün şehitlerin hesabı soruluyor, sorulacak.

DUMANLI ŞEHİTLERİ ANILDI

27 Eylül 1998 tarihinde Tokat Almus'a bağlı Dumanlı dağlarında şehit düşen Leyla Karakoç, Bahattin Günel, Ümit Güner ve Zeynel Çalpar için Leyla Karakoç'un mezarı başında bir anma düzenlendi. 5 Ekim 2003 tarihinde Leyla Karakoç'un Sefaköy Kanarya'daki mezarı başında ailesi ve yoldaşları tarafından düzenlenen anma, Leyla Karakoç şahsında Dumanlı şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Dana sonra Leyla Karakoç'un yaşamı ve şehitleri anmanın önemini belirten bir konuşma yapıldı. Konuşmada şehitlerimizin mücadele geçmişlerinin örnek alınmasının önemine ve şehitlerimizin bizlere bıraktığı onurlu tarihimizin lekesizce sürdürülmesi için Proletarya Partisi önderliğinde verilen mücadelenin daha da geliştirilmesine dikkat çekildi. Daha sonra Dumanlı şehitleri için yoldaşları tarafından şiirler ve marşlar okundu. Leyla Karakoç'un annesi de kısa bir konuşma yaparak, onların hiçbir zaman unutulmayacaklarını belirtti. Ananın konuşması alkışlarla ve zılgıtlarla son buldu. Anma “Leyla yoldaş ölümsüzdür”, “Devrim şehitleri ölümsüzdür” sloganları atılarak sona erdi.

(İstanbul)

Sınıf mücadelesi yolunda uzun bir yürüyüşür devrim...

ÇKP'de 1931 yılı Ocak ayında Vang Ming Parti'nin merkezi yönetim organlarının iktidarını gasp etti. Kendisini "sapına kadar bir Bolşevik" olarak tanıtan Vang Ming, bütün öteki "sol" oportünistler gibi Çin Dervimi'nin teori ve pratiğinden habersizdi. Çin'deki sınıf ilişkileri üzerine hiçbir araştırma ve inceleme yapmadan, ortada olanların "en tehlikeli düşmanlar" olduklarını ileri sürüyor, burjuvazinin tümüne ve

küçük burjuvazinin yukarı kesimine karşı mücadeleyi savunuyorlardı. "Hep mücadele, dostluk yok" diye nitelenebilecek bir dizi "sol" siyaset izliyorlardı. Askeri çizgide ilk başta maceracılık yolunu tuttular. Sonra da karanlığa ve teslimiyete döndüler. Örgütsel çizgi konusunda sekterlik yaptılar ve iktidarı Başkan Mao'dan gasp ettiler. İmparator gibi davranan Vang Ming, kendisini halkın üstünde tuttu ve hatalı çizgisini her

yerde hakim kıldı. Bunun sonucunda ÇKP kızıl bölgelerdeki kuvvetlerinin yüzde doksanını, beyaz bölgelerdeki kuvvetlerinin de hemen hemen tümünü kaybetti ve Kızıl Ordu, faaliyet gösterdiği bölgeleri terk ederek Uzun Yürüyüş'e geçmek zorunda kaldı.

1934 Ağustos'una gelindiğinde sayıları 100 bine düşen Kızıl Ordu kendilerini Guomindang çemberinin içinde buldu. Çemberi yarmak için 100 bin kişilik ordu, silahları ve birkaç parça eşyalarıyla 12 bin km sürecek olan Uzun Yürüyüş'e başladı...

Kızıl Ordu geri çekilmeye 16 Ekim 1934'te başladı. 1935 Ocak ayında yapılan Zunyi toplantısında Vang Ming'in "Sol" oportünist çizgisinin hakimiyetine son verildi. Başkan Mao Parti önderliğini tesis ederek ÇKP'yi Marksizm-Leninizm'in doğru yoluna soktu.

Zunyi toplantısı ile çocukluk çağından erginlik çağına geçen ÇKP, bütün dünyaya Uzun Yürüyüş'le moral ve cesaret verdi. Çan Kay Şek'in ardısıra takipleri, pusuya düşürülme, bombalama, açlık ve hastalık bir de doğa koşullarıyla savaşan Kızıl Ordu, 80 bin kişiyi bu uğurda şehit verdi. Geçtik-

leri topraklarda aynı zamanda toprak ağalarıyla savaşıyor, halkı eğitip örgütüyor, yürüyüşlerini askeri bir hareket olmakla sınırlamayıp halk savaşının bir parçası haline getiriyor, düşüncelerinin Çin halkıyla buluşmasını sağlıyorlardı.

Bu yürüyüş boyunca 18 tane sıradağ, 28 tane köprüsüz nehir ve onlarca göl ve bataklıktan geçen Kızıl Ordu askerleri, kuşkusuz bununla Çin halkına aşlamayacak engel olmadığını kanıtıyorlardı. Ama dağları, nehirleri aşmaktan da önemlisi kitlelerde kendine güvenme bilincinin yaratılmasıydı. Bu yüzden Kızıl Ordu nicelik olarak azalmasına karşın ÇKP'de egemen olan doğru siyasi çizgi sayesinde toparlanmış ve geleceğin tohumlarını atmıştı.

Başkan Mao Uzun Yürüyüş'ü değerlendirirken "O emperyalistlerin ve Çan Kayşek'in aciz olduğu bir durumda tüm dünyaya Kızıl Ordu'nun kahramanlar ordusu olduğunu ilan etti ve geçtiğimiz bölgede yaşayan 200 milyon insana kurtuluş yolunun Kızıl Ordu'nun izlediği yol olduğunu duyurdu" diyerek Uzun Yürüyüş'ün önemini vurguluyordu.

Lice katliamının yıldönümünde bir kez daha; BERXWEDAN JİYANE!

Tarih: 22 Ekim 1993... **Yer:** Diyarbakır'ın Lice ilçesi. İlçede sabah saatlerinde dolaşan askerler, herkesin evlerine girmesini, aksi taktirde öldürüleceklerini söylüyor. Fazla zaman geçmeden özel timler sabah saat 9:00'da ilçeye ve köylerine tank, panzer, roketatar ve lav silahlarıyla saldırdı. Gece geç saatlere kadar süren yoğun saldırı sonrasında Lice'den barut kokusu ve dumanlar yükseliyordu... Saldırının ardından sokağa çıkma yasağı ilan edildi, ilçeye giriş çıkışlar yasaklandı. Katliamın ardından Lice'de inceleme yapmak isteyen CHP'liler, "Sivil otorite tanımıyoruz" denilerek özel tim tarafından geri çevrildi.

Katliamı PKK'nin üstüne yıkıp anti propaganda malzemesi yapmak isteyen devlet, ilçeyi gerillaların bastığını, Tuğgeneral Bahtiyar Aydın'ın öldürüldüğünü söyledi. Cemil Bayık tarafından yapılan açıklamada ise; Tuğgeneralinin öldürmediği, bunun ordu için bir çekişme olduğu belirtildi, devletin halkı bir kez daha acımasızca katlettiği, katliamda 380 kişinin öldürüldüğü söylendi. Döne-

Netice, birbuçuk yaşında... Lice'deki vahşete tanık olan gözleri, yaşananlardan sonra bir daha görmemesine aydınığa veda etti. Netice Cantürk, kör oldu... Diyarbakır Tıp Fakültesi Hastanesi'nin koridorları, jimdi karantadaki Netice'nin künk omuzundan duyduğu acıdan atığı çığlıklarla yankılanıyor. Bu çığlıklar size kadar ulaşıyor mu? (Fotoğraf / Enver ÖZÇELİK)

min valisi İbrahim Şahin ise "olaylarda 9 kişi ölmüştür" şeklinde açıklama yaptı. "Olaylar karşısında zarar gören vatandaşların bu zararlarının karşılanacağı(!)" belirtildi. Yaralıları inceleyen Tüm Sağlık Sen "kimyasal silah kullanıldığı, yaralıların

birçoğunda görülen birinci derece yanıklardan ve üç kişinin gözlerinin kör olmasından anlaşılıyor" tespitini yaptı. Sağ kalanlarından birinin anlatımı ise şöyleydi: "Saldırı sırasında dışarıya çıkmamız için anons yapıldı. Çıkanlar hem tarandı, hem de lav silahıyla yakıldı. Tek kelimeyle vahşetti." Aynı şekilde gençlerden oluşan 27 kişinin okulda topluca kurşuna dizildiği de görgü tanıklarınca aktarılanlar arasında yer alıyordu.

Katliamın sonrasında 4 gün ilçeye giriş çıkış yasaklandı. Bu süre içinde "temizlik" yapılarak katliamın izleri ortadan kaldırılmaya çalışıldı. Yasak kalkar kalkmaz halk ilçeyi terk etmeye başladı. 9 bin 600 olan ilçe nüfusu iki günde 4 bine indi. Yaşadığımız coğrafyada gerek Türkiye'de gerekse T. Kürdistanı'nda yaptığı katliamlarla her daim gerçek yüzünü göstermiş olan devlet, korku ve sindirmeyi amaçlarken, halkın öfkesinin daha da artmasından başka bir hedefe ulaşamıyordu.

Ekim ayı şehitleri ölümsüzdür!

Cuma Polat: DDKD'li (Devrimci Doğu Kültür Derneği) Sosyal Faşistler tarafından 2 Ekim 1979 tarihinde Siverek'te katledildi.

Mustafa Kemal Alpınar: 1959'da Afyon'da dünyaya gelen M.Kemal Alpınar, 19 Ekim 1979 tarihinde Afyon Sandıklı'da 40-50 kişilik faşist bir grubun saldırısıyla katledildi.

Behzat Firik: 1981'in Eylül ayında TİKKO gerillası Pir Hasan Kulaç'ın şehit düşmesinin ardından süren operasyonlarda evinden kaçırılarak ormanda işkenceli sorgulardan geçirilen Behzat Firik, sorulan soruların hiçbirisini yanıtlamaz. Böylesine bir direniş karşısında çaresizleşen işkenceciler 10 Ekim 1981'de Behzat Firik'i katlederler.

Kemal Özgül, Salih Kaynar, Abdullah Yıldır: 10 Ekim 1984 tarihinde Fransa'da ırkçı faşistler tarafından katledildiler.

Mustafa Tekin: Dersim Nazımiye Pane köyünde doğan Mustafa Tekin, 6 Ekim 1987'de Edirne'de Meriç nehrini geçerken boğularak yaşamını yitirdi.

PÜLÜMÜR ŞEHİTLERİ

TMLGB'de örgütlü olan Medet Hoşafçı, Yılmaz Talayhan, Halil Erciyas ve Ayhan Altunbaş, yeni katıldıkları gerilla birliğindeyken diğer birliklerle buluşmak üzere buldukları Pülümür'de konakladıkları bir sırada ihbar edilirler. Buldukları yerde yeterli silah olmaması nedeniyle silahsız olan gerillalar, çatışmaya girmeden 3 Ekim 1990'da katledilirler.

Kemal Yıldırım: 1931 yılında Erzincan'ın Tercan ilçesinde dünyaya gelen Kemal Yıldırım, 1976'da Almanya'da ATİF kurucuları arasında yer aldı. 5 Ekim 1991 tarihinde yakalandığı bir hastalık nedeniyle hayatını kaybetti.

Kahraman Ailesi: 9 Ekim 1993 tarihinde Dersim Çemişgezek Doğan köyüne giden PKK'liler, Kahraman ailesinden Veli Kahraman, Meral Kahraman ve Zeynep Kahraman'ı katletti.

Ercan Eser: 20 Şubat 1973 tarihinde Dersim'de dünyaya gelen Ercan Eser, 22 Ekim 1998'de İstanbul Kağıthane yolu üzerinde asfalt kamyonunun, içinde bulunduğu minibüse çarpması üzerine yaşamını yitirdi.

Yaşanan toplumsal eşitsizlikten ve yoksulluktan birinci derecede kadın ve çocukların etkilendiği büyük bir gerçeklik olarak rakamlarla karşımıza çıkıyor. 0-4 yaş grubunda bulunan 2 milyondan fazla çocuk sosyal güvenceden yoksun. 6-18 yaş grubunda bulunan 6 milyon çocuk bir işte çalışıyor. Son 5 yıl içinde çalışan çocuk sayısında sürekli bir artış var. 6 bin çocuk ise sokaklarda yaşıyor. Bu çocukların 650 bini İstanbul'da yaşamaya çalışıyor.

Sistemin ilan ettiği birçok özel günün aslında göstermelik, kitleleri kandırmanın bir aracı olduğunu net olarak görüyoruz. Dünya Barış Günü'nde sözde barış için yapılanların ne anlama geldiğini, Dünya Çiftçiler Günü'nde tarımı tasfiye etmenin adımlarının atıldığını, işçi dostu olduğu söylenen günlerde işçilerin haklarının nasıl birer birer alındığını hepimiz biliyoruz. Bu günlerden birisi olan **6 Ekim Dünya Çocuklar Günü**'nde yine ekranlarda, manşetlerde bolca rastladığımız çocukların mutluluk tabloları aslında birer yalandan ibaret. Yılın diğer günlerinde yaşananlar elbette ki gerçekleri bize unutturmayacak nitelikte. Bu günlerde sunulan hiçbir güzellik bize sahici gelmeyecek. Çünkü gerçekler olduğu gibi ortada. Çünkü çocuklar hala haksız savaşımlardan, hastalıklardan, gıda ambargolarından ölüyor. Çünkü çocuklar dünyanın birçok yerinde köle gibi alınıp satılmaya devam ediyor. Çünkü çocuklar hala birçok işyerinde ölesiye çalıştırılıyor. Bu düzenin efendileri nasıl ki kadınları birer meta gibi alıp satıyorsa aynı şey çocuklar için de geçerli.

Guatemala'da doğan bir çocuk gelecekte okuma yazma bilmeyen %44'lük kesimin bir parçası olacağından habersiz yaşıyor. Yada ilerde halkın %90'ının çöp toplanmayan hanelerinde yaşayacak olduğunun farkında değil. Belki de daha büyümeden kronik beslenme yetersizliğinden dolayı yaşamını yitirecek.

Sömürge ve yarı sömürge ülkelerde ise çocukların yüksek çoğunluğunun kaderi ailelerinin geçim durumu yüzünden önceden belirlenmiş oluyor. Kuzey Hindistan'da loş, havasız bir odada bir düzine çocuk, 40 sente sahte bilezik yapmak zorun-

da kalıyor. Bu çocuklar aileleri tarafından 35 dolar (50 milyon) karşılığında atölyelere satılıyor. 9 ile 14 yaş arasındaki bu çocuklar her gün on saat çalışmak zorunda.

Ülkemizde ise çocukların dramı dünyanın birçok yerinden farklı değil. Türkiye'de her yıl 1 milyon 325 bin bebek doğuyor. Fakat bunlardan 50 bini aynı yıl içinde ölüyor. 69 bin çocuk 5 yaşına gelemeden yaşamını yitiriyor. Yaşama şansını ya-

kalayan her üç çocukta biri ise sağlıklı beslenemiyor. **Ülkemizde şu an 27 milyon 0-18 yaş arasında çocuk bulunuyor. 4-18 yaş arasındaki çocuklardan 1 milyon 100 bini özürlü. 145 bini görme, 130 bini işitme, 500 bini zihinsel, 300 bini ise fiziksel özürlü.**

Çocukların %95'i ise nitelikli bir eğitimden yoksun. 6-14 yaşındaki 768 bin okul çağındaki çocuk okula gidemiyor. Ç-

alışan çocuklardan %30'u ise eğitim görmüyor.

Yaşanan toplumsal eşitsizlikten ve yoksulluktan birinci derecede kadın ve çocukların etkilendiği büyük bir gerçeklik olarak rakamlarla yine karşımıza çıkıyor. 0-4 yaş grubunda bulunan 2 milyondan fazla çocuk sosyal güvenceden yoksun. 6-18 yaş grubunda bulunan 6 milyon çocuk bir işte çalışıyor. Son 5 yıl içinde çalışan çocuk sayısında sürekli bir artış var. 6 bin çocuk ise sokaklarda yaşıyor. Bu çocukların 650 bini İstanbul'da yaşamaya çalışıyor.

Son 5 yıl içinde çocuklara karşı işlenen suçlarda ise yine büyük bir artış var. 30 binin üzerinde çocuk sanık sandalyesine otururken, 14-24 yaş grubunda ise intiharlarda artış görünüyor. Fiziki ve cinsel istismar ise özellikle çocuklar üzerinde her geçen gün yoğunlaşmaya devam ediyor.

Çocuklardan bahsedildiği zaman her insanın gözlerinde bir parıltının oluştuğunu hepimiz farketmişizdir. O parıltı çocuklarımızın gelecek anlamına gelmesinden kaynaklıdır. Dünya Çocuklar Günü'nde gözlerimizde yani hiç değişmeyecek olan parıltıdan-gelecekte bahsedecek sistemin gerçekte nasıl bir gelecek hazırladığı ise yine rakamlarla görülüyor.

Geleceğimizi yaratmak, büyütme ise her bireyin en büyük görevi. Eğer bizler onurlu, umutlu, güzel bir gelecek yaratma kavgasında yerimizi almışsak bunda en büyük yeri çocuklarımıza yer vermemiz gerekecek. Yarınlarımızı, geleceğimizi ancak sistemin saldırılarına karşı çıkarak sahip çıkarız. Saldırılarına karşı çıktığımız oranda geleceğimizi yaratabiliriz.

Emine Lawal beraat etti

Boşandıktan 2 yıl sonra çocuk doğuran Nijeryalı **Emine Lawal** zina yaptığı gerekçesiyle bir buçuk yıl önce Funtuna Şeriat Mahkemesi tarafından recm cezasına çarptırılmıştı. Verilen cezanın duyulması üzerine çeşitli kampanyalar düzenlendi, protesto eylemleri yapıldı, dünyanın çeşitli ülkelerinde Lawal'a özgürlük istendi.

Katsina Şehrindeki şeriat mahkemesi Emine Lawal'ın itiraz dilekçesini dikkate almak zorunda kaldı. Çocuğuna şeriat yasası kabul edilmeden önce hamile kaldığını kabul eden mahkeme, 25 Eylül 2003 tarihinde yapılan karar duruşmasında Emine Lawal'ın suçsuz olduğuna kanaat getirdi.

Sistemin suç dosyası çoğalıyor!

Yüzbaşı, kaymakam, Yazışlıeri Müdürü ve muhtarların da aralarında bulunduğu 100'ü aşkın kişinin Mardin'de 12 yaşındaki N.Ç'ye tecavüz etmesinin yankıları sürerken, tüyler ürpertici bir dosya daha açığa çıktı. Mardin'in Derik ve Mazıdağ ilçesinde 1993-1994 yılında gözaltına alındığı sırada ağzına tuz doldurularak askerler defalarca tecavüzüne uğrayan Ş.E avukatları aracılığıyla yaptığı başvuruyla Mardin Cumhuriyet Başsavcılığı'nda aralarında subayların, jandarma, amir ve memurların da olduğu 405 asker hakkında dava açtı.

Ş.E ilk olarak 1993 yılının Kasım ayında 21 yaşında Mardin'in Derik ilçesine bağlı Çayköyü'nde Jandarma Karakolu'nda askerler tarafından gözaltına alındı. Çırılçıplak soyularak falakaya yatırılan Ş.E, elektrik şokuna maruz bırakıldıktan sonra, bir araba tekerleği içine geçirilerek yuvarlandı ve

ölümle tehdit edildi. 7 günlük gözaltı boyunca sopa ve elle olmak üzere 2 kez tecavüze uğradı. Ama korkudan suç duyurusunda bulunmadı.

İkinci olarak 1994 yılının Mart ayında gözaltına alındı. 2 hafta süren gözaltı süreci boyunca yine yoğun işkencelerden geçirildi. Bu kez de güvenlik görevlileri tarafından tecavüze uğradı. Tecavüz nedeniyle kanama geçirmesinden kaynaklı hastaneye kaldırıldı.

Son olarak 1994 yılının Ağustos ayında Mardin'in Mazıdağ ilçesine bağlı Ganarköy'de jandarma ve özel tim görevlilerinin baskısına uğradı. Bölgede çıkan bir çatışmanın ardından gözaltına alınan Ş.E gözaltına alınarak bir eve götürüldü. Burada Ş.E sayamadığı onlarca asker tarafından tecavüze uğradı. Sesinin çıkmaması için de ağzına tuz dolduruldu. Yaşadığı bu gözaltılardan sonra mahkemeye çıkarılmayan

Ş.E annesi ile birlikte bölgeyi terk ederek İzmir'e yerleşti. Bu arada babası da faili meçhul(!) bir cinayet sonrası yaşamını yitirdi. Ruhsal bunalıma giren, fiziksel rahatsızlıkları artan Ş.E annesi ile birlikte TİHV'e başvurdu. TİHV raporları ile Ş.E'nin işkence gördüğü belgelendi. Tedavisi sürerken aldığı tehditler nedeniyle yoğun korkular yaşayan aile çözüm olarak Almanya'da bulunan akrabalarının yanına yerleşmeyi gördü. Cinsel taciz ve tecavüze karşı hukuki yardım projesi sorumlusu Av. Eren Keskin'in Almanya'nın Bachaim kentinde sunduğu panele katılan Ş.E bu projeye başvurdu. Aradan yıllar geçmesine rağmen iddianame hazırlandı ve dava süreci başlatıldı. Ş.E'nin yanısıra **Şükran Aydın, Hamdiye Aslan** isimli kadınların da açılan davaları var. Bu tür davaların hak arama mücadelesi açısından önemi ise kadınlar için ayrı bir öneme sahiptir.

Haluk Levent ve Musa Eroğlu yurtdışındakı katıldıkları gece gerekçesi ile gözaltına alındılar

Aydın ve halkın sanatçısının görevi

Geçtiğimiz haftalarda medyada oldukça yer alan ve tartışmalara vesile olan **Haluk Levent** ve **Musa Eroğlu**'nun gözaltına alınması ve takındıkları tavrı irdelememiz gereken bir konudur. İki 'sanatçı'nın tavrı aydın olma, halkın sanatçısı olma kavramlarına bir kez daha vurgu yapılması anlamında önemlidir. Hepimiz az çok bu iki sanatçı hakkında bir bilgiye sahibiz. Her ikisi de farklı tarzlarda yaptıkları müzikle birçok besteye imza atmış ve halk müziği yapmakla tanınmışlardır. Ve asıl bu yönleri ile halkımızın sevgisini ve ilgisini kazanmışlardır. Peki en son tavrı ile bu kişiliğin neresinde durmuşlardır? Onlar, halkın sanatçısı olma yönünde değil, tam tersi olduklarını pratikleri ile ispatladılar. Yurtdışında "**Kürtlerle bağlantılı**" bir festivale katıldıkları için gözaltına alınan '**sanatçılar**' gözaltındaki ve savcılıkta verdikleri ifadelerle bu tavrılarını gösterdiler. Haluk Levent ifadesinde "**Kendine bir komplo kurulduğunu, ka-**

tıldığı festivalin içeriğini bilmediğini, zaten parasının da bir bölümünü alamadığını ve kendisinin koyu bir Kemalist olduğunu" vurgularken, yılların sevilen ismi Musa Eroğlu ise "**Bu tür organizasyonlarda devlet birimlerinin önceden uyarılmalarının çok iyi olacağını**" ifade etti...

Aydın olmak, halkın sanatçısı olmak bu mu? Türkiye'nin ezilmiş insanların, haksızlıklara karşı hak aramanın savunuculuğunun, halkımızın sorunlarına eğilmek adına türkülerle, şarkılara konu edilen ezgilerin sözlerinin... anlamı bu mu? Bu iki sanatçı son tavrı ve daha önceki birçok pratikleriyle göstermiştir ki bu söylediklerimizi kendileri için hiçbir şey ifade etmemektedir. Halkın sanatçısı olmak, kiralanmış sahnelerde, kiralanarak çıkıp halkımızın sorunlarını işleyen türkülerin yorumlanması ile olamaz. Aydın olmak, Kürtlerin ya da ezilmiş bir ulusun haklarının savunulması yerine "**paramı da ver-**

mediler", "**önceden devlet bizi uyarın**" demekle olmaz! Bu çok açık ve nettir.

Olaylara, kavramlara gerçekler üzerinden yaklaşmak gerekiyor. Türkülere konu olan her şey yaşanmış olaylar üzerinden kurgulanıyorsa ve bizler de bunları söyleme şerefini kendimizde görüyorsak sözlerin gerçek sahibi olan halkımıza sahip çıkacağız her şeyden önce. Bu da telif hakkının ödenmesi gibi komik şeylerle açıklanamaz. Aydın tavrı, halkın sanatçısı tavrı bu olamaz. Sahiplenmek, ancak o sorunları ve çözümleri sahiplenmekle olur. Yok bu yapılmıyorsa sahtekarlığın, yalancılığın en büyüğü vardır demek de yanlış olmayacaktır.

Sınıf mücadelesinde kullandığımız belirlenme ile anlatmak istediklerimizi özetleyecek olursak, iki sınıf var. Ve bu sözde aydınlarımızın, "halk sanatçılarımız" burjuvazinin temsilciliğini yapmaktadırlar. Bu anlamıyla onların söyledikleri türkülerin, şarkıların sözlerine kanıp da aldanma-

yalım. O sözleri yaratan ve yaşayan halkımızdır. Bu gerçekler üzerinden cebini doldurmayı ve ününe ün katmayı düşleyen sözde sanatçıların gerçek yüzlerini görüp, aldanmamalıyız.

Halkımızın gerçek sanatçıları ve aydın insanları, bugün halkın sorunlarına eğilmenin yükümlülüğünü yerine getirebilenlerdir. Sınıfın, ezilen halklarımızın sözcülüğünü yapabilmektir. Ülke gerçekliğini dile getirebilmektir. Bugün yarıbaşında yaşanan işgale, Kürt ulusunun ezilmişliğine, yaşamın hücreleştirilmesine, F tipi gerçekliğine, hak ihlallerine karşı sınıfın yanında en güçlü sesi ile yerini alabilmektir. Kültür-sanat anlamında bir sözcünün bunları yapabilmesi ne bir erdem ne de o kişiyi göklere çıkarmamızı gerektiren bir nedendir. Bu, o kişinin (halkın sanatçısı ve aydın olma iddiasında olanların) en büyük görevidir. Bu bir kişiliktir. Her zaman, her yerde, her harekette tepkisini koyabilen, müdahale edebilen bir kişilik...

ŞEMSE ALLAK

Bir "İnce Sızı" ile sahnede

Mardin'de yaşadığı 'yasak aşk' (!) nedeniyle taşa tutulan, aldığı yaralarla hastaneye kaldırıldıktan sonra uzun süre bitkisel hayatta yaşam mücadelesi vermesine rağmen yaşamını yitiren Şemse Allak'ın yaşamı ve trajedisi oyunlaştırıldı. Diyarbakır Sur Belediyesi Tiyatrosu tarafından Kürtçe yazılıp, oyunlaştırılan oyun izleyicilerle buluşmaya başladı. **Jana Zirav** (İnce Sızı) isimli oyunun yazarı **Sait Alpaslan**, yönetmeni ise **Emin Yalçınkaya**. Oyun yazarı Sait Alpaslan oyunun amacı ve içeriği hakkında şunları ifade ediyor, "Şemse Allak, Türkiye'de sanatsal bir bakış açısı ile bakıldığı zaman, çok fazla tartışılması gereken bir

konu. Kendini gerçekten toplumla özdeşleştirip, bazı sorumluluklar hisseden gruplar Türkiye'de çok az. Artık tiyatrolar, sanatçılar, sanat kavramı bugün paparazi programlarında tartışılır oldu. Ben buna karşıyım. Bizler halkın sorunları üzerinde durup, bunları tartışarak, düşündürmeyi hedefliyoruz. Şemse Allak buna çok büyük bir örnek."

Sanatçının da ifade ettiği gibi oyun, izleyiciyi ciddi bir sorgulama sürecinden geçirdikten sonra kafalara '**neden**' ve '**nasıl**' sorularını yaratmayı hedefliyor. Diyarbakır'da en az 20 seans oynamayı düşünen oyuncular, desteklenirse başka yerlerde de oynamayı düşünüyorlar.

Grup Munzur'dan Harbiye'de konser

4 Ekim akşamı Harbiye Açık hava Tiyatrosunda Grup Munzur konseri düzenlendi. Konsere iki bin civarında kitle katıldı.

Saat 19:30'da kapıların açılması gerekirken, Emniyet güçlerinin keyfi bir şekilde kapıları geç açması konserin de geç başlamasına neden oldu. Ama devrimci türkü ve marşlar kitlelere konserin geç başlamasını unutturdu. Konser devam ederken Grup Munzur, emperyalistlerin Irak işgalinin haksızlığını kınayarak, Irak halkının meşru direnişini desteklediklerini ve TC devletinin Irak'a asker gönderme politikalarına karşı çıkarak tepkilerini belirttiler. Bunun yanı sıra Filistin İntifadasını selamlayarak Filistin halkının yalnız olmadığını

ğını haykıran kitleleri meydanlara çağırdı. Irak ve Filistin halklarına destek verilmesi gerekliliğini vurguladı. Devamında Grup Munzur elemanları Munzur Suyu üzerine yapılması planlanan barajlara da değinerek, barajların Der-sim doğasına ve insanına bir saldırı olduğunu vurguladı. Konser boyunca devrimci marşlar ve türkülerle coşan kitle, halay ve sloganlarla Munzur'a eşlik etti.

Partizan çevresinin de katıldığı Konserde attıkları "**ABD askeri olmayacağız**", "**İbrahim'den Mehmet'e selam olsun Partiye**", "**Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya**" vb. sloganlarla coşkularını ifade ettiler.

(İstanbul)

Devrimci sanatçı YILMAZ GÜNEY Stuttgart'ta anıldı

Yılmaz Güney aramızdan ayrılışının 19. yıldönümünde Stuttgart'ta düzenlenen etkinlik ile anıldı. Etkinliğe Yılmaz Güney şahsında Ruhi Su, Musa Anter, Victor Jara ve diğer devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ile başladı. Ardından sahneye sırası ile Grup Şiar, Onur Olgun ve grubu çıktı. Daha sonra sahneye çıkan "ölü çocuklar korsu" emperyalist saldırganlıkta ölen çocukları anlatan parçalarını sundu. Stuttgart Tohum Kültür Derneği'nin halk oyunları ekibinin gösterisinin ardından kitle davul zurna ile halay durdu. Son olarak sahneye Su-avi ve grubu çıktı.

Altın Portakal Ödülleri sahiplerini buldu

Antalya Büyükşehir Belediyesi ve Antalya Kültür Sanat Vakfı (AKSAV) tarafından düzenlenen 40. Altın Portakal Film Festivali 4 Ekim günü sona erdi. Bu yıl "festivaller ve kentler" teması ile etkinlikler düzenlenen festivale katılım oldukça yoğun. Festivalde yarışan filmlerin galalarında ise çoğu zaman izdiham yaşandı. Film ve belgesel gösterimlerinde yaşanan izdihama rağmen ise Türk Sineması için büyük bir öneme sahip "2. Türk Sinema Kurultayı"na ise ilgi oldukça azdı. Kurultaya katılımcıların sayısı 6-7'yi geçmezken, Kurultay'da 8 başlık halinde 110 bildiri sundu.

UZUN METRAJLI FİLM YARIŞMASI'NDA BİRİNCİLİĞİ KARŞILAŞMA ALDI;

Altın Portakal Ulusal Uzun Metrajlı Film Yarışması'nda 10 film arasından birinciliği **Ömer Kavur**'un yönettiği "**Karşılaşma**"

adlı film kazandı. En İyi Kadın Oyuncu Ödülünü **Meltem Cumbul** alırken, En İyi Erkek Oyuncu Ödülünü ise **Tarık Akan** aldı. 2. En İyi Film ödülünü **Ziya Ökten**'in yönettiği "**Abdülhamit Düşerken**" filmiyle **Behlül Dal**, Jüri Özel Ödülünü ise **Zeki Demirkubuz**'un yönettiği "**Bekleme Odası**" isimli film kazandı.

Diğer ödüller ise şöyle;

En İyi Senaryo; Karşılaşma filmi ile **Ömer Kavur** ve **Macit Koper**,

En İyi Görüntü Yönetmeni Ödülü; Karşılaşma Film'i ile **Ali Utku**,

En İyi Sanat Yönetmeni Ödülü; Abdülhamit Düşerken filmi ile **Mustafa Ziya Ülkenciler**,

En İyi Yardımcı Kadın Oyuncu; Bekleme Odası filmi ile **Nihat Karak**,

En İyi Yardımcı Erkek Oyuncu; Abdülhamit Düşerken filmi ile **Çetin Öner**, **Gön-**

derilmemiş Mektuplar filmi ile **Aytaç Arman**,

En İyi Müzik; Abdülhamit Düşerken filmi ile **Timur Selçuk**,

En İyi Kurgu; Abdülhamit Düşerken filmi ile **Hasan Bektaş**,

Karşılaşma filmi ile **Mevlüt Koçak**

En İyi Laboratuvar; Sinefekt Stüdyoları

40. Yıl Özel Ödülünü ise; O Şimdi Asker filmindeki oyunculuğu ile **Mehmet Güner** aldı.

Antalya Altın Portakal Film Festivali bünyesinde 1996 yılından itibaren sinema meslek örgütlerinin oluşturduğu "Ulusal Sinema Platformu" nun aldığı kararlar doğrultusunda verilen **Yaşam Boyu Onur Ödülleri**ni ise; **Kadri Yurdatap**, **Tunç Başaran**, **Çolpan İlhan**, **Muhterem Nur**, **Tanju Gürsu**, **Süleyman Turan**, **Reşat Şiriner** aldı.

(H. Merkezi)

“YAPTIĞIMIZ İNŞAATIN BODRUMUNDA KALMAMIZI BİLE BİZE ÇOK GÖRÜYÖRLER”

Kimisi evlenmek için kendisinden istenen başlık parasını bulmak, kimisi ailesi ve kendisi için daha iyi bir yaşam umudu ile yaşadıkları yerlerden çok uzaklara çalışmaya giden inşaat işçileri, hem işçi hem de Kürt oldukları için birbir zorlukla karşılaşıyorlar. Hem patronların paralarını vermemesi, hem aşağılanmalarına maruz kalan işçiler kendi deyimleri ile “işsiz kalmamak için herşeyi sineye çekiyorlar.”

Bugün ülkemizde inşaat sektöründe çalışan binlerce işçinin hiçbir sosyal güvencesinin olmaması ile beraber çalışma koşullarının ağırlığı, birçok fiziksel rahatsızlıklara yol açarken iş kazası sonucu sakat kalma veya ölüm durumunda ise “kan parası” öne sürülmektedir. İnşaat sektöründe çalışanların çoğunluğunu özellikle T. Kürdistan’ından gelen gençler oluşturmaktadır. Bu illerden bir tanesi de Kars. **Kars’ın Sarıkamış ilçesinin köylerinden Karadeniz’e gelen** gençlerden kimisi ailesine katkıda bulunmayı amaçlarken kimisi de evlenmek için ödemek zorunda olduğu başlık parasını biriktirmeye çabalyor. **Ordu, Amasya, Tokat ve Samsun** gibi illere gelerek çalışan gençlerin sorunlarını kendi ağzlarından dinledik.

- **Kendinizi tanıtarak yaptığınız iş ile ilgili bizi bilgilendirir misiniz?**

- **Ejder Polat:** Ben Kars’ın Sarıkamış ilçesine bağlı **Baş** köyündenim. İnşaatla çalışmak için Samsun’a geldim. Mesleğim alçı sıva. Size şöyle anlatayım. İlkokulu bitirdikten sonra bu işin içine girdim. Uzun yıllardır bu işi yapıyorum. Ben 21 yaşındayım. Ve yaklaşık on yıldır bu işle uğraşıyorum. Genelde bizim orada köylülerimiz olsun, çevre köylüler olsun inşaatla çalışır. Yapacak başka bir iş yok çünkü. Alçı, sıva, dekorasyon gibi işleri yapıyoruz.

- **Karşılaştığınız zorlukları anlatır mısınız?**

- Gerçekten de çok sorunlar yaşıyoruz. Öncelikle biz buralara çalışmak, alinterimiz ile bir şeyler yapmak için geliyoruz. Fakat bir sürü haksızlıklara maruz kalıyoruz. Hakaretler, horlamalar yaşıyoruz. Özellikle şunu söylemek istiyorum. Kürt oluşumuz nedeni ile dışlanıyoruz. Esnaftan bir şey alsak bize pahalıya satmaya çalışıyor. Nedir bu anlayamadım. Sanki biz yabancı bir devletten gelmişiz. Ayrıca ailemizden uzun bir süre ayrı kalıyoruz. Ben yaklaşık 8-9 aydır Samsun’dayım. Zaten köyde en fazla kaldığımız gün sayısı 15-20 gündür. Çünkü orada iş yok. Biz de buralara geliyoruz.

Bizleri çalıştıranlar bazen paramızı dahi vermiyorlar. İş bitiriyoruz, elimize bir çek tutuşturuyorlar. O da bazen karşılıksız çıkıyor. Müteahhitler bizi dolandırmaya çalışıyor. Sigortamız yok, sosyal hiçbir hakkımız yok. Yani başımıza bir iş gelse perişan oluyoruz. İnşaatlarda yaşıyoruz. Kış aylarında genelde hastalanıyoruz. Kar, yağmur inşaatın her yanı açık. Aldığımız parayı köye mi gönderelim yoksa hastaneye mi gidelim bilemiyoruz. Yani kısacası insan muamelesi görmüyoruz.

Bir türlü emeğimizin karşılığını alamıyoruz. Bilirsiniz hani Kemal Sunal’ın bazı filmleri vardır. Sırtına bir yorgan bir yastık atar yola düşer. Bizim halimiz de aynen öyle. Biz de köyden çıkarken bir yorgan bir yastık alıyoruz. Zaten burada bulunan arka-

daşlarımızın birçoğu başlık parası için burada. Onlardan da dinlersiniz. İş durumu da kötü, önceden daha iyiydi. Ama şimdi tamamen kötüleşti. Patron sana istediğini dayatıyor. Sen de işsiz kalmamak için mecburen yapıyorsun.

“EVLENMEK İÇİN BAŞLIK PARASI 2.5 MİLYAR”

- **Sen bize kendini tanıtır mısın?**

- **Cengiz Polat:** Ben de arkadaşla aynı köylüyüm. Daha önceden Marmaris, İstanbul vb. yerlerde çalışıyorduk. Şimdi Karadeniz’e geliyoruz. Sabit bir yerimiz yok. Nerede iş olursa oraya gidiyoruz. Arkadaşın dediği gibi köye çok gidemiyoruz. Köydekiler bizim elimize bakıyor. Kimisi de benim gibi evlenecek başlık parası biriktirmeye çalışıyor. Kimisinin köyünde tarlası yok. Hayvanı yok. Tek gelir kaynağı inşaatla çalışmak.

- **Söylediğiniz gibi köyünüzde hala başlık parası isteniyor. Oysa bu çok yanlış bir uygulama. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?**

- Sizi anlıyorum. Ama bizim büyüklerimize bunu anlatamazsın. Bir kere böyle bir şey var. Açıktan olmasa da gizli olarak böyle bir şey yapılıyor. Ben nişanlıyım ve benden 2.5 milyar başlık parası isteniyor. Diğer arkadaş da üç milyar verecek. Zaten evleninceye kadar 15-20 milyar harcıyorsun. Hem bizim koşullarımızı görüyorsunuz. Parayı zor kazanıyoruz. Ne yapalım ailelere karşı gelemiyoruz. Karşı-

geldin mi bütün bağlarını keseceksin, arayıp sormayacaksın. Onu da biz yapamayız. Vicdanımız el vermez. Ben sevmediğim biriyle nişanlıyım. Bir kez nişanlandım geri dönüşü kötü oluyor. Yani insan bazen en doğal haklarını kullanamıyor. Ve bu yüzden de birçok sıkıntılar yaşanıyor. Burada birçok kötü koşula rağmen çalışıyoruz. Ama bazen paramızı alamıyoruz. Haksızlığa maruz kalıyoruz. Örneğin geçen sene bir iş yaptık hala parasını alamadık. Yapılan anlaşmalar kağıt üstünde kalıyor. Hakkını arayınca da kötü duruma düşüyorsun.

- **Bu sorunların çözümü için örgütlenmeyi hiç düşündünüz mü?**

- Aslında her arkadaşta fikir birliği olması lazım. Ben gelip sana diyorum. Şunu yapalım diye. Ama sen benimle aynı düşüncüyü paylaşmıyorsun. Veya belli korkuların oluyor. İnsanlar “elimdeki işimden de olurum” korkusunu çok yaşıyor. Ve bu yüzden birlik beraberlik olmuyor. Böyle olunca daha çok çile çekiyoruz. İnsanlarda bu korkular olmasa, herkes hakkını arasa tabi ki iyi olur. Aslında biz sayıca fazlayız. Bizim durumumuzda en az 30- 40 kişi var burada. Bu sadece Samsun’da. Diğer şehirlerde de çok çalışan arkadaşlarımız var. Ama yine söylüyorum; Birçok arkadaş korkuyor. Biz böyle yaparsak devlet bize ne yapar? Ve birçoğu kurtuluşu yurtdışına gitmekte buluyor. İnsanlar “buradan gideyim de nasıl gidersem gideyim” diyor.

- *Yapmış olduğunuz işten kaynaklı ne gibi fiziksel sorunlar yaşıyorsunuz?*

- Bu işin zorluğu hastalıklara neden olması. Sabah saat sekizde çalışmaya başlıyoruz. Hiç durmadan çalışıyoruz ve terliyoruz. Sonra ara verince üşüyoruz. Yine öğleden sonra çalışıyorsun ve terliyorsun. Sonra inşaatta yatıyoruz. Ev yok, temiz bir ortam yok. Her türlü hastalıkla karşılaşıyoruz. Hastaneye gidemiyoruz. Bu kez hastalıkla yaşamaya başlıyoruz. Tabii bu ilerde kendini gösteriyor. İnşaatta çeşitli kazalar da oluyor. Sakatlanma vb. şeyler yaşanıyor.

“BİZLER GÜZELLEŞTİRİYORUZ, YAPIYORUZ. AMA ORALAR BİZE ÇOK GÖRÜLÜYOR”

- *Sen de kendini tanıtır mısın?*

- *Soner Yıldız:* Ben de işçi arkadaşlarım ve kendim adına şunları söyleyebilirim. Bizim ne bir güven cemiz ne de bir hakkımız var. İş bulmak ayrı bir sorun, bulunca da paramı almak ayrı bir sorun. Ben 8-9 aydır buradayım. Evime gönderebildiğim para ancak 200 milyon. Sosyal hakkımız hiçbir şeyimiz yok. Bizler bu inşaatları yapıyoruz, güzelleştiriyoruz.

Ama içinde kalmak gibi bir hakkımız yok. Buraların bodrumu bile bize çok görülüyor. Üst katları kirletiriz diye patronlar bodrumda kalmamızı istiyorlar. İkincisi geldiğimiz yerlerde yabancılık çekiyoruz. Kürt oluşumuzun da bunda etkisi var. Bir bakkala ya da markete girdiğimizde bizlere pahalıya satmaya çalışıyorlar. Yiyecekten tut giyeceğine kadar. Bizleri cahil, hiçbir şey bilmeyen insanlar olarak görüyorlar. Sanki biz başka bir devletten gelmiş gibi davranıyorlar.

- *Siz bir şeyler söylemek ister misiniz?*

- *Cafer Çelik:* Aslında bizler aynı zamanda birer sanatkarız. Bu daireler yüz milyondan aşağı bir fiyata satılmıyor. Ama bizler yaptığımız dairelerde bitene kadar bile kalamıyoruz. Daireye müşteri gelince bizi orada görmemeliymiş. Aslında söylemeye gerek yok. İşte halimiz göz önünde. İnsanca yaşamının koşulları yok. Söylemek istediklerimizi siz dinlediniz. Bizleri ilk kez dinlemeye siz geldiniz. Düne kadar kimse gelip bize bu soruları sormadı. Bunun için size çok teşekkür ederiz. Gazetenizi mutlaka okuyacağız. (Samsun)

“Biz buralara çalışmak, alınterimiz ile bir şeyler yapmak için geliyoruz. Fakat bir sürü haksızlıklara maruz kalıyoruz. Hakaretler, horlamalar yaşıyoruz. Özellikle şunu söylemek istiyorum. Kürt oluşumuz nedeni ile dışlanıyoruz. Esnaftan bir şey alsak bize pahalıya satmaya çalışıyor. Nedir bu anlayamadım.”

“Sendika hakkımız engellenemez”

İş Bankası'nın kuruluşu olan İŞMER (İş Merkezi Yönetim ve İşletim AŞ)'de çalışan 400 işçinin 250'si Belediye-İŞ'te örgütlenmiş ve Sendika da 15 Eylül 2003 tarihi itibarıyla Çalışma Bakanlığı'na çoğunluk tespiti için başvuruda bulunmuştu. Bu gelişmeler üzerine ise 22 Eylül 2003 tarihinde patron tarafından 150 işçinin işine son verilmişti.

24 Eylül 2003 tarihinde İş Bankası kuleleri önünde toplanan işçiler sendikal oldukları için işten atılmalarına tepki göstererek eylem yaptı. “İŞMER’de sendikal hakkımız engellenemez” pankartı açan işçiler “Sendikal olduk işten atıldık”, “Birlik mücadele zafer”, “İŞMER’de tecrite hayır” dövizleri taşıyarak “İŞMER işçisi köle değildir”, “Direne direne kazanacağız”, “Baskılar bizi yıldıramaz” vb. sloganlar attı.

Basın metnini okuyan Belediye-İŞ 2 No’lu Şube Başkanı **Hasan Gülüm** “İş Bankası yönetimine çağırımızdır; İŞMER sizin kuruluşunuz, bankada konfederasyonumuza bağlı BASİSEN faaliyette bulunmaktadır. İş Bankası yöneticileri sendikal örgütlenmeyi kabul etmesine rağmen, kendi iştiraki olan İŞMER Temizlik Şirketi’nde Belediye-İŞ Sendikası örgütlenmesine neden tahammül edemiyor? İŞMER yönetimini bu tutumundan vazgeçmeye çağırıyoruz! Örgütlenmek ve sendikal olmak herkesin anayasal ve demokratik hakkıdır. Kişilerin keyfine bırakılamaz. Demokratik tepkimizi sonuna kadar kullanacağız” dedi. Yapılan eyleme **ILPS, Partizan** ve **Enerji Yapı Yol-Sen** de destek verdi. Eylem alkış ve sloganlarla sona erdi.

(İstanbul)

İşçi-köylü'den

ABD VE UŞAKLARININ IRAK'TAKİ İSGALİNE KARŞI DİRENİŞ ATEŞİNİ HARLAYALIM!

Ülke gündemi Irak'a asker göndermeyi belirleyecek tezkere tartışmalarına yoğunlaşmış durumda. 6 Ekim'de Bakanlar Kurulu'nda tartışılan tezkere onaylanarak Meclis'e gönderildi. Kurulda yapılan tartışmada Türk askerinin bir yıllık süreyle gönderilmesi şartı konularak tezkere onaylandı. Bu süreyi belirleyen kimler olduğunu Afganistan örneğinde de görmüştük. Afganistan işgalinin ardından barış gücü olarak konumlandırılan askerler hala bölgede tutuluyor. Bu güç, adına her ne kadar "barış gücü" dense de yaptığı katliamlarla varlığını koruyor. Tezkere 7 Ekim günü Mecliste görüşüldü. Erdoğan yaptığı açıklamada "bu oylama aynı zamanda bana ve hükümete karşı bir güven oylaması"dır şeklinde milletvekillerine açık bir çağrı yaparak "bu tezkere onaylanacak" dedi. TSK ise hazırlıkları neredeyse tamamlamak üzere. Öyle ki "Mehmetçik" için Arapça dil kursu ve kitapçığı bile hazırlanmış durumda. Nerede, nasıl konumlanacağı ise Irak'ın yeniden yapılanması planları doğrultusunda ABD tarafından belirlenecek.

Tezkerenin Bakanlar Kurulu'nda tartışıldığı gün Beyaz Saray'dan Irak'ın yapılanmasında yeni adımların atıldığı açıklamaları yapıldı. İstikrarın sağlanmasının da sorumlusu olacak olan bu yeni yönetimin başına **Condoleezza Rice** getirildi. Diğer bir adıyla Petrolcü. ABD şirketlerinin eski yöneticisi ve Bush'un bir numaralı ismi olan bu şahsın Irak'ta sağlayacağı istikrarın(!) öncekilerden farklı olmayacağı kesin. Halkın haklı direnişi bastırılmaya çalışılacak, bir dizi katliam gerçekleştirilecek, halk açlık ve yoksulluğa ve büyük bir sefaletle mahkum edilerek sözde istikrar sağlanacak. Irak'a asker gönderme tartışmalarında devlet halkı ikna etmek için ilk olarak "milli çıkarlarımızdan" dem vurdu. Başka bir deyimle bizim "mil-

li çıkarlarımız" Irak'ta halkın kanı üzerinden tesis edilecekti. Bugün gelinen aşamada "milli çıkarlar" bir yana yapılan açıklamalarla uşaklık rolünün gerekleri açıklanıyor. Gönderilecek askere bağlı olarak verilecek kredi, KADEK'in imhasına yönelik yürütülen pazarlıklar, tezkerenin ve asker göndermenin amacını da açıkça gösteriyor. ABD'nin Irak'ta tükenen gücüne, göndereceği askerle güç katma telaşında olan faşist TC, bu durumu halkın ve ülkenin çıkarları yalanıyla şekillendiriyor. Ancak halkı ikna etme konusunda ortaya atılan bu demagojiler içlerini yeterince rahatlatmış olmayacak ki büyük patronlar yaptıkları açıklamalarda Türkiye'nin önündeki toplumsal patlama mayınının bir tehlike olarak kendisini koruduğunu korkuyla dillendirmekteler. ABD'den alınacak kredilerin bu patlamanın önüne geçemeyeceği gerçeği ve tedirginliğidir bu açıklamaları yapmalarına neden olan. Saldırganlığın diğer penceresi ABD'de ise rüzgarın yönü gittikçe değişiyor. ABD'ye giden tabut sayısı arttıkça ABD'li asker aileleri bu saldırganlığa karşı sesini yükselterek çocuklarının geri gönderilmesini istiyor. Bu konuda basında çıkan istatistiklerde ABD'nin yaşadığı çıkmaz kendini gösteriyor. Washington Times'da çıkan haberde haftada 40 askerin yaralandığı, 3-6 askerin öldüğü belirtiliyor. Bunun yanısıra Irak komutanı General Sanchez, yaptığı açıklamada direnişin giderek geliştiğini, günlük çatışmaların sayısının 20'ye ulaştığını söylüyor. Yaşananların resmedilmesinde bu rakamlar dahi ABD'nin nasıl bir bataklık içinde olduğunu da gösteriyor.

Bunların yanısıra geçtiğimiz hafta basına yansıyan ABD-Türkiye arasındaki gizli anlaşma metinleri sürekli vurguladığımız "**stratejik ortaklık mı?**" yoksa "**stratejik uşaklık mı?**" sorusunun yanıtı

anlamında çarpıcı. Türkiye'de bulunan önemli stratejik üs ve alanların ABD açısından kısa süreli bir kullanım için değil, uzun vadeli geliştirilen saldırı planlarının önemli bir mevzisi olarak değerlendiriliyor. Ülkedeki birçok alanın ABD'ye bu sınırsız açılımı karşısında verilen yanıt, işçi ve emekçilere yönelik saldırıların ivmelendirilmesi olarak şekilleniyor. "**Terörizmle mücadele**" maskesi altında yapılan bu anlaşmalar TC açısından uşaklığın dün ve bugünle sınırlı olmadığı bunun efendisi açısından yarın için garanti altına alınmak istendiğini de göstermektedir. ABD'nin Ortadoğu için yaptığı gelecek projenin hayata geçirilmesinde Türkiye önemli bir rol üstleniyor. Yine "**terörizmle mücadele**" maskesi altında ABD'nin yeni yeni planladığı yasaların uygulamaya sokulması da gündemde. ABD Irak'ta saplandığı bataklıktan nasıl çıkacağını düşündüğü bu günlerde diğer taraftan İran gündeme sokuluyor. Tıpkı Irak'taki gelişmelerin başlangıcını andıran gelişmeler ve tartışmalar yaşanıyor. "**Nükleer silah projesini geliştiriyor**" yaygarasıyla ABD bugünlerde İran'a müdahale konusunda daha "cesur" adımlar atıyor. ABD'nin şer ekseni içinde değerlendirdiği ve saldırı listesinde tuttuğu ülkelerden biri olan İran'dan yapılan bu açıklama önümüzdeki dönem yaşanacak gelişmelerle ne anlama geldiğini daha net gösterecektir. Ancak şu da gözden kaçırılmaması gereken önemli bir nokta; ABD Irak'ta hem ekonomik olarak hem de siyasal olarak büyük bir çıkmaz içine girmiş durumdadır.

Yine bu gelişmelere paralel olarak yaşanan diğer bir gelişme de ABD-AB ilişkileri ve emperyalist kutuplaşmada yaşanan son gelişmelerdir. Meksika'nın başkenti Cancun'da yapılan DTÖ zirvesi önümüzdeki dönem emperyalist kampta yaşanacak gelişmelerin büyük oranda sinyalini verdi. Başını Çin'in çektiği bu yeni oluşumda Hindistan ve Brezilya'nın yanısıra birçok ülke bu kutuplaşmanın içinde yer alıyor. Önümüzdeki dönem yaşanacak gelişmelere bağlı olarak bu kutuplaşma kendi etkisini daha fazla hissettirecektir. Bunun yanısıra Irak'a saldırının başladığı ilk günlerde BM'yi istemeyen ABD bugünlerde yeniden yakınlaşma çabası içinde. ABD mevcut Irak petrollerinden elde edilecek gelirlerle Irak'ın yapı-

lanmasını tamamlama planları yaptı. Ancak gelinen aşamada sabotajlar, altyapı yatırımlarının yetersizliğinden ve daha birçok gelişmeden kaynaklı bu plan yerine getirilemedi. Bu nedenden dolayı Bush, yapılanma için 87 milyar dolar ek kaynak isterken, diğer taraftan da ortaya çıkan bu ağır maliyeti diğer emperyalist ülkelerle paylaşma zeminini yaratmak için yüzünü yeniden BM'ye dönmüş durumda.

Tüm bu tartışmaların yanısıra ülke kamuoyu seçimlerin iptali tartışmalarının içine sürüklendi. Sonucu baştan belli olan karar kısa zamanda açıklanarak seçimlerin iptali yönü başvurular YSK'da oy çokluğuyla reddedildi. DEHAP yöneticileri hakkında verilen hapis cezası ise ege-menlerin bugüne kadar süregelen imha ve inkar politikalarının bir devamı olarak kendini gösterdi. Kürt halkına yönelik artacak saldırıların bir devamı niteliğinde olan bu gelişmenin, gerilla gücünün tamamen imhası yönünde yapılan pazarlıkların ardından şekillenmesi tesadüfi değil planlı bir sürecin parçaları olarak görül-meli. Devletin bu saldırıları karşısında KADEK'in alacağı karşı duruş ise bugünden yapılan açıklamalarla kendini gösterdi. "**Demokratikleşme**" yönü adımların hızlandırılması ve saldırı dalgasının reformist-tasfiyeci politikalarla geri püskürtülebileceği hayalini Kürt halkını inandırmak...Bugünkü çözümün ve karşı duruşun adı bu oldu.

Bugün Irak'ta büyüyen halkın haklı direnişi, ABD haydutu başta olmak üzere ortaklarının yenildiklerini itiraf etmelerine neden oldu. Bu haklı direniş saldırganlık arttıkça ve devam ettikçe kendini koruyacaktır. Çünkü gerçek olan ve kazanacak olan budur. Yarın Irak'a gönderilecek askerlerin cenazelerini karşılayacak olan halk, bu saldırganlığın gerçek yüzünü biraz daha yakından yaşayacaktır. Başka halkların akıtılacak kanı üzerinden özgürlüğün, gelişimin yaşanamayacağı tarih bir kez daha gösterecek. Anti-emperyalist mücadelenin büyütülmesinde önemli gelişmelerin yaşandığı ve zeminin yakalandığı bu dönemde görev ve sorumluluklarımızı daha fazla sarılarak mücadeleyi büyütelim. Cesaretimizi ve gücümüzü başka bir halkın kanının akıtılmasında kullanmayalım.

İŞÇİLER GREVE ÇIKTI

Kartal Rahmanlar'da kurulu olan İşler Boya çalışmaları 8 TÜMTİS üyesi işçi, **26 Eylül 2003** tarihinde patronun saldırıları karşısında greve çıktı. Patron sendikayı kabul edene kadar direnişlerini sürdüreceklerini belirten işçiler, kararlılıklarını gösteriyorlar. 2 aya yakındır TÜMTİS, işçiler içinde örgütlenirken patron "**daralma**"yı gerekçe göstererek iki işçiyi işten atmıştı. Bunun üzerine patrona dava açan işçiler, davayı kazanmış, işe iade kararı alınmıştı.

Kararı dikkate almayan patron, sendikayla da görüşmeyince greve çıkma kararı alındı. İşyerinde mal taşımayı durduran işçiler adına

açıklama yapan TÜMTİS Kartal Temsilcisi **Ali Rıza Atik**, mal taşımanın önüne geçmek için gece nöbet tutulduğunu ve patronun dışardan işçi getirip taşıma işlerini yaptırdığını belirterek bu yüzden nöbet tutulduğunu söyledi. Bu işçilerle de konuşan TÜMTİS üyesi işçiler yapılanın doğru olmadığını anlattılar. Patronun kendisini döverek işten attığını söyleyen bir işçi "**biz buradayız, direneceğiz**" dedi. Başka bir işçi ise; "**Beni daralma mazeretiyle işten atan patron başka insanları işe alıyor. Bu oyunu mahkemede kanıtladık ve kazandık**" dedi. İşçilerin grevleri devam ediyor.

(Kartal)

TÜRK, KÜRT VE ÇEŞİTLİ MİLLİYETLERDEN TÜRKİYE PROLETARYASI VE EMEKÇİ HALKIMIZA!.. DESTEĞİNİ, CESARETİNİ, CÜRETİNİ VE SİLAHINI IRAK HALKINA DEĞİL EMPERYALİZME VE UŞAKLARINA KARŞI KULLAN! IRAK İŞGALİNİ MEŞRULAŞTIRAN HER OYUNU BOZALIM!

Açıklama: Elimize posta kanalıyla gelen aşağıdaki bildiriye konunun güncelliği açısından olduğu gibi yayınıyoruz.

Irak, ABD emperyalizminin ve ortaklarının işgali altında. Emperyalist ABD'nin başkanı Bush'un savaşın bittiğini açıklamasından bu yana Irak'ta açık bir işgal ve Irak halkının işgale karşı gelişen direnişi devam ediyor.

ABD ve İngiltere emperyalizmi neden Irak'a saldırdı ve işgal etti?

Artık herkes, saldırılar ve işgal edenler de kabul ediyor ki, **"kimyasal silahlar için", "terörizmi durdurmak için"** değil!

Peki ya ne için?

Dünya halklarının direnişine engel olmak için; dünya pazarlarının sömürsünden en fazla payı almak için; en zengin petrol kaynaklarına sahip olmak için; emperyalistler arasında en güçlü olmak için...

Bu gerçekleri artık tüm dünya biliyor.

Peki kimler bu gerçekleri gizlemeye devam ediyor? Kimler ABD emperyalizmini, İngiliz emperyalizmini ve diğer uşak devletleri "iyiliksever", "yardımcı", "ortak" gibi gösteriyor? Kimler bu kan emicilerin Irak halkına yaptığı zulmün üstünü örtüyor? Kimler bu asalak devletlerin zulmüne **"ortak"** olmak için çaba harcıyor?

Herkes çok iyi biliyor ki bunları yapan Türk devletidir. Yani ordusuyla, hükümetiyle, polisiyle, medyasıyla, kimi büyük patronuyla, ağasıyla faşist Türk devletidir.

"Vatan borcu" deyip askere gidenler aslında hangi borcu ödemektedirler? Özgürleşmenin, bağımsızlığın, halkın refahının ve mutluluğunun borcu mu? Yoksa, tam da Irak'a asker göndermenin gündemde olduğu zamanda üzerinde "anlaşılan" 8.5 milyar dolarlık borcu mu? 8.5 milyar dolar borç aldıkları için sevinç çığlıkları atanlar yıllardır ülkeyi soktukları borç batağının hesabını vermek yerine, borçlanmayı artırıyor, bağımlılığı süreklileştiriyor ve paralı askerlik, pisliğe her geçen zaman daha fazla bulaşılıyor. Uşaklar için bunlar **"devlet idaresi"**dir. Bu uşaklık ustaları halkımıza **"duygusal olmayın, bu devlet işidir, milli menfaatlerimizi koruyoruz"** diyor. **Yalan söylüyorlar.** Uşakların

milli menfaatleri koruyacak gücü yoktur. Onlar kendi menfaatlerini, emperyalizmin menfaatlerini koruyorlar. Onlar ancak böyle yaşayabilirler. Başka türlü yaşayamazlar.

Yaşadığımız toprakların bağımsız bir idare altında olmadığı açık değil midir? Bu topraklar üzerinde yaşayanların özgür olduğunu, mutlu olduğunu kim söyleyebilir? Dünyanın bir numaralı tefeci devletlerinden borç alabildiğine sevinmek durumunda olan bir devletin, her şeyiyle; ordusuyla, hükümetiyle, yargı kurumlarıyla, eğitimiyle vs. bağımsız olduğunu iddia etmek, yalan söylemek ya da kendini kandırmaktır. "Vatan borcu" için askerlik yapanların ödediği borç, emperyalizmin tam bir sömürü kaynağı olan borçların ta kendisidir. Türkiye'nin emperyalizm uşağı olmasının karşılığı işte budur.

Emperyalizm dünyaya hakim olduğundan beri ezilen halklar neden kalkınmıyor, neden ilerleyemiyor? Çünkü, **emperyalizm bir ahtapot gibi dünyanın her yanını sarmış durumda ve sömürdüğü sömürüyor.** İşçisi ile, köylüsü ile, imalatçısıyla, zanaatçısıyla, tüm üreticileriyle ezilen tüm dünya halkları ürettikçe yoksullaşılıyor; ürettikçe borçlanıyor; ürettikçe daha fazla açlık yaşıyor, daha çok çalışmak zorunda kalıyor...

Bize düşman gibi gösterilen tüm ezilen halklar emperyalizmin zulmü ve talanı altındadır. Gerçek düşmanlar her zaman sömürü ile beslenenler olmuştur. Bunlar halkları birbirlerine düşmanlaştırarak kendi çıkarlarını korumuş ya da genişletmişlerdir. Her işgalin, her haksız savaşın, emperyalistlere ait her askeri üssün amacı aynıdır: Sömürü alanlarının korunması ya da genişletilmesi. Bunun dışındaki tüm gerekçeler yalandır, aldatmacadır.

Dün Kore'ye savaşıma gönderilen "Mehmetçik" ne için savaştı? Şimdi dendiği gibi **"yanbaşımızdaki"** ya da **"komşudaki yangın"** da yoktu! Üstelik Kore ülkemizden kilometrelerce uzaklıktaydı. Peki neden Kore'de Türkiye askeri savaştırıldı? ABD emperyalizminin Kore'de Kore halkını özgürleşme mücadelesini bastırma amacına Türkiye'nin askeri neden ortak edildi? Şimdiki yalanlarının foyası tam da burada açığa çıkıyor! Yıllar önce, **1950'de Kore'ye ne için**

asker göndermişse bu uşak devlet, bugün de aynı nedenle Irak'a asker göndermek için çabılıyor: Uşaklığını yaptıkları devletler onlardan bunu istiyor! Çünkü Türkiye emperyalizmin bir yarı-sömürgesidir.

Türk devletinin bugünkü sahipleri ABD'nin uşaklığını yapmaktalar. Kim ne derse desin, Irak'a asker göndermek ABD uşaklığıdır. Türk'üyle, Kürt'üyle, azınlık diğer milliyetlerden Türkiye halkı, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının istemi olan "asker gönderme" oyununu bozmalıdır.

Irak'taki işgal karşıtı direnişi kanla bastırmak alçaklığına izin verilmemelidir. Eğer özgür olmak istiyorsak başka halkların özgürlüğüne saygı duymalı, onların özgürlük mücadelesini desteklemeliyiz. Eğer bağımsızlık istiyorsak, önce işgallere karşı çıkmalıyız. İşgale ortak olmak isteyenleri başımızdan defetmeliyiz. Eğer mutlu olmak istiyorsak emperyalizmin borçlandırma politikasına karşı çıkmalı, kimseye borçlu olmadığımızı ilan etmeliyiz.

Kan emici emperyalistlere borçlu olanlar onların uşaklığını yapanlardır. Emperyalizmden alınan her yardım komprador burjuvaların, büyük toprak ağalarının egemenliklerini sürdürmeleri için alınan yardımlardır. Bu yardımlar hiçbir zaman halkın refahı için, ekonomik kalkınma için kullanılmamıştır. Emperyalizme bağımlı hiçbir devletin emperyalizmden beslenerek kalkınması mümkün değildir. Faşist Türk devleti Türkiye halkını emperyalizme peşkeş çekiyor ve onları **"yardım"** aldatmacaları ile kandırıyor. **Emperyalizme bağımlı olan bir ülkede uygulanan her politika halka karşıdır.** Bağımlı ülkelerin egemenleri emperyalizmin uşaklarıdır. Bunlar halk düşmanıdır. Sadece Türkiye halkının değil tüm dünya halklarının düşmanıdır bunlar. Bunlar talan ve sömürüye dayanan borçlarını ödemek için başka halklara da zulüm uygulamaktan, onların özgürlük için mücadelesini bastırmaktan geri durmazlar. Bunlar Kürt halkının haklı mücadelesini terör gibi gösterdiler. Şimdi de Irak'ta işgale karşı savaşanları "terörist" ilan ediyorlar. Oysa asıl terörist emperyalizm ve onların işbirlikçileri, uşaklarıdır. Türkiye halkı, artık kimlerin düş-

man olduğunu, kimlerin zulmü altında olduğunu, kimlerin dost olduğunu görmelidir. Emperyalizme uşaklığın hiçbir faydası olmamıştır, olmayacaktır. Ondan fayda bekleyenler onsuz yaşayamayanlardır. Ama halklar emperyalizm olmadan özgür ve mutlu yaşayabilirler. Bunun için birleşmeli, bunun için savaşmalıyız.

Partimiz TKP/ML, Türkiye halkını egemen patron ve ağaların Irak'a asker gönderme oyununu reddetmeye çağırır. Partimiz faşist Türk devletinin Irak halkının direnişini kırmaya yönelik her kararını, her eylemini protesto ettiğini ilan eder ve buna karşı mücadele etmeye kararlı olduğunu açıklar. Partimiz halk savaşı stratejisini kararlılıkla uygulayacağına, Irak halkına kaldırılan her silahın, sıkılan her kurşunun hesabını, er ya da geç ama mutlaka soracağına söz verir. Irak işçi sınıfının ve ezilen emekçi halkının kurtuluşuna destek olma bilinciyle Irak işgaline, bunun için de en başta Türk devletinin işgale destek politikalarına karşı savaşacağımızı ilan eder. Biliyoruz ki halkımız bu tek doğru politikanın savunucusudur. Çünkü Irak halkının çıkarları ile Türkiye halkının çıkarları ortaktır. Irak halkı için; zulme ortak ettirilmek istenen kendimiz için Irak'a asker gönderilmesine izin vermeyelim.

Irak işgaline karşı çık!

Irak halkının emperyalizme karşı direnişini destekle, asker göndermeye izin verme!

Yoksul Irak halkına zulüm edenlere destek olma!

Senin düşmanın Arap, Kürt ve diğer halklar değil, emperyalizm ve onun uşakları, işbirlikçileridir!

Desteğini, cüretini, silahını Irak halkına değil emperyalizme ve uşaklarına karşı kullan!

Kahrolsun emperyalizm ve her türden gericilik!

Kahrolsun ABD ve İngiltere emperyalizmi!

Kahrolsun Irak işgalini meşrulaştıran haydutlar çetesi Birleşmiş Milletler!

Yaşasın Türkiye ve Irak halkının kardeşliği!

Yaşasın Partimiz TKP/ML ve önderliğindeki TİKKO, TMLGB! Ekim 2003

TKP/ML MK-SB

işçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Beşir KASAP**
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayimcilik@superonline.com

BURSA
KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
ANKARA: TUNA CAD. ÇANKAÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAX: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
BURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKEM İŞHANI, NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEPELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
TURGUTLU: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2, NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT :1 NO: 47 MERSİN
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

İntifadanın isyan türküsü her yerde

Filistin İntifadasının 3. yıldönümü olan 27 Eylül'de dünyanın birçok ülkesinde ve Türkiye'de düzenlenen eylemlerde Filistin'de ve Irak'ta devam eden işgal protesto edildi. Irak ve Filistin halklarının direnişini destekleyen dünya halkları, 27 Eylül'de alanlara çıkarak, Filistin'de ve Irak'ta kopan isyan çığlıklarına bir ses oldular.

İSTANBUL

Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu tarafından Abide-i Hürriyet Meydanında "Irak'ta İşgale Son Filistin'e Özgürlük" mitingi düzenlendi. Piyale Paşa Bulvarı ve Şişli yönünde öğlen saatlerinde toplanmaya başlayan eylemciler buradan meydana doğru yürüyüşe geçti. Ellerde taşınan pankartlar, dövizler ve atılan sloganlarla intifadanın sürdüğü ve zafere kadar süreceği belirtildi.

Piyale Paşa Bulvarı yönünde; aralarında ILPS, Partizan, YDG, ESP, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Demokratik Haklar Platformu, DEHAP ve SDP'nin bulunduğu parti ve gruplar yer alırken, Şişli yönünde ise aralarında EMEP, Özgür-Der'in de bulunduğu gruplar yürüdü. DKÖ ve sendikaların katılımının az olduğu mitinge, DEHAP'ın da kitlelerini taşımadığı gözlemlendi. Mitinge ILPS pankartı arkasında katılan Partizan; "Emperyalistler için dökecek kanımız yok" ile YDG "Vur emperyalizme yıkılsın, omuz ver halk savaşıma yükselsin" yazılı pankartlar taşıdılar.

Koordinasyon adına yapılan konuşmaların ardından Mihri Belli ve Abdurrahman Dilipak birer konuşma yaptılar. Miting Burhan Berken'in söylediği Kürtçe türkülerle son buldu.

GENÇLİK

İNTİFADAYI SELAMLADI

Yeni Demokrat Gençlik, Devrimci Proleter Gençlik, Genç Yoldaş, Özgür Eğitim Platformu ve Kaldıraç çevreleri, 24 Eylül 2003 tarihinde Taksim İstiklal Caddesinde Filistin'de intifadanın yıldönümünü selamlayarak, Irak'taki işgali protesto etti. "İntifada ruhuyla anti emperyalist mücadeleyi yükselt" yazılı pankart açarak Balo Sokak'tan Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçen gençler, "Her yer Irak, hepimiz Iraklıyız", "Emperyalist İşgale hayır" sloganlarıyla yürüyerek Mis sokağına geldi. Buradan Taksim meydanına giderek basın açıklaması yapmak isteyen gençlere polis azgınca saldırdı. Polis saldırısını "Direne direne kazanacağız", "Baskılar bizi yıldırılmaz" vb. sloganlarla karşılayan eylemciler, üzerlerine biber gazı sıkılarak, tekme tokat, kasklarla dövülerek polis otobüslerine bindirildi. Gözaltına alınan 40 kişi ertesi gün çıkarıldıkları Beyoğlu Adliyesinde ifadeleri alındıktan sonra, tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Konuyla ilgili olarak 26 Eylül 2003 tarihinde İHD İstanbul Şubesinde bir araya gelen gençler, gözaltına alınmalarını ve maruz kaldıkları saldırıları protesto etmek için bir basın açıklaması yaptılar.

İZMİR

İzmir Savaş Karşıtı Platform öncülüğünde "Filistin'e özgürlük, Irak'ta İşgale Son"

Londra

pankartı açan yaklaşık bin savaş karşıtı, Gümrük Postanesi önünde toplanarak, "Katil Bush, Ortadoğu'dan defol", "Hedef Filistin hepimiz Filistinliyiz", "Bu ülke bu halk satılık değil", sloganlarını atarak Konak Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında "ABD askeri olmayacağız", "Filistin Halkı yalnız değildir", dövizlerini açan eylemciler, Eski Sümerbank önüne kadar yürüdü. Burada bir açıklama yapan Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Başkanı Nihat Sefer, ABD destekli İsrail saldırılarına karşı direnen Filistin halkının bugün kendi topraklarında mülteci muamelesi görebileceğini hatırlatarak, Filistin işgalini protesto etti.

ANKARA

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu (BAK) tarafından Ankara'da düzenlenen "Irak'ta İşgale Son ve Filistin'e Özgürlük" mitingine birçok kurum katılırken, İsrail bayrakları yakılması dikkat çekti. Miting için Hipodrom'da toplanan kitle Tandoğan üzerinden Sıhhiye'ye kadar sloganlar atarak yürüdü. Yürüyüşün ardından Sıhhiye Meydanı'nda toplanan kitle, burada Filistin ve Irak bayrakları açtı. Bir dakikalık saygı duruşu ile başlayan mitingde, birçok kurum temsilcisi ve bazı sanatçılar birer konuşma yaptılar. Konuşmaların ardından Yaşar Kurt, Barışa Rock, Moğollar, Mor ve Ötesi, Karagüneş grubu sahne olarak söyledikleri türkülerle kitleyi coşturdu.

ADANA

Savaş Karşıtları Platformu tarafından düzenlenen "Irak'ta ve Filistin'de İşgale Hayır" mitingine yaklaşık iki bin kişi katıldı. Tertip komitesinin Türkçe, Kürtçe, Arapça sunuşlar yapmasının ardından Tertip Komitesi Başkanı ve Eğitim-Sen Adana Şube Eğitim ve Basın Sekreteri Güven Boğa bir konuşma yaptı. Boğa, başta Filistin halkı olmak üzere Ortadoğu halklarının yıllardır "ABD emperyalizmine ve İsrail zulmüne karşı bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük mücadelesi verdiğini" belirterek, ABD Başkanı George Bush'un petrol ve savaş tekelininin sözcüsü olduğunu, İsrail Başbakanı Ariel Şaron'un ise Filistinli çocuk ve kadınların katili olduğunu söyledi. Mitinge ayrıca "Birlik mücadele zafer" yazılı pankart ile Partizan kitleleri de katıldı. Miting, kitlenin müzik eşliğinde halay çekmesiyle son buldu.

BURSA

Bursa Savaş Karşıtı Platformu bileşenleri Osmangazi Metro İstasyonu önünde yaptıkları eylemle, Filistin'de ve Irak'ta devam eden işgali protesto ettiler. Eylemde sık sık "Filistin'e özgürlük", "İşgalciler gidecek direniş kazanacak", "ABD askeri olmayacağız", vb. sloganlar atılırken, platform adına TÜMTİS Bursa Şube Başkanı Davut Türkoğlu bir konuşma yaptı. Irak halkının Filistinliler yolunda giderek, teslim olmadıklarına dikkat çeken Türkoğlu, tüm emekçilerin Ortadoğu'da akıtılan kanın petrol ve para için olduğunu bildiğini vurguladı. Eylem alkış ve sloganlarla son buldu.

DİYARBAKIR, ELAZIĞ, DERSİM

Diyarbakır Demokrasi Platformu'nu oluşturan demokratik kitle örgütleri İstasyon Meydanı'nda yaptıkları basın açıklamasında saldırılarına kınadılar. Grup adına açıklama yapan EMEP Diyarbakır İl Başkanı Yavuz Karakuş, Filistin İntifadası'nın yıldönümünde Filistin'de kanın akmaya devam ettiğini ve İsrail Başbakanı Şaron'un Filistin Lideri Yaser Arafat'ı sürgüne göndermek için her türlü oyunu gerçekleştirdiğini söyledi. Açıklamaya katılan kitle sık sık, "Doza Filistin doza me" (Filistin davası, devamız), "Filistin birayé me" (Filistin kardeşimiz) ve "Yaşasın Halkların Kardeşliği" şeklinde slogan attı.

Elazığ Postane Meydanı'nda yapılan basın açıklamasına katılan 150 kişi de Filistin halkının yanında olduklarını bildirdi. Burada bir açıklama yapan EMEP İl Yöneticisi Zülküf Ali Aslan, kuruluşundan bu yana genelde Ortadoğu halklarına, özde Filistin halkına musallat olan İsrail'in tüm uygulamalarında ABD'nin onayı bulunduğu dikkat çekti. Açıklama sırasında "Emperyalizm ve işbirlikçilerine hayır", "ABD jandarması olmayacağız", "Katil ABD Ortadoğu'dan, katil İsrail Filistin'den defol" dövizleri taşındı, "Amerika'ya barikat, Filistin'e Özgürlük", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları atıldı.

Tunceli'de Yeraltı Çarşısı üzerinde bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamayı yapan EMEP İl Başkanı Hüseyin Tunç, Filistin halkının yanında olduklarını belirtti.

KIBRIS

Irak'ın ve Filistin'in işgalinin sona ermesi için Kıbrıs'ta Lefkoşe'nin güneyinde yapılan eyleme Kıbrıs Sosyalist Partisi, Savaşa ve Milliyetçiliğe Karşı İki Toplumlu İnişiyatif ve Sosyal Forum katıldı. Eyleme Kıbrıslı Rum ve Türklerin yanı sıra Kıbrıs'ta yaşayan Filistinli, İranlı ve Arap ülkelerinden eylemciler de katılarak destek verdiler.

Türkçe ve Rumca olarak işgale karşı sloganların atıldığı eylemde eylemciler Türkçe ve Rumca pankartlar taşıdılar. Savaşa ve Milliyetçiliğe Karşı İki Toplumlu İnişiyatif'in Irak'ta İşgale Son Filistin'e Özgürlük pankartı yanında Ekim'in Savaşa Karşı Barış, Sömürüye Karşı Savaş, Barış İçin İleri pankartı dikkat çekenler arasındaydı.

BERLİN

27 Eylül günü Irak işgaline ve İsrail katliamlarına karşı Berlin'de de yürüyüş düzenlendi. Savaş karşıtı güçlerin düzenlediği yürüyüş, Wilhelmstr'den başlayarak Friedrich Str'ye kadar sürdü. Saat 14:00 sularında başlayan eylem 16:30'a kadar devam etti. Berlin'de o gün birçok aktivitenin olmasına rağmen binin üzerinde kitle katılımı sağlandı. İşgal ve katliamlara karşı coşkulu sloganların haykırıldığı yürüyüşte TKP/ML taraftarları, ILPS ve ATİF kitleleri de yer aldı. ILPS (Halkların Uluslararası Mücadele Ligi) ve ATİF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) pankartları açıldı. Mitingde ayrıca TKP/ML bayrakları dalgalandı ve işgali lanetleyen dövizler taşındı. "Savaş Bitmedi İşgal devam ediyor, ABD emperyalizminin yeminli uşağı Türk devleti birkaç milyon dolar için Irak'a asker göndermeye hazırlanıyor" başlıklı ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) imzalı Almanca, Türkçe binlerce bildiriler dağıtıldı. Alanda yapılan işgal ve katliamlar karşıtı konuşmalardan sonra yürüyüş bitirildi.

PARİS

Filistin intifadasını selamlayan gösterilerden biri de 27 Eylül 2003 tarihinde Paris'te gerçekleştirildi.

Saat 14:00'de başlayan yürüyüşe çok sayıda yerli ve göçmen örgüt, sendika ve de siyasi partiler katılım sağladı. "Amerika emperyalizmi kanlı ellerini Ortadoğu'dan çek TKP/ML" ve "Yaşasın Filistin halkının direnişi ATİK" imzalı pankartlar ile birlikte, güncel gelişmelere ilişkin çok sayıda döviz taşındı.

Yürüyüş boyunca; "Yaşasın Filistin halkının direnişi Bush-Şaron katil, Chi-raq suç ortağı-Kahrolsun emperyalist savaş"... vb sloganlar atıldı. Yine ATİK tarafından Irak'ta devam etmekte olan işgale ve Türk devletinin asker gönderme hazırlıklarına ilişkin çıkarılan bildirilerden dağıtıldı. Onbinlerce kişinin katıldığı yürüyüş boyunca emperyalist saldırganlığa ve Filistin'e özgürlük vurgusunu yapan pankartlar ağırlıktaydı. Akşama doğru sona eren yürüyüş bir kez daha gösterdi ki hiç bir sorun emperyalistlerin diplomasi koridorlarında çözülmez. Kendi gücüne ve dünya halklarına güven esas alınmalıdır.